

சுடும்விது

SUTTUM VIZHI 2004

சமூக, கலை, இலக்கிய, அரசியல் ஏடு

3

suttumvizhi@Journalist.com

உரையாடல்
நுந்திசீசெவியர்

நீறுப்பு இலக்கியம்

கால் இழந்து போகும் என் கனவுல்.....

நெருக்கமாயிருந்தவர்கள்
எங்கேயோ நடந்து போகிறார்கள்
கால் இழந்து போகிறது என்கனவு
வண்ணத் தேர்வாகனங்கள்
பொன்வண்டுகள்
பஞ்சவர்ண கிளிக்குஞ்சுகள்
என்னும் இவை எவையும்
என் கனவுச்சிரட்டைக்குள்
இல்லை.

நெருக்கமாயிருந்தவர்கள்
எங்கேயோ நடந்து போகிறார்கள்
கழுவித்துடைத்த கறிச்சட்டிகள்
அவர்களின் முகங்கள்
மா, பலா, வாழை வளர
வளமான மண்ணில்லை
நிறைய எருக்கலை வளர்க்கிறார்கள்
எருக்கலம் பாலை என் சிரட்டைக்குள்
வடித்து நிரப்பி
வழிய வழிய குடிக்கிறார்கள்
பிறகு வண்டிலுருட்டி போகும்சத்தம்
நெருக்கமாயிருந்தவர்கள்
எங்கேயோ நடந்துபோகிறார்கள்
கால் இழந்து போகிறது என்கனவு.

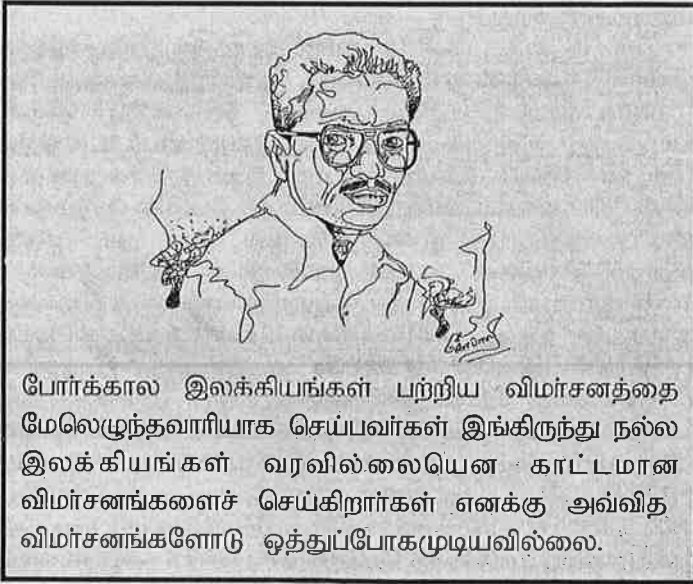
-இராகவன்-

14.09.03. 11.50 (இரவு)

கருத்தா மக்களை பற்றிக்கொண்டால் அதுவே மாவெரும் சக்தி

போர்க்கால இலக்கியங்கள் பற்றிய விமர்சனத்தை மேலெழுந்தவாரியாக செய்பவர்கள் இங்கிருந்து நல்ல இலக்கியங்கள் வரவில்லையென காட்டமான விமர்சனங்களைச் செய்கிறார்கள் எனக்கு அவ்வித விமர்சனங்களோடு ஒத்துப்போகமுடியவில்லை.

சிறுகதைகள்

8

ஒரு பெண்ணின் மெய்யரு
குஸ்வந்திங்

20

நீலப்பயணம்.
ஏ.டபிள்யூ. முஹ்சீன்

கட்டுரை
பெனி
செனதொரதெனிய
தேவசகாயம்
கிறுக்கன்
மு.புஸ்பராஜன்
கி.பி. அரவிந்தன்
பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரன்

நூல் விமர்சனம்
யதீந்திரா
தாவீது கிரிஸ்ரோ

கவிதை
இராகவன்
பாலைநகர் ஜி.பி
அஷ்ரபா நூர்டின
சந்திரகுமாரி
சி.சிவசேகரம்(மொழிபெயர்ப்பு)

எதிர்வினை
சாந்தன்

தெறிப்புகள்
பா. செயப்பிரகாசம்
இராகவன்.

தனிச்சுற்றுக்கு மட்டும்

தமிழர் தேசத்தை பலப்படுத்துதல் குறித்து...

கண்ணீரை கடந்துள்ளோம்

வியப்புகளை மீறியுள்ளோம்

உணர்ச்சிச் சுழிப்புகளை உதறிவிட்டோம்

நிசத்தை நோக்கி நிமிர்ந்து நிற்கிறோம்

- சண்முகம் சிவலிங்கம் -

பிரதம ஆசிரியர்
யதீந்திரா

உதவி ஆசிரியர்
எஸ். கமலகாந்தன்

ஆசிரியர் குழு
தில்லை
நா.சதிஸ்கண்ணா

அட்டைப்படம்
வாசுகி

படைப்புகளுக்கும்
விமர்சனங்களுக்கும்....
யதீந்திரா
14, வைத்தியசாலை விடுதி
திருக்கோணமலை.

E.mail
suttumvizhi@Journalist.com.
அன்பளிப்பு
உள்நாடு - 40.00
வெளிநாடு -30\$ (ஆண்டுக்கு)

ஐரோப்பாவில் சுட்டும்விழி
கிடைக்கும் இடம்
PARIS ARIVAALAYAM
7.Rue Perdonnet – 75010
Paris

தற்போது தமிழர் தேசம் எதிர்கொண்டிருக்கும் தற்காலிக சிக்கலை ஒரு பெரும் பிளவாகக் காட்டுவதிலும் அதனை வடக்கு, கிழக்கு வாழ் தமிழ் மக்களுக்கிடையிலான பிரிவாகக் காட்டுவதிலும் தென்னிலங்கை இனவாத ஊடகங்கள் முனைப்புடன் செயலாற்றிவருகின்றன. இந்த சந்தர்ப்பத்தை சிங்கள தேசம் சரியாகப் பயன்படுத்தி, விடுதலைப்புலிகளை பலவீனப்படுத்த வேண்டுமென்பதே அவற்றின் எதிர்பார்ப்பாகவும் இருக்கிறது. வாவி, தூபி, காவி என்ற கருத்தியலால் பலநூற்றாண்டுகளாக கட்டமைக்கப்பட சிங்களத்தின் ஆதிக்க தேசியவாதத்திற்கு, அடிமேல் அடிக்கொடுத்து நிலைகுலையச் செய்த விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பு, பலவீனப்படுவதில் சிங்கள இனவாதிகள் அக்கறை காட்டுவதையிட்டு நாம் வியப்பானது ஒன்றுமில்லை. விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பு ஒரு கெரில்லா கட்டமைப்பு என்ற வகையில் போர் அற்ற குழுவில், அவர்கள் சில அகநிலைச் சவால்களை எதிர் கொள்ள நேரிடலாம் என சில தமிழ் போரியல், அரசியல் ஆய்வாளர்கள் முன்னரே கருத்து தெரிவித்திருந்தனர். ஆனால் அந்த சவால் ஒரு பிரதேசவாதக் குரலாக வரும் என்பதை எவருமே எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. கால நகர்வில் அழிந்து போய்விட்ட ஒரு விடயம் மீண்டும் விவாத அரங்கிற்கு வந்திருக்கிறது.

தமிழர் தேசத்தின் பிரதேசீதியான சமூக உருவாக்கமானது எங்கும் ஒரு சீராகவோ, ஒரு முகத்தன்மையுடனோ நிகழவில்லை. பிரதேசங்களின் புவியல் அமைவு, பொருளாதார நிலை, உற்பத்திமுறைகள், நிலவிய ஆட்சி முறைகள், கலாசாரம் இவற்றினூடாக உருப்பெற்ற தனித்துவமான வாழ்நிலைமைகள், போன்ற எல்லாமும் இணைந்துதான் மக்களின் சமூக உருவாக்கத்தை தீர்மானித்தன. எனவே பிரதேசங்களுக்கிடையில் வேறுபாடுகள் இருப்பதும், சில தனித்துவமான பண்பு நிலைகள் இருப்பதும் புரிந்து கொள்ளப்படவேண்டிய ஒன்றுதான். ஆனால் அவ்வாறான தனித்துவங்களை, அதனடிப்படையிலான முரண்பாடுகளை பிரதான வேறுபாடுகளாகக் காட்ட முயல்வது ஆரோக்கியமான ஒன்றல்ல. தமிழ்த் தேசிய அரங்கை மிதவாத தலைமைகள் கைக் கொண்டிருந்த காலத்தில் அவைகள் எவையுமே அகநிலைப் பாசுபாடுகளை கையாளக்கூடிய ஆளுமையை கொண்டிருக்கவில்லை. மாறாக பிரதேச, சாதிய, ஆணாதிக்க தன்மைகளை பேணிக் கொண்ட அமைப்புகளாகவே இருந்தன. ஆனால் ஆயுதீதியான விடுதலைப்போராட்டம் முனைப்பு பெறத் தொடங்கியதும் அதுவரை தமிழ்த் தேசிய அரசியலை விரிவிட நின்ற ஆதிக்கப்போக்குகள் உடைந்து ஓர் புதிய அரசியல் ஓழுங்கு உருவாகியது. தலைமைத்துவ கட்டமைப்புகளில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக தொடரும் அர்ப்பணிப்பும், தியாகங்களும் நிறைந்த விடுதலைப்புலிகளின் போராட்டமானது நமது தேசத்தின் சகல தரப்பினரையும் உள்ளாங்கிய போராட்டமாகப் பரிணமித்தது. இந்நிலைமை தமிழர் தேசியத்தை ஒரு பன்முகத் தன்மையான தளத்திற்கு நகர்த்தியது. இந்த பன்முக நிலைமை இனவிடுதலைக்கு நிகராக அகநிலை விடுதலைத் தேவைகளையும் முதன்மைப்படுத்தியது. அகநிலை விடுதலை தேவைகள் சார்ந்து தனித்துவமான போராட்டங்கள் முன்னெடுக்கப் படாவிட்டாலும் தனித்துவமான போராட்டங்கள் மூலம் சாதிக்க முடியாத பலவற்றை கடந்த இரு தசாப்த கால விடுதலைப் போராட்டம் சாத்தியப் படுத்தியிருக்கின்றதுமரபு சார்ந்த சமூகக் கட்டுமானங்களில் பல உடைவுகள் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. எனினும் சமூகத்தளத்தில் ஆணாதிக்க, சாடியக் கூறுகள் தளர்ந்திருக்கிறதே தவிர அழிந்து விடவில்லை. அவை குறித்த கரிசனை இனிவரும் காலங்களுக்கு முக்கியமானது. அகநிலை விடுதலைத் தேவைகளுக்கான தேடலும் செயலாற்றலும் எமக்கு அவசியமாக இருப்பினும் அகநிலை முரண்பாடுகளை பிரதான முரண்பாடுகளாகப் பேசுவது, அப்படியொரு பிரம்மையை உருவாக்குவது தற்காலச் சூழலில் தமிழர் தேசத்திற்கு எந்த நன்மையும் தரப்போவதில்லை. மாறாக அது தமிழர் தேசியத்தை பலவீனப்படுத்துவதுடன், ஒட்டு மொத்த தமிழ் மக்களினதும் அபிலாஷைகளை கேள்விக்குள்ளாக்கவே பயன்படும். தற்போது எழுந்திருக்கும் பிரதேசவாதக் குரலையும் நாம் இவ்வாறுதான் நோக்க வேண்டியிருக்கிறது. இனிவரும் காலத்தில் அகநிலை முரண்பாடுகளை எவ்வாறு வெல்வது என்பதுதான் எமக்குரிய கேள்வியாகும். இக்கேள்வி நோக்கிய தேடல்தான் எமக்குரிய பணியுமாகும்.

யதீந்திரா -

நீ விழும் குழி

-பாலைநகர் ஜி.பிரி-

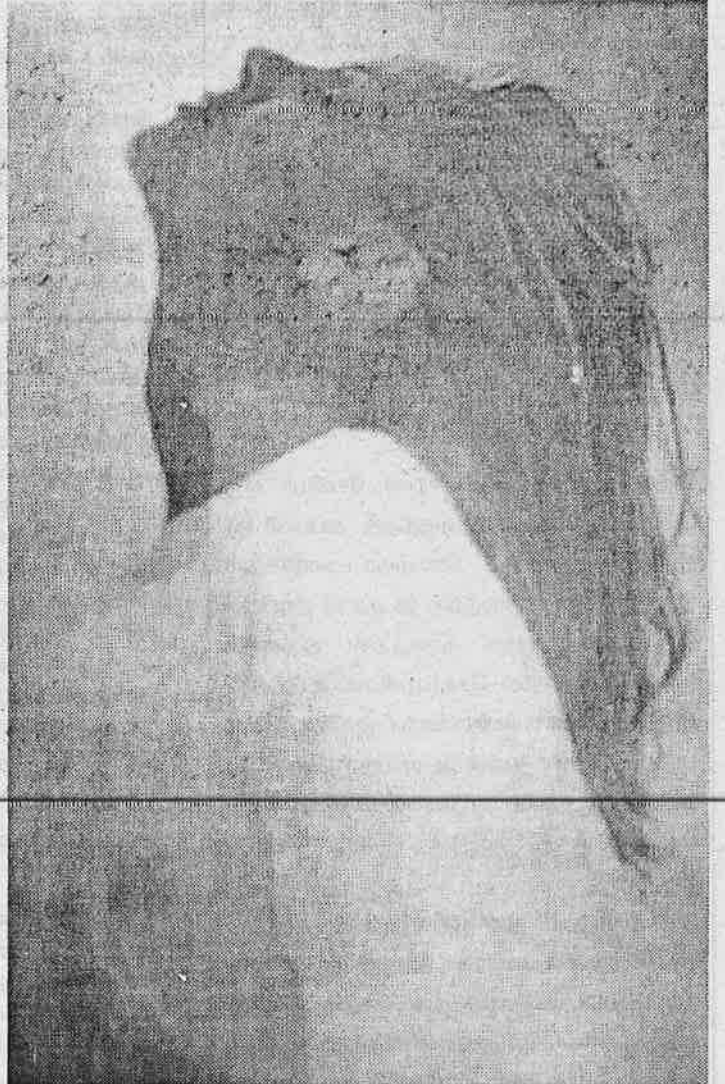
விலத்தி வைக்கப்பட்ட
எனது எல்லாக் கனவுகளுக்கும்
உன்னால் விளக்கம்
சொல்லமுடியும்
உதிர்க்கப்பட்ட
என் வார்த்தைகளின்
யதார்த்தங்களை
உன்னால் தள்ளிப்போடவும்
முடியும்

தீட்சண்யமாய்க்
கிளம்பும்
எனது அனைத்து உணர்வுகளுக்கான
மொழிகளையும்
உன்னால் அழித்து விடவும்
முடிகிறது.....

ஒரு திசைக்குள்ளிருந்து
நடுங்கிய குரலிலேனும்
எனதுரிமை குறித்து
ஒருவரிக் கவிதையாயினும்
நான்பாடாதிருக்கவும்
உன்னால் ஆற்ற இயலும்.

நிர்க்கதியாகு முன்
நிசப்தங்களைக் கலைத்து
சப்தமாய்ப் பாடுமென் -
வாய் முழுக்க மண்ணள்ளி
நிரப்பவும் நீ முயலல்கூடும்.
ஆயினும்
உனது குரல்களெல்லாம்
ஓங்கமறுக்குமொரு
நாளில்,
நீ அளித்த விளக்கங்களும்
தள்ளிவைத்த யதார்த்தங்களும்
நிகழ்த்தி முடித்த வன்முறைகளும்

அபத்தங்களினதும்
அநியாயங்களினதும்
மறுத்தல்களினதும்,
நியாயப்படுத்தல்கள் என்பது
திரும்பத் திரும்ப நிரூபணமாகி
உன்னை பெருத்த சிரமத்தினிடை
தள்ளும்.

சுட்டும்விழி

2003.08.15.

ரோம் நகரம் பற்றி எரிய பிடில் வாசித்துக்
கொண்டிருந்த நீரோ மன்னனாக
எம்மால் இருக்கமுடியாது.

நந்தினி சேவியர்

சந்திப்பு - யதீந்திரா.

நந்தினி சேவியர் ஈழத்தின் சிறந்த சிறு கதையாளர்களில் ஒருவராகக் கருதப்படுபவர். 1960களின் நடுக்கூற்றில் எழுத்துலகில் பிரவேசித்த இவர், சிறுகதை, நாவல், விமர்சனம், கவிதை என பல்வகைசார் இயங்குதளத்தைக் கொண்டவராக இருப்பினும் இவரது பிரதான படைப்பியல் இயங்குதளம் சிறுகதையாகும். 1993ல் இவரது 'அயல் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்' என்ற சிறுகதைத் தொகுதி வெளியானது. இத் தொகுப்பு அவ்வாண்டின் சிறந்த சிறுகதைத் தொகுப்புக்கான விபவி பரிசை வென்றது.

'மேகங்கள், 'கடற்கரையில் தென்னை மரங்கள் நிற்கின்றன' ஆகிய இரண்டு நாவல்களை ஆக் கியிருக்கின்றார். (நூலுருவில் பிரசுரமாகவில்லை)

மார்க்சிய நம்பிக்கையாளரான சேவியர் ஒரு படைப்பியல் இயங்கு தளத்திற்கு அப்பால் ஓர் இடதுசாரி அரசியல் செயற்பாட்டாளராகவும் இருந்திருக்கின்றார். ஈழத்தில் இடதுசாரி அரசியல் மேலோங்கி இருந்த காலத்தில் அதனால் ஈர்க்கப்பட்டு 1966ல் கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வாலிபர் சங்க சம்மேளனத்தில் இணைந்து கொண்டார். 1968 களில் இடம்பெற்ற தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன நடவடிக்கைகளில் பங்கு கொண்டார்.

இப்பொழுதும் மார்க்சியத்தில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுடையவராக இருக்கும் சேவியர் இலக்கியம் உண்மையையும், எழிமையையும் அடித்தளமாகக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும் என்பதிலும் ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுடையவராக இருக்கின்றார்.

1) யதி :- நீங்கள் ஒரு எழுத்தாளராக உருவாகியதற்கு ஏதேனும் விசேச தூண்டுதல்கள் இருந்தனவா அவை பற்றிக் கூறமுடியுமா?

சேவியர் :- கல்விச் செழுமை சற்றேனும் இல்லாத ஒரு கிராமிய மனிதனுக்கும், மனிசிக்கும் மகனாகப் பிறந்த எனக்கு, சிறுவயதில் ஏற்பட்ட பல்வேறு வகையான நெருக்கடிகளின் தாக்கமே எழுதத் தூண்டியிருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கின்றேன். சிறுவயதிலேயே எனக்கு கதை கேட்கும் ஆர்வம் இருந்தது. எமது உறவினரான 'மறியல்கார அப்பா' என என்னாலும் பிறராலும் அழைக்கப்பட்ட, ஒரு கண்டார்வையற்ற மனிதனிடம் நான் உபகதைகள் நிறையக் கேட்டிருக்கின்றேன். அக்கதை சொல்லியிடமிருந்தே கதை கூறும் லாவகம் எனக்கு கிட்டியிருக்க வேண்டும். இராசா, இராணிக் கதைகளிடமிருந்து விடுபட்டு மொழிப்பெயர்ப்பின் மூலம் உலகப்பிரசித்தி பெற்ற ஏராளம் நாவல்களை அவை பற்றிய அறிவு கொஞ்சமும் இல்லாத 13 வயதிலேயே படிக்கத் தொடங்கினேன். டால்ஸ்டாயின் அன்னாகரினா முதல்... எமிலிஜோலாவின் சுரங்கம், நாநா வரை படித்தேன். இவ்வாறான பரந்த வாசிப்பிற்கு எனது முத்த அண்ணனின் புத்தக சேமிப்பும் ஒரு காரணமாகும். நான் முதன் முதலில் வாசித்த இலங்கை எழுத்து எஸ் பொவின் 'தீ' அதன்பிறகு செ. கணேசலிங்கனின் சிறுகதைகளை படித்தேன். பாடசாலையில் 7ம் ஆண்டு படிக்கும் போதே கையெழுத்து சஞ்சிகையில் எழுதியிருக்கின்றேன். இலக்கிய பிரக்ஞையற்ற டிக்சு சாதாரண கதைகளே அவை. எனக்குள் ஏற்பட்ட வாசிப்பார்வம் மேலும் வளர நெல்லியடி பட்டினசபை நூல்திலையம் நிறைய உதவியிருக்கின்றது. விடுமுறைநாட்களில் காலையில் எழுந்து மூன்று நாளுக்கு மைல் தூரத்திலுள்ள நூல் நிலையங்களுக்கு கால் நடையில் சென்று ஓர் ஆவேசத்துடன் வாசிப்பேன். நான் எதிர்கொண்ட நெருக்கடிகள், அதீத தேடல் எல்லாமும் இணைந்துதான் என்னை எழுத்தின் பக்கமாக நகர்த்தியிருக்க வேண்டும். உண்மையில் நான் வாசிக்கத் தொடங்கியது, எழுத்தாளராக வரவேண்டுமென்ற விருப்பத்தில் அல்ல. ஒரு சுவாரஷ்யமான விசயத்தையும் சொல்கிறேன். எந்நேரமும் படித்துக் கொண்டிருக்கிறான் விளையாட்டோவதில்லை என என் தகப்பனாரால் கண்டிக்கப்பட்ட மகனாக நான் இருந்திருக்கின்றேன். எந்நேரமும் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறான் படிப்பதில்லை என கண்டிக்கப்படும் எனது சக மாணவர்கள் மத்தியில் எனது தொடக்கமே வித்தியாசமாக இருந்திருக்கின்றது.

2) யதி :- இந்த தூண்டுதல்கள் நீங்கள் முற்போக்கு இலக்கியத்தின் பக்கமாக நகர்வதற்கு உங்களை எந்தவகையில் ஆற்றப்படுத்தியது.

சேவியர் :- எனது 'பாரம்' என்ற முதல் கதை சுதந்திரனில் பிரசுரமானது இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் அக்கதையை நான் 'நந்தினி' என்ற பெண் பெயரிலேயே எழுதியிருந்தேன். ஆண் பெயரில் நான் எழுதிய சில கதைகள் பிரசுரமாகாமல் திரும்பிய நிலையில் ஒரு பெண் பெயரில் எழுதிப்பார்ப்போம் சிலவேளை பிரசுரமாகலாம் என்ற நம்பிக்கையில் எழுதினேன். எனது நம்பிக்கை வீண்போகவில்லை. உண்மையில் நான் எழுதத் தொடங்கிய காலத்தில் முற்போக்கு பிற்போக்கு பற்றிய பிரக்ஞை எனக்கிருக்கவில்லை. கலை மக்களுக்காக, கலை கலைக்காக என்ற கோட்பாட்டுப் பிரச்சினைகள் பற்றியெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. எழுதவேண்டுமென்ற ஆர்வம் மட்டுமே மேலோங்கியிருந்த காலமது.

எனது முதல் கதையே எனக்கு ஏற்பட்ட ஒரு தாக்கத்தின் விளைவாக உருவாகியதுதான். எனக்குத் தெரிந்தவற்றைக் கொண்டு நான் எழுதத் தலைப்பட்டேன். 1966 ஒக்டோபர் 21-ல் சீன சார்பு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினால் ஒருங்கு செய்யப்பட்ட சுன்னாகம் உள்வலமும், சாதியமைப்பு தகர்ட்டும் சமத்துவ நீதி ஓங்கட்டும் என்ற கோஷமும் என்னைப் போன்ற இணைய தலை முறையினரை ஈர்த்தது. இந்த தாக்கத்தினால் இலங்கை சீனசார்பு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வாலிபர் சங்க சம்மேளனத்தின் அல்வாய் கிளையில் யாருடைய நிர்ப்பந்தமும் இன்றி இணைந்து கொண்டேன். அதிகமான அரசியல், இலக்கிய கருத்தாலுக்கு ஆட்பட்டேன். மக்கள் இலக்கியம் என்றால் என்ன? என்பதில் தெளிவு ஏற்பட்டது. மாவோவின் கலை இலக்கியம் பற்றிய யெனான் கருத்தரங்கு உரை எனக்கு பெரிய ஆதர்ஷமாக இருந்தது. இக்காலத்திலேயே செயோகநாதனுடன் கடிதத்தொடர்பு ஏற்பட்டது. அவர் மூலமே டானியல் என்.கே.ரகுநாதன், நீர்வை பொன்னையன், பெண்டிப்பாலன், இளங்கீரன் போன்றோரை வாசிக்கக்கிடைத்தது. 1966 அக்டோபர் 21ன், எழுச்சியின் தாக்கத்தினால் உருவான தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்க உருவாக்கம், பிரசித்தி பெற்ற மாவிட்டபுரம், பன்றித்தலைச்சி, அம்மன் கோவில் போராட்டங்களும், நிச்சாமம், அச்சுவேலி, மட்டுவில், கன்பொல்லைப் போராட்டங்களும், அவை சம்பந்தமான நேரடி அனுபவங்களும், கவியரங்கங்களும் கருத்தரங்குகளும் பல எழுத்தாளர்களைச் சந்தித்து கலந்துரையாட உதவியது. டானியல் என்கே ரகுநாதன் போன்றோருடன் ஒரே ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற வகையில் மிகுந்த ஈடுபாடும் நெருக்கமும் இருந்தது. ஆனால் பரந்தளவில் இலக்கிய வாதிகளுடனோ வியாசகங்களுடனோ எனக்கு தொடர்பு இருக்கவில்லை. வாசிப்பு மட்டுமே உறவாக இருந்தது. ஆனால் இடதுசாரி அரசியல் ஈடுபாடு அத்தனைப்படையில் ஏற்பட்ட புறச்சூழல் அனுபவங்கள், மக்கள் இலக்கியம் நோக்கிய தேடுதல் எல்லாவற்றினதும் இணைவுதான் நான் முற்போக்கு இலக்கியத்தில் வேர் கொள்வதற்கான காரணமாக இருக்கவேண்டும்.

3) யதி :- நீங்கள் முண்பட்டன் எழுத்துலகில் இயங்கிய கொண்டிருந்த காலமே இலக்கியத்தை மையப்படுத்தி முற்போக்கு, நற்போக்கு, மெய்முதல் வாதம் போன்ற தத்துவார்த்த விவாதங்கள் மேலெழுந்த காலமாகவும் இருந்தது. குறிப்பாக நற்போக்கு, மெய்முதல்வாதம் என்பவை முற்போக்கு அணிசார்ந்த இலக்கியத்தரப்பினரின் வரட்டுத்தனமான பார்வைகளை அம்பலப்படுத்தும் நோக்கிலேயே முன்வைக்கப்பட்டதாகவும் சொல்லப்படுகின்றது. இதுபற்றி முற்போக்கு சார்ந்தவர் என்ற வகையில் உங்களது எதிர்வினை என்ன?

சேவியர் :- நான் எழுதத்தொடங்கிய காலத்தில் கலை மக்களுக்காக, கலை கலைக்காக என்ற இருவிதமான இலக்கியப் போக்குகளே உச்சமாக இருந்தன. இவ்விரு நிலைகளையும் அடித்தளமாகக் கொண்டுதான் தத்துவார்த்த விவாதங்கள் மேலெழுந்தன. மனித வாழ்வில் துன்பமும் துயரமும் இருந்தது. அதிலிருந்து விடுபட வேண்டும் என்கின்ற ஆதங்கமும், நிர்ப்பந்தமும் எமக்கு இருந்ததை நான் உணர்ந்து கொண்டேன். கலை இலக்கியங்கள் இதற்கு உதவவேண்டு மென்பதே யதார்த்தமாக இருந்தது. நூல்திலையத்தினுள் வாசகனாக இருந்து விட்டு வெளியில் வந்ததும் சூழலின் துன்பமும், துயரமும், வறுமையும்தான் என்னை எதிர்கொண்டன. இதிலிருந்து விலகி ஓர் தந்த கோபுரத்தில் ஓடி ஒழிய என்னால் இயலவில்லை. கனவுலகில் சஞ்சரித்து மகிழ நான் விரும்பவில்லை. எந்த சூழல் என்னை எதிர்கொண்டதோ அதுவே எனது பேசு பொருளாயிற்று. இலக்கியம் என்பதே வாழ்நிலையிலிருந்து தானே தோற்றம் பெறுகின்றது. வாழ்நிலைமைகளே உணர்வுகளை தீர்மானிக்கின்றன என்ற பேராசான் மார்க்சின் வார்த்தைகளில் எனக்கு ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுண்டு. நான் மாத்திரமல்ல சிறந்த முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் அனைவருமே.... இந்த

வாழ்வியலையே மையப் பொருளாகக் கொள்கிறார்கள். இந்த வாழ்வியல்தான் ஒவ்வொரு படைப்பாளிக்கும் நல்ல வளங்களைக் கொடுக்கின்றது. இதில் காலூன்றி நிற்பவர்கள் எப்படி வரட்டுத்தனமானவர்களாக இருக்க முடியும். இதை விடுத்து அதி மானிடனைத் தேடுபவர்களும், தான் எதிர் கொண்ட யதார்த்தத்திலிருந்து தப்பி ஓடுபவர்களும்தான் வரட்டு வாதிகளாவ் என்பேன்.

எஸ்.பொ.வின் நற்போக்குவாதம் அக்காலத்தில் பெரிதாக எடுபடவில்லை. இப்பொழுது அதைப்பற்றி பேசுவதற்கே யாருமில்லை. எஸ்.பொ.விடம் இருந்த நோக்கம் பற்றி எனக்கு பல தகவல்கள் அப்போதே தெரியும். இன்னும் அவர் தன்னையொரு மார்க்சியவாதியாகவே கூறிக் கொள்கிறார். ஜீவா, டானியல், போன்றோருக்கு கதைகள் எழுதிக் கொடுத்ததாகவும் ஜீவாவின் 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்' தொகுதியில் வெளிவந்த கதைகள் தான் எழுதியவை என்றும் அதற்கே சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்ததாகவும் பகிரங்கமாகவே திட்டித் திரிந்தார். அவருடைய 'வீ' தொகுதியில் இடம்பெற்ற 'இத்தா' என்னும் கதையை மருதூர் கொத்தன் எழுதியதாக பின்நாளில் அவர் விமர்சிக்கப்பட்டமையை யாவரும் அறிவர். எனவே நற்போக்கு என்னும் கொள்கை எடுபடமுடியாமல் முற்போக்குவாதமே முன்னுக்கு வந்தது. இதற்கு வலுச்சேர்ப்பது போல இந்தியாவிலிருந்து பரிணாமம், மனிதன், தேன்மழை, படிகள், மார்க்சியம் என்று பல முற்போக்கு சஞ்சிகைகள் எமது கைகளை எட்டின. மு. தளையசிங்கத்தின் மெய்முதல்வாதத்தைப் பொருத்தவரையில் அவர் எழுதிய மெய்யுள், போர்ப்பறை போன்றவற்றை நாம் புரிந்து கொள்ள சிரமப்பட்டோம். எனவே அதனோடு எமக்கு உடன்பாடு ஏற்படவில்லை. மு.தவின் தீண்டாமைக்கெதிரான செயற்பாடுகளும் அவர் புங்குடுதலில் ஓடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காக ஆற்றிய பங்களிப்புக்காக தாக்கப்பட்டமையும், அவர்பால் எனக்கொரு ஈடுபாடுக் கொடுத்தது, அவரோடு நெருங்கிப் பழக வாய்ப்பு ஏற்படாவிட்டாலும் அவர் என்மீது தனிப்பட்டவரையில் பிரியம் கொண்டிருந்தமையை நானறிவேன். பல கூட்டங்களில் அவரையும் மு.பொவையும், சுவியையம் நான் சந்தித்திருக்கின்றேன். கொள்கைகளுக்கு அப்பால் ஒரு வகையில் எமது நட்பு நிலைத்திருந்தது. அவர்கள் வெளியிட்ட பூரணி சஞ்சிகையின் வாசகனாக நானிருந்தேன். ஆயினும் இவர்களது இலக்கியப் போக்கோடு என்னால் உடன்படமுடியவில்லை. சுவியின் கவிதைகளில் அப்போதே எனக்கு ஈடுபாடு இருந்தது. இப்பொழுதும் இருக்கிறது. அவரது சமீபத்திய கவிதைகள் வரை மு.தவின் பார்வைக்குரிய தத்துவத்திற்குட்பட்டவையாக அவற்றை என்னால் இனம்காண முடியவில்லை. விடியல் பதிப்பகம் அவரது முழுக்கவிதைகளையும் ஒரே தொகுப்பாக வெளியிட்டமைக்கு அவர் சொல்லும் தத்துவமல்ல காரணம். சுவியின் காலம் பற்றிய பிரக்ஞை பூர்வமான வெளிப்பாடே காரணமென நினைக்கின்றேன். அவர் சிலவேளை இதில் உடன் படாமல் விடலாம்.

நூல்நிலையத்தினுள் வாசகனாக இருந்து விட்டு வெளியில் வந்ததும் சூழலின் துன்பமும், துயரமும், வறுமையும்தான் என்னை எதிர்கொண்டன. இதிலிருந்து விலகி ஓர் தந்த கோபுரத்தில் ஓடி ஒழிய என்னால் இயலவில்லை. கனவுலகில் சஞ்சரித்து மகிழ நான் விரும்பவில்லை. எந்த சூழல் என்னை எதிர்கொண்டதோ அதுவே எனது பேசு பொருளாயிற்று. இலக்கியம் என்பதே வாழ்நிலையிலிருந்து தானே தோற்றம் பெறுகின்றது. வாழ்நிலைமைகளே உணர்வுகளை தீர்மானிக்கின்றன என்ற பேராசான் மார்க்சின் வார்த்தைகளில் எனக்கு ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுண்டு.

4) யதி :- நீண்டகாலமாக இலக்கியத் தேடலில் ஈடுபட்டும், எழுதியும் வருபவர் என்ற முறையில் சமகால இலக்கியப் போக்கை எவ்வாறு பார்க்கின்றீர்கள்?

சேவியர் :- ஈழத்தைப் பொறுத்த வரையில் சாதியத்திற்கு எதிரான போராட்ட காலகட்டத்தில் பல படைப்புக்கள் அவை சார்ந்து வெளிவந்தன. இன்றைய புறச்சூழல் நிலமையின் அடிப்படையில் போர்க்கால இலக்கியங்கள் என்ற வகையில் இலக்கியங்கள் படைக்கப்படுகின்றன. இதே நேரத்தில் புலம்பெயர் இலக்கியம் என்ற ஒன்றும் உருவாகியுள்ளது. புலம்பெயர் இலக்கியத்தில் தலித் தியம், பெண்ணியம் என பல வகைத் தனவான இலக்கியங்கள் தோன்றியுள்ளன. அவைசார்ந்து நல்ல இலக்கியங்கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. ஈழத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாம் வகைமாதிரிக் குள் இலக்கியம் படைக்கத் தொடங்கவில்லை. எமது இலக்கியப் படைப்புக்களை விமசகர்களும், வாசகர்களும் வகைப்படுத்தினர். இன்று தமிழகத்தில் புதுப்புது நத்துவ வகைகளும் இஷங்களும் அறிமுகப்படுத்தப் படுகின்றன. அவற்றை அறிமுகப்படுத்தியவர்களே அவற்றுக்கு அமைவாகவும் எழுதுகின்றனர். அமைப்பியல், பின் அமைப்பியல், மெஜிக் கல்ரியலிசம், பின்நவீனத்துவம் என இஷங்களுக்காக பணக்கும் ஒரு நிலை இப்போது முனைப்புப் பெற்றுக்கொண்டுள்ளது. இத்தகைய போக்குக்குரியவர்கள் தனிப்பட்ட தமது படைப்புக்களை வெளியிடுவதுடன் தமது படைப்புக்களை வெளியிடுவதற்கென தனியான சஞ்சிகைகளையும் வெளியிடுகின்றனர். இவ்வாறானவர்களது தாக்கத்திற் குட்பட்டு ஈழத்திலும் சில எழுத்தாளர்கள் எழுத முனைகின்றனர். உதாரணமாக கௌரிபாலன், அம்ரிதா எயெம், திசேரா போன்றோரும், புலம்பெயர்ந்த எழுத்தாளரான அருள் சின்னையா, சித்தார்த்த சேகுவேரா போன்றோரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர் இவர்களோடு வன்னியிலிருந்து எழுதும் முல்லைக்கோணைஸ், சுமகேந்திரன் போன்றோர்களின் படைப்புக்களை ஒப்பிடும்போது ஏற்படும் புரிதல் தன்மையும் உடன்பாடும் அதிகமானவை. போர்க்கால இலக்கியங்கள் பற்றிய விமர்சனத்தை மேலெழுந்தவாரியாக செய்பவர்கள் இங்கிருந்து நல்ல இலக்கியங்கள் வரவில்லையென காட்டமான விமர்சனங்களைச் செய்கிறார்கள். எனக்கு அவ்வித விமர்சனங்களோடு ஒத்துப்போக முடியவில்லை. தமிழ் தலித் இலக்கிய முன்னோடிகளாக ஈழத்தவர்கள் இருப்பது போல... வருங்காலத்தில் தமிழ்ச் சூழலில் போர்க்கால இலக்கியத்தின் முன்னோடிகளாக ஈழத்தவர்களே இருக்கப் போகிறார்கள் என்பதை வரலாறு நிரூபிக்கும்.

5) யதி :- நீங்கள் காத்திரமான இலக்கிய வருகை பற்றிப் பேசுகிறீர்கள். ஆனால் தமிழக இலக்கியச் சூழலில் தன்னையொரு கம்பீரமான எழுத்தளராக அடையாளப் படுத்த முயலும் ஜெயமோகன் ஈழத்து இலக்கியம் வெறும் தட்டைத் தன்மையானது என்று கூறுகின்றாரே?

சேவியர் :- ஜெயமோகனது குற்றச்சாட்டுக்கு ஈழத்து இலக்கியங்கள் மட்டுமல்ல தமிழகத்து இலக்கியங்களும் உள்ளடங்குகின்றன. இதில் அவரது எழுத்துக்களும் அடங்கும். ஒரு வகையில்பார்த்தால் பன்முகத் தன்மையையம்மால் பேண முடியாமலுக்கு எமது நாட்டுச் சூழலும் ஒரு காரணமாகும். போர்க்கால இலக்கியத்தின் முன்னோடிகளாக ஈழத்தவர்களே இருக்கப் போகிறார்கள் என்பதை வரலாறு நிரூபிக்கும்.

தட்டைத்தன்மையானவை என்ற அவரது குற்றச்சாட்டு என்ன வகையில் வெளிபடுத்தப் படுகின்றது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். முன்னர் பகீரதன் கூறியது போல ஈழத்து இலக்கியம் 10 வருடங்கள் தமிழக எழுத்துக்களுக்கு பின்நிற்கிறது என்பது போலவும், கி.வா.ஜா கூறியது போல் ஈழத்து இலக்கியத்திற்கு அடிக்குறிப்பு வேண்டும் என்பது போலவும் மமதையின் குரலாக இருக்குமாக இருந்தால் உண்மையில் அவரது கூற்று பற்றி

நாம் அலட்டிக் கொள்ள வேண்டியதில்லை. 'ரோம் நகரம் பற்றி எரிய பிடில் வாசித்துக் கொண்டிருந்த நிரோ மன்னாக எம்மால் இருக்க முடியாது. ஜெயமோகன் போன்ற பிரச்சனை இல்லாதவர்களுக்கு வேண்டுமானால் அது சாத்தியப்படலாம். உன்னதமான இலக்கியங்கள் இங்கு படைக்கப் படவேண்டும் அவை உண்மைகளை பேச வேண்டும் என்பதே எமது எதிர்பார்ப்பு.

6) யதி :- ஈழத்து விமர்சன நகல்வ அவதானிக்கும் ஒருவர் எமது விமர்சனப் போக்கானது ஆழமற்ற விமர்சனப்பார்வைகள், ரசிகமணித்தன்மையான வாத்தங்கள் என்பவற்றுக்கு ஆட்பட்டதென சலித்துக் கொண்டால் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. ஒரு படைப்பாளி என்ற வகையில் இது பற்றி உங்களது அவதானம் எத்தகையது?

சேவியர் :- சில விமசகர்களது ரசனை மாற்றம் வயது, அனுபவம் சார்ந்தும், அரசியல், சமூக, தனிப்பட்ட உறுக்கள் சார்ந்தும் காலத்திற்கு காலம் மாறுபாடடைகின்றது. ஒரு காலத்தில் தரமான படைப்பாகத் தெரிந்தது பிற்காலத்தில் தரமற்றவையாகத் தெரியலாம். விமசகர்கள் அன்று சொல்லிய கருத்துக்களையும் இன்று சொல்லும் கருத்துக்களையும் ஒப்பிட்டு நோக்கின் இது யாவருக்கும் விளங்கும். என்னளவில் நல்ல இலக்கியம் என்பது எப்பொழுதும் நல்ல இலக்கியமாகவே இருக்கும். ஒரு காலத்தில் தரமற்ற படைப்பாளிகளாக சிலரால் குறிப்பிடப்பட்டவர்கள் இன்றைய அவர்களது அரசியல் நிலைப்பாடு காரணமாக சிறந்த படைப்பாளிகளாகப் போற்றப்படுகின்றார்கள். இதை அவர்களது குறைபாடாக நான் கருதவில்லை. ஆனானப்பட்ட கார்ல் மார்க்சையே தனது இளமைக் காலத்தில் ஒரு கருத்தையும் முதிய காலத்தில் வேறு ஒரு கருத்தையும் கூறியதாகச் சொல்கின்றார்கள். அன்று எனது படைப்புக்களை சிலாகித்தவர்கள். இன்று தூக்கியெறியலாம் எனவே இவை பற்றி நான் அதிகம் அலட்டிக் கொள்வதில்லை.

7) யதி :- விமர்சனம் என்றவுடன்தான் நினைவுக்கு வருகின்றது உங்களது சிறுகதைத் தொகுப்பை விமர்சித்த கலாநிதி து.மான் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் எல்லோருமே இப்பொழுது தமிழ் தேதியவாதிகளாக மாற்றிவிட்டார்கள் இந்தப் போக்கு நந்தினி சேவியரையும் விட்டுவைக்கவில்லை எனக் கூறியிருந்தார். இந்தக் கருத்து பற்றி தாங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

சேவியர் :- புத்தரின் படு சொல்லை எழுதிய து.மான் பின்னர் ஒரு முஸ்லிம் தேசியவாதிபாக மாறியுள்ளமையின் வெளிப்பாடே இதுவாகும். பேராசிரியர் கைலாசப்பதியின் மாணவனாக... மா.வோவுக்கு அஞ்சலிக் கவிதை எழுதியவராக, தூத்தாமாரும் பேர்க்களும் கவிதைத் தொகுதிகளாக உன்னை ஒரு இடது சாரியாக அடையாளப்படுத்திக் கொண்டவரான

சாதி ஏதாபுக்கான வகை மாற்றிகள் அடங்கும் இலக்கியங்கள் எழுதப்பட்ட காலத்தில் அவை 'இரிசன' இலக்கியங்களாகவே சனாதனிகளால் பாக்கப்பட்டன. அவற்றை எழுதியவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்ந்தவர்களாகவும் இருந்தனர். டானியல் பகீசம் வகை இலக்கியங்கள் எழுதப்போது உட எதிர்ப்புரிச்சினையை ஒரு வர்க்கப் பிரச்சினையாகவே கருதியிருந்தார்.

மார்ச் - 2004

இதுசாரிகள் பங்களிப்பை முழுமையாக மறுதலித்து அவர்களை ஒட்டுமொத்தமாக ஓரங்கட்ட முயல்வது அறியாமை அல்ல அது ஒரு எதிர்ப்புணர்வு. கொள்கைரீதியில் முரண்பாடுகள் இருப்பினும் வாசுதேவா, விக் கிரமபாகு கருணாரத்தின போன்றோர்கள் தமிழர் பிரச்சினையில் வைக்கும் கருத்துக்கள் இதுசாரிசார்பான கருத்துக்களே என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த உண்மை.

து.: மான் இப்படிக்கூறுவது எனக்கு ஆச்சரியம் தரவில்லை. எமது தோழர்கள் பலர் யாழிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட பின்னர் தம்மை முஸ்லிம்களாக இனம் காட்டி தோதலில் நின்றது மாத்திரமல்ல... அரசு உத்தியோகங்களிலும் நுழைந்துள்ளனர் ஒரு மனிதன் தன் இனம் சார்ந்து சிந்திப்பது தவறல்ல. ஒரு இதுசாரி ஒடுக்குமுறை எந்த வகையில் வந்தாலும் அதனை எதிர்க்க வேண்டும் அது இனம் சார்ந்தாக மொழிசார்ந்ததாக அல்லது சாதி சார்ந்ததாக எந்த வகையில் இருந்தாலும் எதிர்ந்தே தீர் வேண்டும். இவ்வகையில் எனது படைப்பு பேரினவாதத்திற்கு எதிரான கருத்தை பிரதிபலித்திருக்கலாம். ஆயினும் நான் இப்போதும் ஒரு இதுசாரியாகவே இருக்கிறேன். து.: மான் என்னவாக இருக்கிறார் என்பதை அவரது விமர்சனங்களும் படைப்புக்களும் சொல்லட்டும். ஒரு உண்மை முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்டமை பற்றி அவர் ஒரு கவிதை தானும் எழுதவில்லை என்ற ஆதங்கம் பல முஸ்லிம் நண்பர்கள் மத்தியில் இருப்பதை நானறிவேன்.

8) யதி :- தமிழகச் சூழலில் இன்று தலித் இலக்கியம் பற்றி அதிகம் சிலாக்கிக்கப்படுகின்றது. இனிவரும் காலத்தில் தமிழ் இலக்கியம் என்பதே தலித் இலக்கியம்தான் என்று கூறுமளவிற்கு அதன் முக்கியத்துவம் உணரப்படுகின்றது. ஆனால் ஈழச்சூழலில் சாதியம் குறித்து எழுதப்பட்டிருப்பினும் அவை தலித் இலக்கியம் என்ற தனி அடையாளத்தால் கூட்டப்படவில்லை. பொதுவான இலக்கியப் போக்கின் ஒரு கூறாகவே பார்க்கப்படுகிறது. சாதிய விடுதலை குறித்து ஆழமான பார்வையுடையவர் என்ற வகையில் இந்த வேறுபாடான நிலை தொடர்பில் உங்களது புரிதல் என்ன?

சேவியர் :- ஈழத்தைப் பொறுத்தவரையில் சாதி எதிர்ப்புக்கான வகை மாதிரிக்குள் அடங்கும் இலக்கியங்கள் எழுதப்பட்ட காலத்தில் அவை 'இழிசனர்' இலக்கியங்களாகவே சனாதனிகளால் பார்க்கப்பட்டன. அவற்றை எழுதியவர்கள் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்ந்தவர்களாகவும் இருந்தனர். டானியல் பஞ்சமர் வகை இலக்கியங்களை எழுதும்போது கூட சாதிப்பிரச்சினையை ஒரு வர்க்கப்பிரச்சினையாகவே கருதியிருந்தார். இங்கு நடைபெற்ற சாதியத்திற்கு எதிரான போராட்டங்களில் கணிசமான அளவுக்கு உயர் சாதியினர் மத்தியில் உள்ள உழைக்கும் வர்க்கத்தினரது ஒத்துழைப்பும் இருந்தது எனவே அவற்றுக்கு சாதகமான படைப்புக்கள் மக்கள் இலக்கியங்களாக இருந்தனவே தவிர ஒரு சாதிய வட்டத்துக்குள் இருக்கவில்லை. 'தலித்' எனும்சொல் மராட்டிய மொழியில் சாதி குறைந்த மக்கள் பிரிவினரை சுட்டும் ஒரு சொல்லாகும். அது தமிழக சூழலிற்கு அறிமுகமாகிய போது சாதியம் சார்ந்த படைப்புக்கள் யாவும் தலித் இலக்கியம் என்ற வகை மாதிரிகள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன. இன்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் இருந்து வெளிவரும் படைப்புக்கள் யாவும் தலித் இலக்கியங்களாக பார்க்கப்படுகின்றன. தமது அடிமைத்தனங்களை, நெருக்குவரங்களை பேலித்தனமற்று உண்மையோடு இரத்தமும் சதையுமாக அவர்கள் எழுதுகின்றனர். எனவே எமது சாதியம் குறித்த ஈழத்துப் படைப்புக்கள் தலித் இலக்கியம் என்ற

அடையாளப் படுத்தலை பெறமுடியாமல் போனமைக்கு ஈழத்து நிலமைகளே காரணமெனலாம்.

9) யதி:- நீங்கள் ஒரு படைப்பாளி என்பதற்கு அப்பால் ஒரு இதுசாரி அரசியல் செயற்பாட்டாளராகவும் இருந்திருக்கின்றீர்கள் பொதுவாக தமிழ் இதுசாரிகள் தொடர்பில் வைக்கப்படும் ஒரு குற்றச்சாட்டு இதுசாரிகள் தமிழர் தேசியப் பிரச்சினையில் தவறு இழைத்து விட்டார்கள் என்பது. குறிப்பாக முத. தர்பினரால் இக் குற்றச்சாட்டு முன் வைக்கப்படுவது பலரும் அறிந்தது. அக்காலகட்ட இது சாரி அரசியலோடு இணைந்திருந்தவர் என்ற வகையில் இக்குற்றச்சாட்டு தொடர்பாக உங்களது எதிர்வினை என்ன?

சேவியர் :- தீண்டாமைக்கு எதிரான போராட்டகாலத்தில் எமது இயக்கம் செய்த பங்களிப்பை தமிழ்த் தேசியப்பிரச்சினையில் நாம் செய்யவில்லை என்பது ஒரு நியாயமான குற்றச் சாட்டுத்தான் அதற்கு காரணமும் இருக்கின்றது. எமது கட்சியின் பொது செயலாளர் எட்டாவனுடைய தேசியம் தொடர்பான கொள்கையை மையப்படுத்தி ஒரு பொதுவான பெருளாதாரம் இல்லாத தமிழ் மக்களை ஒரு தேசிய இனமாக அங்கீகரிக்க முடியாது என பல கூட்டங்களில் பேசி வந்தார். இவ்வாதம் புரட்சிகர இளம் தலைமுறையினர் எமது அமைப்பு நோக்கி வருவதற்கு தடையாக அமைந்தது. இது தொடர்பில் எமது கட்சியின் உள்ளேயே உட்கட்சி விவாதங்கள் பலவற்றை நாம் மேற்கொண்டோம். தமிழரது தேசியப்பிரச்சினை தொடர்பில் சாதகமான தீர்மானங்களை எடுப்பதற்கு முன் கட்சி பிளவுபட்டுவிட்டது. ஆயினும் தோழர் சண் தீர்க்கமான கருத்துக்களைப் பின்வரும் காலத்தில் வைத்ததை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். இதுசாரிகள் தேசியப்பிரச்சினையில் பிழைவிட்டு விட்டார்கள் என்று கூறுபவர்கள் வரலாற்றை மறைக்க முயல்கிறார்கள் அல்லது அவர்களுக்கு வரலாறே தெரியாது என்றுதான் நான் கூறுவேன். பாராளுமன்ற சந்தர்ப்ப வாதங்களுக்கு ஆட்பட்ட கொல்வின் என். எம்.பெரோ, பீட்டர் கெனமன் போன்றோர்தாம் பேசிய தத்துவங்களுக்கு மாறாக நுந்து கொண்டது உண்மை. ஆனால் எமது மிகவாத தமிழ் தலைவர்கள் காலத்திற்கு காலம் செய்த திருகுதாள அரசியல்.

இதற்கு சற்றும் குறைந்ததில்லை. இனவெறியோடு கண்டி யாத்திரை சென்ற ஜே.ஆரின் ஊர்வலத்தை கம்பகாவில் வைத்து அடித்து விரட்டிய எஸ்.டி பண்டாரநாயக்கா ஒரு இதுசாரி. இவர்தான் வடபிரதேச சாதிப்பிரச்சினையை பாராளுமன்றத்தில் பேசியவர். அப்பொழுது அதனை எதிர்த்து பேசியவர் தமிழர் தளபதி அமிர்தலிங்கம். அதே போல் அடங்காத தமிழன் சுந்தரலிங்கம் சாதி வெறியோடு மாவட்டபுரத்தில் நடந்து கொண்டமை எல்லாம் வடபிரதேசத்தில் தமிழுணர்வை சாதிகுறைந்தவர்கள் அடைவதற்கு தடையாகவே இருந்தது. இந்நிலமைகள் இது சாரிகளாகிய எம்மை சற்று பின்வாங்கச் செய்தது. தவறு இரு பகுதிகளிலும் உண்டு என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். சமீபத்தில் கொழும்பில் நடைபெற்ற கலைஞர்கள் ஒன்றுகூட்டலில் இரத்தம் சிந்தியவர்கள் இதுசாரிகள்தான். இதுசாரிகளை காட்டமாக விமர்சிக்கும் மு: பொ. போன்றவர்கள் சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் இணைந்ததும், காலியில் கூட்டத்தில் பேசியதும் ஒரு பழைய வரலாறு. எனவே இதுசாரிகள் பங்களிப்பை முழுமையாக மறுதலித்து அவர்களை ஒட்டுமொத்தமாக ஓரங்கட்ட முயல்வது அறியாமை அல்ல அது ஒரு எதிர்ப்புணர்வு. கொள்கைரீதியில் முரண்பாடுகள் இருப்பினும் வாசுதேவா, விக் கிரமபாகு கருணாரத்தின போன்றோர்கள் தமிழர் பிரச்சினையில் வைக்கும் கருத்துக்கள் இதுசாரிசார்பான கருத்துக்களே என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த உண்மை.

குஸ்வந்த் சிங்
தமிழில் : அநந்திதா

குஸ்வந்த் சிங் பற்றி

குஸ்வந்த் சிங் இந்தியாவில் மட்டுமல்லாது சர்வதேச ரீதியிலும் நன்கு அறியப்பட்ட சர்வதேச கவிஞர். எழுத்தாளர். தொழிலாளியாக ஓர் வழக்கறிஞராகிய இவர் பத்தி எழுத்தினூடாக எழுத்தலையில் பிரவேசித்தார். யோஷி என்ற பத்திரிகையை ஆரம்பித்தார் அதன் ஆசிரியராகவும் பின்பு இந்தியாவின் பிரபலமான சில பத்திரிகைகளிலும் ஆசிரியராக பணியாற்றினார். புனைக்கதை மற்றும் புனைக்கதைசாரா இலக்கிய உருவாக்கங்களில் சம அளவு புலமைவாய்ந்த இவரது படைப்புகளில் 'Train to Pakistan, I shall Not Hear the Nightingale, Delhi மற்றும் History of the silks ஆகியன மிகச்சிறந்தவைபாக விமசுக்காளர் சொல்லப்படுகின்றன. 'Train to Pakistan' என்ற நாவல் பிரிவினையை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்டதாகும். இந்நாவல் சிக்கிரகு 1954ம் ஆண்டு குரேவ்விருசைபம் (Grove Press Award) சர்வதேச அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்தது. இவருக்கு இந்திய அரசு 1974 ல் பத்மபூசன் விருது வழங்கி கௌரவித்தது. சிக்கிரின் வழிபாட்டுத் தலமான பொற்கோயிலில் இராணுவம் பிரவேசித்ததையும் அவசரகாலச் சட்டத்தையும் கண்டித்து அவ்விருதினை அரசிடம் மீளாணித்தார்.

இவரது மிகச் சிறந்த சிறுகதைகளுள் ஒன்றாகச் சொல்லப்படும் ஒரு பெண்ணின் மெய்யுரு (The Portrait Of a Lady) என்ற கதை அவரது அனுமதியுடன் ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

மொழிபெயர்ப்பாளர்:

சீறுகதை

எல்லோரது பாட்டிகளையும் போல எனது பாட்டியும் ஒரு வயதான பெண்மணி. எனக்குத் தெரிந்து இந்த இருபது வருடங்களாக வயதாகிவிட்ட ஒருத்தியாகவே அவளைத்தெரியும். ஒரு காலத்தில் அவள் அழகாயிருந்ததாயும் அவளுக்கொரு கணவன்சுட இருந்ததாகவும் கூறுகின்றனர். இது நம்புவதற்கு கடினமான ஒன்று. எனது பாட்டனாரின் படம் வரவேற்புறையின் கண்ப்படுப்பிற்கு மேலாக தொங்குகின்றது. அதில் அவர் பெரிய தலைப்பாசையும் தளர்வான உடைகளையும் அணிந்திருக்கின்றார். நீண்ட பெரும் தொப்பி அவர் மார்பின்பெரும் பகுதியை மறைத்ததுடன் அவர் ஆகக் குறைந்தது நூறு வருடங்கள் வயதாகி விட்டவராயும் தோன்றுகிறது. அவரைப் பார்க்கையில் மனைவியும் மக்களும் இருந்திருக்கக் கூடிய ஒருவராகத் தெரியவில்லை. நூற்றுக்கணக்கான பேர்க்குமுற்றதைகள் மட்டுமுள்ள ஒருவராகவே எனக்கு அவரையெண்ணத்தோன்றிற்று. எனது பாட்டி வசீகரமானவளாயும் இளமையுடையிருந்ததால் இந்த நினைவு குழப்பமுட்படுவதாயும் பொருத்தமில்லாத ஒன்றாயும் பட்டது. தான் சிறுமியாக இருந்தபோது விளையாடிய விளையாட்டுக்கள் பற்றி அவள் எங்களுக்கு சொல்வதுண்டு. அவை விசித்திரமாயும் சற்றே அபத்தமாயும் தெரிந்ததுடன் அவற்றை நாம் அவள் எங்களுக்குச் சொல்லிய தீர்க்கதரிசிகளின் கதையைப் போலவே கருதினோம்.

அவளது உருவ அமைப்பு அதிக உயரமில்லாது குட்டையாக சற்றே பருத்தும் அத்தோடு சிறிது கூனலோடும் இருந்தது. அவள் முகத்தில் எங்கோ எல்லாம் ரேகைகள் பரப்பியோடும். இல்லை எங்களுக்குத் தெரிந்தது முதல் அவள் எப்போதும் போல ஒரே மாதிரியாகவே இருக்கிறாள் என்று எங்களுக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். வயதாதி, மிகவயதாதி இதைவிட இனியும் வயதாதிவிட முடியாதவளாகி விட்டாலும் கூட இருபது வருடங்களாக அவள் மார்க்கண்டேயன் போல ஒரே வயதிலேயே நின்றுவிட்டவளாக. அவள் ஒருபோதும் அழகானவளாக இருந்திருக்க முடியாது. ஆனால் எப்போதும் அம்சமானவளாக இருந்தாள். ஒற்றைக் கையை இடுப்பில் முட்டுக்கொடுக்க மற்றக் கை ஜெப மணிகளை உருட்ட விட்டில் ஒரு துளிகூட அழுக்கில்லாமல் பார்த்துக்கொள்வாள். சுருக்கங்கள் நிறைந்த அவளின் முகத்தில் வெள்ளிமுடிக்கற்றைகள் ஒழுங்கற்ற சிதறிக்கிடக்க உதடுகள் வெளியே சத்தம் வராதபடி ஜெபம் சொல்லியபடி அசைந்து கொண்டிருக்கும். ஆம் அவள் ஒரு அம்சமான பெண்மணியாகவே இருந்தாள். அமைதியையும் திருப்தியையும் சுவாசிக்கின்ற, பரந்த, தாய்பனிக்காலத்து மலைத்தொட்பு போல அசாதாரண அழகோடு அவள் இருந்தாள்.

எனது பாட்டியும் நானும் நல்ல நண்பர்கள். எனது பெற்றோர் நகரத்துக்கு குடிபெயர்ந்த பின் என்னை அவளோடு விட்டுச் சென்றதால் நாமிருவரும் அதிககாலம் ஒன்றித்திருந்தோம். அதிகாலையில் என்னை எழுப்பி பாடசாலைக்கு ஆயத்தமாக்கும் வழக்கத்தை அவள் கொண்டிருந்தாள். என்னை குழிப்பாட்டி ஆடை அணிவிக்கையில் தன்னது பிரார்த்தனைகளை அவள் ஒருவிதமான இயந்திரத்தனத்தோடும் அவற்றை நான் காத்திற் கேட்டு மனதால் பாடம் பண்ணுவேன் என்ற நம்பிக்கையினால் சத்தமாக ஒப்பிப்பதுண்டு அவளது குரலை நான் ரசித்ததால் அதற்கு காது கொடுத்தேன் அன்றி அவற்றை பாடம் பண்ண ஒருபோதும் முயன்றதில்லை. இத்தனைக்கும் பின்பு மஞ்சள் நிற கட்டியோடு கழுவித்தயாராக வைத்திருக்கும் மரச்சிலேட்டுப் பலகை, (எழுதுபலகை) மைக்குடுவை மற்றும்... பேசாவையெல்லாம் எடுத்து ஒரு முட்டையாகக் கட்டி என்சீடம் கொடுப்பாள். சிறிது வெண்ணெய்யையும் சீனியையும் தூவிய பசுரையும் முதல் நாளைய சப்பாத்தியைக் காலை உணவாகக் கொண்டபின் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வெளிக்கிடுவோம். கிராமத்து நாய்களுக்காக அவள் சில சப்பாத்திகளை தன்னோடு கொண்டு வருவாள். என் பாடசாலை கோயிலோடு இணைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு தாரணத்தினாலேயே பாட்டி என்னோடு வந்து கொண்டிருந்தாள். குருவானவர் எமக்கு எழுத்துக்களையும், காலைப் பிரார்த்தனைகளையும் சொதிப்பார். விநாயகதையின் ஒன்னொரு பக்கத்திலும் பிள்ளைகள் வரிசையாக உட்கார்ந்து நெடுங்கணக்கையோ அல்லது காலப்பிரார்த்தனைப்போ ஒப்பிக்கையில் பாட்டி உள்நே இருந்து கல்லெட்டுக்களைப் படித்துக் கொண்டிருப்பாள். எங்கள் இருவரினது வேலைகள் முடிந்ததும் விட்டுக்குச் செல்வதற்காக நாமிருவரும் திரும்ப நடக்கத் தொடங்குவோம். நாய்கள் எல்லாம் எம்மை கோயில் வாசலில் எதிர்கொள்ளும். நாம் அவற்றுக்காக ஏறிகிற சப்பாத்தித்துண்டுகளுக்காக அவை ஒன்றுடன்ஒன்று சண்டையிட்டு உறுமிக்கொண்டே மது விடுவன எங்களை பின்தொடரும் நகரத்தில் வசதியாக குடியேறிக்கொண்டபின் எனது பெற்றோர் எங்களை அங்கே வருமாறு செய்தி அனுப்பினர். இந்த இடப்பெயர்வே மது நட்புறவில் ஒரு திருப்திமுனைபாக அமைந்தது. ஒரே அறையை நாம் பகிர்ந்து கொண்டபோதும் என் பாட்டி மேற்கொண்டு என்னோடு பாடசாலைக்கு வரவில்லை. மோட்டார் பஸ்சில் நான் ஒரு ஆங்கிலப்

பாடசாலைக்கு போய்க்கொண்டிருந்தேன். அங்கே வீதிகளில் நாய்கள் இல்லை பதிலாக எனது பாட்டி வீட்டு முற்றத்தில் சீட்டுக்குருவிகளுக்கு உணவூட்டும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டாள்.

வருடங்கள் உருண்டோட மிக அரிதாகவே நாம் ஒருவரையொருவர் பார்க்க முடிந்தது. என்னை பாடசாலைக்கு தயார்படுத்தும் வழக்கத்தை அவள் சில காலம் தொடர்ந்தாள். நான் வீட்டுக்கு வந்ததும் ஆசிரியர் கற்பித்ததைப் பற்றி அவள் என்னிடம் கேட்பதுண்டு. பதிலுக்கு நான் சில ஆங்கில வார்த்தைகளையும், மேற்கத்திய விஞ்ஞானம் மற்றும் அதில் காணப்படும் புவியியல்புவியி, ஆர்க்மிடிசின் தத்துவம், உலகம் உருண்டை, போன்ற இன்னொரு பல விடயங்கள் பற்றிக் கூறுவதுண்டு. அது அவளுக்கு எள்ளவு சந்தோஷத்தையேனும் கொடுக்கவில்லை. எனது பாடங்களில் அவளால் எனக்குவ முடியவில்லை. ஆங்கிலப் பள்ளிக் கூடத்தில் அவர்கள் கற்பித்தவற்றை அவள் நம்பாததோடு அங்கே கடவுள் பற்றியும், கல்வெட்டுக்கள் பற்றியும் ஏதும் கற்பித்தல் நடைபெறுவதில்லை என்றும் பெரும் விசனம் அடைந்தாள். எமக்கு இசை ஒரு பாடமாக கற்பிப்பது பற்றி ஒருநாள் நான் கூறினேன். இந்த விடயம் அவளுக்கு மிகுந்த குழப்பத்தை உண்டாக்கி விட்டது. அவளைப் பொறுத்தவரை இசையென்பது தகாத சங்காத தங்களோடு சம்பந்தப்பட்ட ஒன்று என்பது அசைக் கமுடியாத ஒரு நம்பிக்கையாகும் அது பிச்சைக்காரர்களுக்கும் தாசிகளுக்குமுரிய ஒரு சாதனமேயன்றி சாதாரண மனிதர்களுக்கு அது உகந்ததல்ல என்பது அவளுடைய தீர்மானம். அதன்பிறகு அவள் என்னோடு பேசுவதென்பது மிக அபூர்வமாகிவிட்டது.

பல்கலைக்கழகத்திற்கு நான் போகத் தொடங்கியதும். எனக்கென்று ஒரு தனியறை ஒதுக்கிக் கொடுக்கப்பட்டது. இது எனக்குமவளுக்குமிடையேயிருந்த நட்புறவைப்பிணைத்திருந்த இழையை நறுக்கிவிட்டது. தனது தனிமைப்படுத்தலை அவள் ஒரு விதமான மறைமுக எதிர்ப்போடு ஏற்றுக் கொண்டாள். யாரோடாவது பேசுவதற்கு எப்போதாவது தன்னுடைய ராட்டையை விட்டு விலகுவதுண்டு. சூரியன் கிழக்கே தோன்றி மேற்கே மறையும் வரை அவள் ராட்டையினருகேயிருந்து நூல் நூற்றுக் கொண்டும் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருப்பாள். மத்தியான வேளையில் மட்டும் சீட்டுக்குருவிகளுக்கு உணவூட்டுவதற்காக அவள் தன் ராட்டையை விட்டு சற்றே விலகுவாள். விறாந்தையில் உட்கார்ந்து காய்ந்த பாணை மிகச்சிறிய துண்டுகளாக உடைக்கையில் நூற்றுக்கணக்கான சின்னஞ்சிறு குருவிகள் அவளைச் சுற்றியுட் கார்ந்து கீச் சொலிகளால் ஒரு இரைச்சலையுண்டாக்கும். சில அவளது கால்களிலும் சில அவளது தோள்களிலும் எச்சமிடும். சிலதோ அவளது தலையில் கூட உட்காருவதுண்டு. இதையெல்லாம் பார்த்து அவள் சிரிப்பாளையன்றி ஒருபோதும் அவற்றை விரட்டியதில்லை. ஒரு நாளின் அந்த அரைமணிப்பொழுதே அவளுக்கு மிக மகிழ்வுப்டிய நேரமாயிருந்தது.

மேற்படிப்பிற்காக நான் வெளிநாடு செல்வதென்று முடிவெடுத்த போது அவள் கலங்குவாளென்று எனக்கு நிச்சயமாய்த் தெரிந்திருந்தது. ஐந்து வருடங்கள் நான் வெளியேயிருப்பேன்அத்தோடுஅவளது வயதை எண்ணிப் பார்க்கையில் எப்ப, என்ன ஏது நடக்குமென்று யாராலுமே சொல்ல முடியாது. ஆனால் அவள் உணர்ச்சி வசப்படக்கூட இல்லை. என்னை வழியனுப்ப புகையிரத நிலையத்திற்கு வந்திருந்தாள். ஆனால் ஒன்றுமே பேசாததோடு எந்தவிதமான உணர்வுகளையும் காட்டிக்கொள்ளவில்லை. அவள் உதடுகள் பிரார்த்தனை சொல்லி அசைந்து கொண்டிருக்க அவளது சித்தமும் மனமும் அதிலேயே ஒன்றியிருந்தது. அவளது விரல்கள் பரபரப்பாக ஐயமாலையின் மணிகளையுருட்டிக் கொண்டிருந்தன. அமைதியாக எனது நெற்றியிலே முத்தமிட்டு விடை கொடுத்தாள், பெரும்பாலும்

இந்த ஈர்ச்சவடே எமக்கிடையிலான தொடுகையின் கடைசிச் சுவடாக இருக்குமென்று நான் கிளம்பியபோது எண்ணிக் கொண்டேன். ஆனால் நான் எண்ணியது போலிருக்கவில்லை. ஐந்து வருடங்களின் பின் நான் திரும்பி வந்தபோது புகையிரத நிலையத்தில் என்னை எதிர்கொண்டாள். ஒரு நாளையது கூடுதலாக வயதாகிவிட்டவளாயல்லாது ஐந்து வருடங்களின் முன்பு எப்படியிருந்தாளோ அப்படியே இருந்தாள். அப்போதும் கூட அவளுக்கு பேச நேரமிருக்கவில்லை. அத்தோடு தன் கைகளுக்குள் அவளென்னை வாங்கிக் கொண்டபோது அவளது பிரார்த்தனையை என்னால் கேட்கமுடிந்தது. நான் வீடு வந்து சேர்ந்த முதல் நாளன்று கூட அவளது சந்தோஷமான கணங்கள் சீட்டுக்குருவிகளுடனேயே கழிந்தது.

மாலையானதும் அவளில் ஓர் மாற்றம் தென்பட்டது. பிரார்த்தனையிலும் ஈடுபடவில்லை. அக்கம் பக்கத்துப் பெண்களையெல்லாம் தன்னோடு சேர்த்துக்கொண்டு ஒரு பழைய மத்தளத்தையும் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு பாடத் தொடங்கிவிட்டாள். மத்தளத்தின் நைந்த தோலில் அடித்துக் கொண்டு தொடர்ந்து பலமணித்தியாலங்கள் போ.. முடிந்து வீடு வந்து சேரும் வீரர்களைப்பற்றிய பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டிருந்தாள். அளவுக்கதிகமாக தன்னைத்தானே வருத்திக் கொள்வதை நிறுத்தும்படி நாம் அவளை அடிக்கடி வற்புறுத்தவேண்டியிருந்தது. நாணறிந்த வரை அன்றொருநாளே அவள் பிரார்த்தனையில் ஈடுபடாத ஒரு நாள். மறுநாட்காலை அவள் உடல் நலம் குன்றியது. அது சாதாரணகாய்ச்சலென்றும் விரைவில் இறங்கிவிடுமென்றும் வைத்தியர் சொன்னார். ஆனால் எனது பாட்டியின் எண்ணமோ வேறு விதமாக இருந்தது. தனது கடைசிக் காலம் நெருங்கிவிட்டதாகச் சொன்னாள். பிரார்த்தனைக்கென்றே அப்பணித்திருந்த தனது வாழ்வின் கடைசி அத்தியாயம் முடிவதற்கு சில மணிநேரங்களிற்கு முன்பே அதைச்சொன்னாள். எம்மோடு பேசி நேரத்தை வீணாக்க விரும்பவில்லையென்று புரிந்தது. ஆனால் எமது மறுப்பையெல்லாம் பொருட்படுத்தவில்லை. அமைதியாக தனது படுக்கையில் கிடந்தபடியே ஐயமாலையை உருட்டிக் கொண்டிருந்தாள். நாங்கள் சந்தேகப்படுவதற்கு முன்பாகவே அவளது உதடுகளின் அசைவு நின்று உயிரற்ற விரல்களிலிருந்து ஐயமாலையை நழுவிற்று. ஒரு விதமான அமைதியின் சாயை அவளது முகத்தில் படர்ந்திருக்க அவள் இறந்து விட்டாளென்று தெரிந்து கொண்டோம்.

அவளை நாங்கள் படுக்கையிலிருந்து தூக்கி நிலத்தில் படுக்க வைத்து எமது பாரம்பரிய வழக்கப்படி சிகப்பு நிற சால்வையால் போர்த்தி விட்டோம். சில மணி நேரம் தூக்கம் அனுஷ்டித்தபின்பு, செத்தவீட்டுக்கு வேண்டிய ஆயத்தங்களைச்செய்ய வேண்டி அவளைத்தனியே விட்டுச் சென்றோம். எரியூட்டுவதற்கு அவளை எடுத்துச்

செல்வதற்காக மாலையில் ஒரு தள்ளுவண்டியோடு அவளது அறைக்குச் சென்றோம். அது சூரியன் அஸ்தமித்துக்கொண்டிருந்த நேரமானதால் அவளுடைய அறையும், விறாந்தையும் பொன்னிறமாக ஒளிவிடும் கொண்டிருந்தது. முற்றத்தின் பாதிவழியிலே நாங்கள் ஸ்தம்பித்து நின்றுவிட்டோம். விறாந்தை முழுவதும் சிகப்பு நிறச்சால்வையால் சுற்றப்பட்ட அவளுடல் வைக்கப்பட்டிருந்த இடத்திலும் ஓராயிரம் சீட்டுக்குருவிகள் இருந்தன. அந்தக் குருவிகளுக்காக நாங்கள் பரிதாபப்பட்டோம். என்னுடைய அம்மா கொஞ்சம் பாண் எடுத்துக்கொண்டு வந்தாள் எனது பாட்டி செய்வதுபோலவே அதை மிகச்சிறு துண்டுகளாக்கிக் குருவிக் கெறிந்தாள். சீட்டுகளோ அவளையோ பாண் துண்டுகளையோ கண்டு கொள்ளவேயில்லை. பாட்டியின் உடலை தூக்கிக் கொண்டு நாங்கள் அப்பால் போனதும் அவை அமைதியாகப் பறந்து விட்டன. மறுநாட்காலை வேலையாளர் என்னுடைய அம்மா வீசிய அந்தப் பாண்துண்டுகளைப் பெருக்கிக் குப்பைத் தொட்டியில் கொட்டினாள்.

‘சூத்திரர் வருகை’ கவிதை நூல் வெளியீடும் அறிமுகம் நிகழ்வும்

-பாலஞ்சுட்டி-

தமிழ்க் கவிதைப் போக்கில் தேக்கங்களை உடைத்து, விமர்சனங்களை முன்வைத்து புதுப் பாய்சலை நிகழ்த்திய முக்கியமானவர்களில் மு.பொவும் ஒருவராவார்.

அவரது கவிதை நூலான ‘சூத்திரர் வருகை’ எனும் கவிதை நூலை ‘அப்பால் தமிழ்’ பாரிசில் அறிமுகம் செய்தும் வெளியிட்டும் வைத்தது.

10.01.2004 சனிக்கிழமை மாலை பாரிசில் இந்நிகழ்வு இடம் பெற்றது. இந்நிகழ்விற்கு திரு. குமாரதாஸ் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார். ‘மு.தவின்’ நினைவுகளை அடி பெயர்த்து, சமகாலத்தில் எம்முன் பிரசன்னமாகியிருக்கும் ‘மு.பொவினது’ ஆளுமைகள் குறித்தும், அவர்களது தத்து வார்த்த சிந்தனைத் தளங்கள் குறித்தும் அவர் உரை நிகழ்த்தினார்.

ஈழத்து படைப்பாளிகளினது இலக்கியங்களைப் பரவச் செய்வதிலும், அறிமுகம் செய்துவைப்பதிலும் கருத்தோடு இயங்கும் கி.பி.அரவிந்தன் அவர்கள். விமர்சகராகவும், கவிஞருமாக அறியப்பட்டவர். அவரே மு.பொ வினது ‘சூத்திரர் வருகை’ எனும் கவிதை நூலை அறிமுகம் செய்து வைத்து உரை நிகழ்த்தினார். அதே வேளை மு.பொ என அழைக்கப்படுகின்ற ஈழத்துப் படைப்பாளி பற்றிய அறிமுகத்தையும் அவர் நிகழ்த்த வேண்டியிருந்தது. இந்நிகழ்வில் புங்குடுவீவு மக்கள் பலர் கலந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்கிற நோக்கில் அவரது உரை அமைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அங்கு பிறிதோர் நிலையே உருவாகியிருந்தது. படைப்பாளிகளும், பத்திரிகையாளர்களும், விமர்சகர்களும், கவிஞர்களுமெனக் பலர் கலந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் ஏற்கனவே மு.பொ வைப் பற்றி அறிந்தவர்களாகவே இருந்தார்கள். எனினும் அறிமுக உரையில் படைப்பாளியினுடைய ஏனைய படைப்புக்களையும் நிகழ்வில் காண்பித்து பேசியமை பல விடயங்களை தெளிவாகக் உதவியது.

புகலிடப்புத்தக (Exilivre.com) இணையத்தள நடத்துனர் வாசுதேவன் அவர்கள் நூல் வெளியீட்டுரை நிகழ்த்தினார். பிரெஞ்சு இலக்கியங்களுடனான அவரது பரிட்சயம் குறிப்பிடத் தக்கதாக அமைந்திருந்தது.

‘சூத்திரர் வருகை’ எனும் கவிதை நூலில் உள்ள ‘துயரி’ எனும் கவிதையொன்றைப் பற்றியே அவரது பேச்சு அமைந்திருந்தது. விரிவும் ஆழமும் கொண்டிருக்கும் தன்மையில் ‘துயரி’ கவிதைக்குள் பயணம் செய்தார். ஆத்மார்த்த தளத்திலும் யதார்த்த தளத்திலும் இயங்கும் அந்த நீண்ட பெரும் கவிதை பற்றி அவர் துல்லியமாக பேசினார். அது காட்டும் பரவச நிலைபற்றியும் அது வாசக நிலையில் இருந்து தகர்த்து உயர்த்தும் தளம் பற்றியும் அவர் கோடுகாட்டினார்.

சபையில் கலந்து கொண்டிருந்தவர்கள் கருத்து வழங்கும் நேரத்தில் கலைச் செல்வன் அவர்களும் கலந்து கொண்டு தனது கருத்துக்களை தெரிவித்தார்.

‘மு.பொ’ ஏற்புரையின் போது தமிழ் மக்கள் தங்களுடைய அடையாளங்களை இழந்து போய்விடக்கூடாது என்பதை வலியுறுத்திக் கூறும் பாங்கில் அவர் தனது உரையைத் தொடங்கினார்.

‘ஆபிரகாம் லிங்கலிடம்’ செவ்விர்த்தியத் தலைவர் கூறிய விடையத்தை அடியொற்றிப் பேசினார். அவை எம்முள் பல ஆழமான கேள்விகளை எழுப்பிச் சென்றது.

தா.பாலகணேசன் நன்றியுரை நிகழ்த்தும் போது ‘சூத்திரர் வருகை’ நூல் வெளியீடானது இயல்புப் போக்கில் நிகழ்ந்த நிகழ்வு எனவும். பிரெஞ்சு மண்ணுக்கு மு.பொ போன்ற கவிஞர்களின் வருகை முக்கியமானது என்றும் குறிப்பிட்டார்.

பல ஆளுமைகளைக் கவிதை இலக்கியப் போக்கில் பகிரவும் தெளியவும் புரியவுமான ஒரு பயணமாக இந்நிகழ்வு அமைந்திருந்தது.

தொடர்புகளுக்கு

அ.யேசுராசா

இல:1.ஓடைக்கரை வீதி,

குருநகர்.

யாழ்ப்பாணம்.

ஈழத்தின் மூத்த எழுத்தாளரான அ.யேசுராசா அலையில் எழுதிய இருபது குறிப்புகளின் தொகுப்பாக பதிவு வெளிவந்திருக்கிறது. நூலின் முகவுரையில் இருந்து.....

மனதைக் கவர்ந்தவை மாறுபாடானவை எதிர்வினைக்குரியவை எனப் பலவற்றை எழுதினேன். அன்று இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் நிலவிய சிறு பத்திரிகைச் சூழலின் தாக்கம்-தவிர்க்கவியலாதவாறு இப்பத்தியிலும் படிந்திருக்கிறது சரி-தவறு என்ற ரீதியில் தார்மிக நிலைப்பாட்டில்செய்யப்பட்டிருக்கிறேனே தவிர-யார்மீதும் வலிந்து குற்றஞ்சாட்டும் நோக்கு எனக்கு இருந்ததில்லை ஆயினும், சுமார் பதினைந்து ஆண்டுகளிற்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட இப்பத்திகளில் - சில இடங்களை (அடிப்படைக் கருத்தை மாற்றாமல்) தற்போது மென்மைப்படுத்தியுள்ளேன். சில விடயங்களுடன் தொடர்பு பட்டவர்கள் மீது இன்றும் மதிப்பு வைத்துள்ளேன். எனவே, அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட மாற்றுக் கருத்துக்களை குறித்த விடயங்கள் மீதான எனது பார்வை என மட்டுமே கொள்ளவேண்டும்.

முன்னர் ஆங்கிலத்தில் மட்டும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சொற்கள்-சொற்றொடர்களை ஒலிபெயர்ப்புச் செய்திருப்பதுடன் பலவற்றிற்கு தமிழ் மொழிபெயர்ப்பினையும் தற்போது தந்துள்ளேன்.

பதிவுகள், என்ற தலைப்பு பின்னாளில் கவர்ச்சிக் குரியதொன்றாகவும் மாறிவிட்டது அதனால்தான்போலும் தொண்ணூறுகளின் நடுப்பகுதியில் இருந்து தமிழகச் சிறுசஞ்சிகைகளான சலனம் காலச்சுவடு பன்முகம் தாமரை, நிழல், சொல்புதிது முதலியவற்றில் இதே தலைப்புக்கொண்ட பகுதி வெளிவந்தது, வருகிறது.

பண்பாடு என்ற சொல்லுக்கு இதுதான் பண்பாடு என்று தெளிவாக வரையறுத்துக் கூறுவது கடினம். காலத்திற்கு காலம் பல்வேறு விதமான அறிஞர்கள் பல்வேறு விதமான விளக்கங்கள் தருகின்றார்கள். பண்பாடு, கலாச்சாரம், கல்த்சர் எல்லாமே ஒரே பொருள் தரக்கூடிய சொற்கள். வடமொழியில் கலாச்சாரம் ஆங்கிலத்தில் கல்த்சர் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.

ஒரு மக்கள் குழுவை அல்லது மக்கள் திரளை அவர்களது சிந்தனை செயற்பாடுகளைப் பாதிக்கும் உயிரித்தொடர்புடைய கருத்துக்கோர்வை, நம்பிக்கைகள், விழுமியங்கள், இலக்குகள் இவைகளின் கூட்டுக்கலவையே பண்பாடு என்கிறார்கள் சில அறிஞர்கள். வேறு சிலர் ஒரு குறிப்பிட்ட மக்கள் கூட்டத்தின் அரசியல் பொருளாதார சமூக மற்றும் கருத்துருவ வெளிப்பாடாக அமைவது, பண்பாடு அந்தக்கூட்டத்தினின் தொழில் தமிழ்ப்பண்பாட்டில் பெண்ணியம் பற்றி ஆராய்வதற்கு முன் பெண்ணியம் என்றால் என்ன? என்ற தெளிவு அவசியம்.

பெண்ணியம்

நாம் வாழும் சமுதாயத்தின் பல்வேறு அமைப்புகளிலும், குடும்பத்திலும், மானிடர் உள்ளத்திலும் புரையோடிக்கிடக்கும் பெண்ணடிமைத்தனம், பெண்கள் மீதான சுரண்டல் இவற்றின் ஆணீவீர்களை இனம் கண்டு திட்டமிட்டு யுக்தியோடு இவைகளை உடைத்தெறிந்து பெண்-ஆண் சமத்துவத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக பெண்களும் ஆண்களும் எடுக்கும் புற அகப்போராட்டத்தையே பெண்ணியம் என்று வருணிக்கலாம். பெண்கள் பொருளாதாரீதியாக சுரண்டப் படுகின்றார்கள். சமுதாயரீதியாக இரண்டாம் தரமாக நடத்தப்படுகின்றார்கள். பாலரீதியாக பலாத்காரம் செய்யப்படுகின்றார்கள். அரசியல் ரீதியாக அடக்கி ஆளப்படுகின்றார்கள். மதரீதியாக ஒடுக்கப்படுகின்றார்கள்.

பெண்களுக்கு எதிரான சீதனக் கொலைகள், பெண் குழந்தைக் கொலை, வீட்டு அடக்குமுறைகள், கொடுமைகள், இனக்கலவரத்தில் பெண் கொலைகள் போன்ற வன்முறைச் செயல்கள் ஏதோ தவறுதலாக நடந்துவிடும் செயல்கள் அல்ல. மாறாக தமிழ்ச் சமுதாயம் “பண்பாடு” என்ற போர்வையில் பெண் களுக் கென்று வகுத்து வைத்திருக்கும் அடக்குமுறைகளினதும், கட்டுப்பாடுகளினதும் மாற்று வடிவங்களே இந்தக் கொடுமைகள் எனலாம். தமிழ்ப்பண்பாட்டில் பெண்ணியம் பற்றி ஆராயும் போது, தமிழ்ச்சமுதாயத்தை வரலாற்றுக் கண் கொண்டு நோக்குதல் அவசியம்.

சமூகவியலாளர், வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் பொருளாதார நிபுணர்கள் சமுதாயத்தை ஐந்து வகையாகப் பிரிக்கின்றனர். அதாவது இன்றைய சமுதாயம் ஐந்து வரலாற்றுக்கட்டங்களில் வளர்ச்சியடைந்து வந்திருக்கிறது.

அவை

- 1) புராதனப் பொதுவுடைமைச் சமுதாயம் அல்லது ஆதிவாசிகள் சமுதாயம்
- 2) அடிமைச் சமுதாயம்
- 3) முதலாளித்துவ சமுதாயம்
- 5) சோசலிச சமுதாயம்

பெண்களின் நிலை

புராதன பொது உடமைச் சமுதாயத்தில் ஆண் பெண் சமத்துவம் நிலவியது. ஒன்றாக வேட்டையாடி எல்லோரும் பகிர்ந்து உண்டனர். ஒன்றாக கூடி மகிழ்ந்தனர். ஒருவனுக்கு ஒருத்தி , ஒருத்திக்கு ஒருவன் என்ற குடும்ப உறவு இல்லை. ஆனால் பலாத்கார உறவு இல்லை. கட்டுப்பாட்டுறு சுதந்திர உறவுமுறை நிலவியது. மனித உறவுகளுக்கு எந்தவித தடைகளோ கட்டுப்பாடோ இல்லாமல் கூட்டாக வாழ்ந்தனர். இதனால் எந்தக் குழந்தைக்கு யார் தகப்பன் என்று அறிய முடியாத நிலை. ஆனால் ஒரு குழந்தைக்கு யார் தாய் என்கிற உறவு நிலை இருந்தது. ஆகவே தலைமுறையினர் தாய்வழியாகக் கணக்கிடப்பட்டனர், கண்டு கொள்ளப்பட்டனர். இச்சமுதாயத்தில் பெண் உயர் நிலையில் வைக்கப்பட்டிருந்தாள். இச்சமூகம் தாய்வழிச்சமூகம் என்று அழைக்கப்பட்டது.

வேட்டையாடுதலை மட்டுமே தொழிலாகக் கொண்டிருந்த நிலைமாறி, விவசாயம், கால்நடை வளர்ப்பு என்று தங்கள் தொழில் முறையை விரிப்புடுத்திக் கொண்டனர். இதன் தேவையை ஒட்டி ஆற்றங்கரையில் குடியேற்றங்களை அமைத்தனர். நாடோடிக் கூட்டங்கள் குலக்கூட்டங்களாக வளர்ச்சி பெற்ற நேரத்தில் பெண்கள் பெரும்பாலும் விவசாயம், கால்நடை-பராமரிப்பு, குழந்தை வளர்ப்பு போன்ற துறைகளில் மட்டுமே கவனம் செலுத்த ஆரம்பித்தனர். இதனால் வெளியலகத் தொடர்பு துண்டிக்கப்பட்டது. இப்படி படிப்படியாக சமுதாயத்திற்கான உற்பத்தியிலிருந்து பெண் பின்தள்ளப்பட்டாள். பெண் பொது உற்பத்தியிலிருந்து விலக விலக அடிமைத்தனம் வலுப்பெறத் துவங்கியது. இதனால் பெண்ணுக்கு வீடே உலகமானது. உற்பத்தியிலிருந்து விலக்கப்பட்ட பெண் பொருளாதாரத்திற்கு ஆணைச்சார்ந்திருக்க வேண்டியதனால் அடிமையாக்கப்பட்டாள். எனவே பெண் பின்னடைவு பெண் ஒழுக்கம், பெயரிலும், அடக்கம் என்ற பெயரிலும் தவறுதலாகப் பாரிந்து கொள்ளப்பெற்று, தமிழர் பல நூற்றாண்டுகளாக தம் பாதித்திறனை பயன்படுத்தாது ஒதுக்கியும் ஒடுங்கியும் வைத்துள்ளனர். பெண்ணைச் சமமாக ஒப்புக்கொள்ளாத தமிழ்ப்பண்பாடு அன்றே ஆரம்பமாகிவிட்டதை அவதானிக்கலாம்.

தந்தைவழி சமுதாயம்

தொழில் அடிப்படையின் காரணமாக ஆணாதிக்கம் வளர வளர ஆண்மகனே சொத்துக்களின் பாதுகாப்பாளன் ஆனான். தனக்குப் பின் தன் சொத்துக்களை பாதுகாக்க ஒரு வாரிசு தேவைப்பட்டது. அந்த வாரிசை உருவாக்கும் கருவியாக பெண் கண்டு பிடிக்கப்பட்டாள். ஒருவரின் இயல்பான உணர்வுகளைப் பகிர்ந்து கொள்ள எதிர்ப்பாலாரிடத்திலிருந்து ஒரு துணை தேவை என்ற நிலை மாறி, தனது உடமையை பாதுகாக்க வாரிசைப் பெற்றுத் தரும் இயந்திரமாக மனைவி உருவாக்கப்பட்டாள். பெண்ணும் ஒருவரின் தனிச் சொத்தாக்கப்பட்டாள். ஆணிற்கு பெண் அடிமையாகவும் அந்த அடிமை தனக்கு மட்டுமே உடமையாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக ஆணாதிக்கச் சமூக அமைப்பால் உருவாக்கப்பட்ட நெறிமுறைகள்தான் கன்னித்தன்மை, கற்பு என்பதாகும். உடமையாளர்கள் தங்கள் மனைவிகளுக்கு விதித்த நெறிமுறைகள் நாளடைவில் நாகரீகமாக, பண்பாடாக மொத்த சமுதாயத்திலும் பரிணமித்தது.

நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயம்

படிப்படியாக பண்பாடு என்ற பேர்வையில் திட்டமிட்டு ஒடுக்கப்பட்டு நசுக்கப்பட்டு வந்த பெண்ணினம் மன்னர் ஆட்சியை மையமாகக் கொண்ட நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயத்தில் மேலும் ஒடுக்கப்படுகிறது.

பெண்கள் வீட்டிற்குள் முழுமையாக அடைக்கப்பெற்றனர். சுயமாக சிந்திக்க முடியாத வாறு கல்வியில்லாமல் செய்தனர். கற்பு நெறி கடுமையாக்கப்பட்டது.

இதை வலிந்து ஏற்றுக்கொள்ள தமிழர் பண்பாடு என்ற பெயரில் சமய சாயம் பூசப்பட்டது. தமக்கு சார்பான சித்தாந்தகங்களை சமூகத்தில் திணிப்பதற்காக ஆண்களால் படைக்கப்பட்ட இலக்கியங்கள்தான் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, இராமாயணம். இக் காப்பியத்தில் பெண்களே பெண்ணடிமையை ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட கதாபாத்திரங்கள்தான் கண்ணகி, சீதை, சாவித்திரி, நளாயினி, மேலும் ஆணாதிக்கச் சமுதாயம் தனக்கு சாதகமாக மனுசாஸ்திரம் போன்ற மதக்கோட்பாடுகளை உருவாக்கியது. உடன்கட்டை, பால்யவிவாகம், தேவதாசிமுறை மறுமண மறுப்பு போன்றவை இறுக்கமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டன.

முதலாளித்துவ சமுதாயம் பெண்ணை சக்தி அற்றவளாகவும், ஆணின் பாலியல் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான பண்டமாகவும் உருவாக்கிது.

திருக்குறளில் பெண்ணியம்

உலகப் பொதுமறை என்று போற்றப்படும் திருக்குறள் கணவனைத் தொழும் அடிமைத் தருமத்தை பெண்ணிற்கு வலியுறுத்துகின்றது.

குறள் 55

**“தெய்வந் தொழா அள் கொழுள்
தொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் மறை.”**

கணவனுடைய வருவாய்க்குத் தக்கபடி குடும்பப் பெருமையை காக்கக் கற்புடன் வாழவேண்டும் என வள்ளுவர் வலியுறுத்துகின்றார்.

**பெண்ணின் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும்
திண்ணம் உண்டாக்கப் பெறின் ”**

என வள்ளுவரும், நிலவுடமை இறுகப் பிடிக்கும் கற்பை பெண்களுக்கு மட்டும் வலியுறுத்துகின்றார். பொருட்பாலில் பெண்ணின் பித்திற்கு ஆட்படவேண்டாம், அவள் சொல்லை கேட்கவேண்டாம் என்று கூறுவார்.

தமிழ்ப்பண்பாட்டில் ஆரியனின் பாதிப்பு

பெண் இளமையில் தந்தையையும், மணமானபின் கணவனையும், விதவையானபின் மகனையும் சார்ந்திருக்கவேண்டுமென மனுதர்மம் கூறுகின்றது. (இதனால் பெண் தனது வாழ்நாள் முழுவதும் ஆணைச் சார்ந்திருக்கவேண்டிய நிலமைக்குத் தள்ளப்படுகின்றாள்.

ஆரியமரபு குழந்தை மணத்தை ஆதரித்ததன்மூலம் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே பெண் ஆணின் உடமையாக்கப்பட்டாள். விதவைமணத்தை தடுத்ததன் மூலம் பெண் ஒரு ஆணின் உடமைபென்று உறுதிப்படுத்தினார்கள்.

அதனால்தான் பெண்ணுக்கு கௌரவம் என்பதால் ஆணை இழந்த பெண் விதவை என்ற இழி பெயருடன் தன் ஆசைகளை உணர்வுகளை இழந்துவிட விதவை மணம் தடுக்கப்பட்டது. ஆண் இறந்தபின் பெண்ணுக்கு வாழ்க்கை இல்லை என்று உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கம் உருவாக்கப்பட்டது.

தமிழ்ப் பண்பாட்டில் தாலி

பண்டைய தமிழரிடையே தாலி அணியும் வழக்கம் காணப்பட்டது. கிமு 1560 அளவில் வடமேற்கு எல்லை வழியாக இந்தியா நுழைந்த ஆரியர் திராவிடரை வென்று திராவிடப் பெண்களை மணந்தார்கள். திராவிட மனைவி ஆரியரின் கட்டுப்பாட்டிற்குள்ளானவள் என்பதை வெளிப்படுத்தும் அடிமை வாழ்வின் அடையாளச்சின்னமே தாலி அணிதலாகும். காலப்போக்கில் தாலி அணிதல் தமிழரின் பண்பாட்டுக் கூறாக மாறியது.

குங்குமம்.

மனிதன் காடுகளில் கூட்டம் கூட்டமாக வாழ்ந்தபோது பாலியல் வன்முறையை பெண்கள் மீது பிரயோகித்தான். ஒரு பெண்ணை பயன்படுத்தியதன் அடையாளமாக, கூரிய கல்லினால் அவள் நெற்றியை குத்தி குருதி வரச் செய்து முன் உச்சியில் அடையாளமாகக் கோடிட்டான். அதுவே குங்குமமும் தமிழர் பண்பாடாக வளர்ச்சியடைந்தது தான் ஒரு ஆணால் பயன்படுத்தப்பட்ட பொருள் என்பதன் அடையாளமே குங்குமம் வைத்துக் கொள்வதாகும். தமிழ்ப்பண்பாட்டின் ஒவ்வொரு கூறுகளிலும் பெண்ணியச் சிந்தனைகளை சுருக்கமாக அலசி ஆராய்வது சாத்தியமில்லை. குறிப்பிட்ட சிலவற்றை மட்டும் இங்கு ஆராய்கின்றோம். தமிழர்களிடையே காலம் காலமாக போற்றப்பட்டு வரும் மூட நம்பிக்கைகள் தமிழர் பண்பாடாகக் கருதப்பெற்று, அவர்களின் தேய்விற்கு காரணமாக இருந்து வருகின்றன. ஆணாதிக்கச் சிந்தனைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து பெண்ணியப் போராட்டங்களுக்கு குரல் கொடுத்தவர்களில் தந்தை பெரியாரும், மகாகவி பாரதியும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

பெரியாரும் பெண்ணியமும்.

பெரியார் அவர்களின் திராவிட இயக்கம் நிலவுடமை மதிப்பீடுகளுக்கு எதிரான மாற்று மதிப்பீடுகளை உருவாக்கி பெண்கள் சமவுரிமை பெறவும் அரசியலில் பங்கேற்கவும் வழி சமைத்தது. கற்பு என்ற வார்த்தைக்கு பெரியார் புதிய அர்த்தம் கொடுத்தார். கணசிவந்தால் என்ற நூலில் பெரியார் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். ‘கற்பு’ என்ற வார்த்தையை பகுபதமாக்கிப் பர்ப்போமானால் கல் - என்பதிலிருந்து வந்ததாகவும் அதாவது பல் - படிப்பு என்பதுபோல கல் - கற்பு என்ற இலக்கணம் சொல்லப்பட்டு வருகின்றது. அன்றியும் கற்பெனப்படுவது சொற்றமைவான வாக்கியப்படி பார்த்தால் “கற்பு” என்பது சொல் தவறாமே, நாணயம், சத்தியம், ஒப்பந்தத்திற்கு விரோதமில்லாமல் நடப்பது என்பதான கருத்துக்கள் கொண்டதாக இருக்கின்றது. வட மொழியில் கற்பு என்பதற்கு பதிவிரதை என்கிற பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. இந்த இடத்தில்தான் கற்பு என்கின்ற வார்த்தைக்குள் அடிமைக்கருத்து நுழைக்கப்படுகின்றது.”

பாரதியும் பெண்ணியமும்.

தமிழ் இலக்கியத்தை புதிய பாதைக்கு இட்டுச் சென்ற பாரதி, பழைய மரபுகளையும் சமூகக் கட்டுப்பாடுகளையும் வெறுத்து பெண்ணடிமைக்கெதிராக குரல்கொடுக்கிறார். பெண்விடுதலை, பெண்ணின் மேம்பாடு அவரது தாரக மந்திரமாக ஒலிக்கின்றது.

இவர் பெண்களை கடவுளின் வடிவமாக பராசக்தியின் வடிவமாக கண்டார்.

பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரினிற் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்
எட்டுமறிவினி ஆணுக்கிங்கே பெண்
இளைப்பில்லை காணென்று கும்மியடி
பாரதிக்குப்பின் வந்த பாரதிதாசனும் பெண் விடுதலை
பற்றி பலமாக பாடுவதைக் காண்கின்றோம்.

சமகால இலக்கியங்களில் பெண்ணியம்

இன்றைய இலக்கியங்களில், பத்திரிக்கைகள், வார இதழ்களில், நாவல்களில், பெண்கள் கொச்சைப்படுத்தப்படுவது கண்கூடு.

அட்டைப்படங்கள், கேள்வி - பதில்

நகைச்சுவை துணுக்குகள்

விளம்பரங்கள்

சிறுகதைகள் தொடர்கள் என்று அணைத்து அம்சங்களிலும் கொச்சைப்படுத்தப் படுகின்றார்கள்.

சினிமாவும், தொலைக்காட்சியும், பத்திரிகைகளும் மனித உறவை ஆண் - பெண் உடல் ரீதியான உறவுகளாகவே காட்டுகின்றன. மனித வாழ்க்கையில் பாலுணர்வு ஒரு அம்சமே என்பது மாறி பாலுணர்வே வாழ்க்கை என்ற நிலையை தொடர்புச் சாதனங்கள் ஏற்படுத்தி வருகின்றன. லாபம் கிடைக்கின்றது. அந்த கவர்ச்சியில் மயங்கிய மக்கள் சமூக யதார்த்தத்தை மறந்து விடுகின்றார்கள். இங்கு கொடுமை என்னவென்றால் பெண்ணை தன்னை கவர்ச்சியாக மாற்றிக் கொள்வதில் அக்கறை காட்டி சமூக நிகழ்வுகளை மறந்து விடுகின்றார்கள்.

முடிவுரை

பெண்கள் தனிப்பட்ட முறையிலும் அமைப்புக்கள் ரீதியிலும் இன்றைய சமுதாயத்தில் பெண் விடுதலை பற்றி நிச்சயம் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள் என்பது ஒரு மறுக்கமுடியாத உண்மை. பெண் சமத்துவம் பற்றி ஒரு விழிப்புணர்வு உருவாகியிருக்கின்றது. தமிழர் பண்பாட்டை பெண்விடுதலைக்கு ஒரு தடையாக அல்லாமல் தடமாக மாற்ற பெண்கள் இயக்கமாக திரள வேண்டியது காலத்தின் சுட்டாயம்.

இரு படைப்பாளிகளின் - மறைவு

* ஈழத்தின் மூத்த எழுத்தாளரும் முற்போக்கு இலக்கிய காதா வுமான மருதூர் கொத்தன் (V.M. இஸ்மயில்) அவர்களின் (21-4-2004)மறைவுக்கு சுட்டும்விழி தனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தையும் இலக்கிய அஞ்சலியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

* தினகரன் வாரப்பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியரும் இலக்கிய வாதியும் சிறந்த இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பாளருமான திரு.ராஜலீகாந்தன் (21-04-2004) அவர்களின் மறைவுக்கும் சுட்டும்விழி தனது அனுதாபத்தையும் அஞ்சலியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

இருள்வெளி, சனதம்போதின் ஆகிய இரண்டு தொகுப்புகளைத் தொடர்ந்து முன்றாவதாக கறுப்பு வெளிவந்திருக்கின்றது. முன்னைய தொகுப்புகளைப் போன்றே கலகக்குரலை முன்னிறுத்துவதாகவே கறுப்பும்.

கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், அழ்றுகை, கவிதை என தொகுப்பு பல தளங்களில் விரிந்திருக்கின்றது.

எச்சரிக்கை:- குஜராத் ஒரு தொடக்கம் மட்டுமே (ரோஸா வலஸ்த்) யாழ்ப்பாணத்துச் சாதியம் காலனித்தவ சமரசம் மு. நித்தியானந்தன், புகலிடத்தில் சாதியம், இந்துமதம் சி.புஸ்பராஜா, ஒரு தேவதாதின் வருகைக்காக காத்திருப்பது போல நீதிக்காகவும், சனநாயகத்திற்காகவும் காத்திருப்போம் (அ.மார்க்ஸ்), ஜெர்ஸி கோமாதாக்களும் தெருப்பொறுக்கும் நாட்டு மாடுகளும் (குமரன்தாஸ்), தலித்கலை, கலாச்சாரங்களில் எதிர்ப்புக் கூறுகள்(முனைவர் கே.ஏ.குணசேகரன்), பெண்மை உருவாக்க மொழிதலும், மொழிதல் உருவாக்க வழிபாடும்(அறிவுழகன்), முஸ்லீம்கள் தம் தற்காப்புக்கு என்ன செய்வது (ஷாஜுகான்), இன அடையாளம், கலாச்சாரம், தேசியம் பற்றிய பிரச்சனை ஒரு தலித்திய வெளிப்பாடு(அர்.அர்.சிவலிங்கம்) வியாகுல் சங்கீதம் (சாருநிவேதிதா) ஆகிய கட்டுரைகளும் புத்தமித்திரனின் விரிவான நோக்கணல் பாடலோ அறிவுக்குயில், சேனன், காருண்யன், ஷோபாசக்தி ஆகியோரின் சிறுகதைகளும் பல கவிதைகளும் தொகுப்பில் அடக்கம் முன்னைய தொகுப்புகள் போன்றே கறுப்பும் கண்டனத்திற்கும், விமர்சனத்திற்கும் உள்ளாகலாம்.

-தாடகை-

தொடர்புகளுக்கு
Sugan kanagasabi
3 emedt
1, Ruehonore de balzac
95140 Garges les gonesse
France.

இருகவிதைகள்

அஷ்டர்பா நூர்: டின்

அரக்கர்களுக்கு மட்டும்

பெண்பார்க்க,
வந்தவர்களில் அதிகமானோர்

அநாமரைப்போன்றும்
அரக்கர்கள் போன்றும்
ரூபத்துடன் இருந்தனர்

வரப் போகின்றவள்
படித்த, சிவந்த அழகியாக
இருக்க வேண்டும் என்று
உறுதியாகக் கூறினர்!

பெண்களின் காத்திருப்பு
ஸ்திரீ லட்சணங்களோடும்
இலட்சங்களோடும்
தொடர்கின்றது.

பின்னைய தங்கையார்க்கு
வழிவிடவேண்டிய
பொறுப்புமிகு முத்தவள் !
வயதின் சுமையும்
சமூகத்தின் பார்க்கைகளும்
எவனுக்கேனும் -
வாழ்க்கைப்படுகின்ற
ஒரு துயர்மிகு நிர்ப்பந்தம் !

சிவந்த அழகியைத் தேடுகின்ற
புருஷர்களே -
களவாய்
விபச்சாரிகளுடனும்
வீதியுறங்கும் பிச்சைக்காரிகளுடனும்
புணர்செய்யில் - நீங்கள்
எதனைக் கொண்டு திருப்தியடைந்தீர்கள்?

கற்பனை மகளுக்கு

இன்னும் உருவாகாமல்
கற்பனையில் வளரும்
என் சிறியமகள்
ஒரு ரோஜா மலரைப் போன்றும்
ஒரு நதியைப் போன்றும் இருப்பாள்.

நான் சொல்ல வேண்டும் அவளுக்கு
புணையப்படாத -
ஆயிரம் ஆயிரம் கதைகள்
எந்தாயின் என் பாட்டியின்
என் சகோதரிகளின் துயர்மிகு கதைகள்
வல்லூறுகள் கடித்துக் குதறிய
சின்னப் பெண்களின் கதைகள் !

என் சிறு பெண் -
அவளும் முன்னோரைப்போன்று
கண்ணீர் வடித்திடல் வேண்டாம்.
இப்பிரபஞ்சத்து அடிமைகள்
துயர்களையவென
அவளோர் அக்கினி மலராய்
எழவேண்டும்.

பெண் எனும் பெருமிதத்துடன்
அவளை நான் வளர்ப்பேன் !

ஆயினும் -
இறுகிய இவ்வாழ்தலில்
எத்தனை காரணிகள்
என் தாய்மையடைதலைத்
தீர்மானித்தல் கூடும்?

மதப்பண்பாட்டின் கோலங்களையும் கருத்தியலையும் கட்டவிழ்க்கும் ஒரு பால் நிலை நோக்கு.

நூல் தொடர்பில் சில குறிப்புகள்.

மதப்பண்பாட்டின் கோலங்களையும்
கருத்தியலையும் கட்டவிழ்க்கும்
ஒரு பால்நிலை நோக்கு

தேர்நப்பு
பெண் திருச்சந்திரன்

பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம்

தமிழ்ச்சூழலைப் பொருத்தவரையில் பெண்கள் பற்றிய மரபுசார் கருத்தியல்களை கட்டவிழ்ப்பதிலும் அவற்றுள் பொதிந்திருக்கும் ஆண்மேலாதிக்க அரசியலை அம்பலப்படுத்துவதிலும் பெண்ணிய நோக்கிலான ஆய்வாளர்கள் அதிக முனைப்புக் காட்டிவருகின்றனர். காலாதிகாலமாக உன்னதம், புனிதம், தெய்வவாக்கு என்ற சொற்களால் நியாயப்படுத்தப்பட்ட பல சிந்தனைகள் இப்பொழுது மீள்வாசிப்பிற்கு உள்ளாகி வருகின்றன. புனித கற்பிதங்களின் மறுபக்கங்கள் அதிர்ச்சியூட்டுவனவாகவும், அருவருப்பூட்டுவனவாகவும் இருக்கின்றன.

இத்தகையதொரு பின்னணியை இலக்காகக் கொண்டு, பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம் வெளியிட்டிருக்கும் நூலே மதப்பண்பாட்டின் கோலங்களையும் கருத்தியல்களையும் கட்டவிழ்க்கும் ஒரு பால் நிலை நோக்கு. இஸ்லாம், பௌத்தம், இந்துமதத்தின் உள்ளடக்கமாக கருதப்படும் பெரியபுராணம். (மட்டக்களப்பு பாரம்பரிய வழிபாட்டு முறைகளை முன்னிறுத்தி) சடங்காச்சாரங்கள், சித்தர் பாரம்பரியம், ஆகியவற்றை பெண்விடுதலை நோக்கில் ஆராயும் ஆறு கட்டுரைகளை நூல் உள்ளடக்கியிருக்கிறது. முர்ஷிதாபூரில் பெண்விடுதலை நோக்கில் இஸ்லாமை ஆராய முற்பட்டிருக்கின்றார். முர்ஷிதாவைப் பொருத்தவரையில் இஸ்லாம் என்பது வேறு, நடைமுறையிலுள்ள முஸ்லீம் சமூகக் கட்டமைப்பு என்பது வேறு. பெண்கள் விடயத்தில் இஸ்லாம் ஒரு புரட்சிகரமான மதம். ஆனால் நடைமுறையிலுள்ள சமூகக்கட்டமைப்பு அந்த புரட்சிகரத் தன்மையை மழுங்கடிப்பதாக இருக்கின்றது என்பதே முர்ஷிதாவின் வாத்தம். முர்ஷிதா தவறியும் மதக்கட்டமைப்பிலிருந்து தான் விலகிவிடக்கூடாதென்ற மிகுந்த அவதானத்துடன் கட்டுரையை நகர்த்தியிருக்கின்றார். வைகாசிவப்பிரகாசம் பெண்ணிலை சார்ந்து பெரிய புராணத்தை கட்டவிழ்க்க முயன்றிருக்கின்றார். கட்டுரையாளர் பல்வேறு தகவல்களை கோர்வைப்படுத்தியிருப்பினும் கட்டவிழ்ப்பு நோக்கில் கட்டுரை பலவினமானதாகவே தெரிகிறது.

இதே போன்று விஜித்தா இரங்கநாதன் சில யாதகக் கதைகளை முன்னிறுத்தி பெண்ணிலை நோக்கில் பௌத்த மதத்தை பரிசீலிக்க முற்பட்டிருக்கின்றார். ரூபி வலன்ரீனா தமிழ் இலக்கியத்தில் பௌத்த மத துறவியாக பெண்களின் பங்குபற்றல் குறித்தும் துறவு நிலையிலுள்ள ஆண்மேலாதிக்கம் குறித்தும் ஆராய்ந்திருக்கின்றார். தவிர சித்தர் பார்வையில் பெண்கள் குறித்து செ.யோகராசா ஆராய்ந்திருக்கிறார். யோகராசாவின் பார்வை ஒருபக்க பார்வையாக சுருங்கிவிட்ட உணர்வைத் தருகிறது.

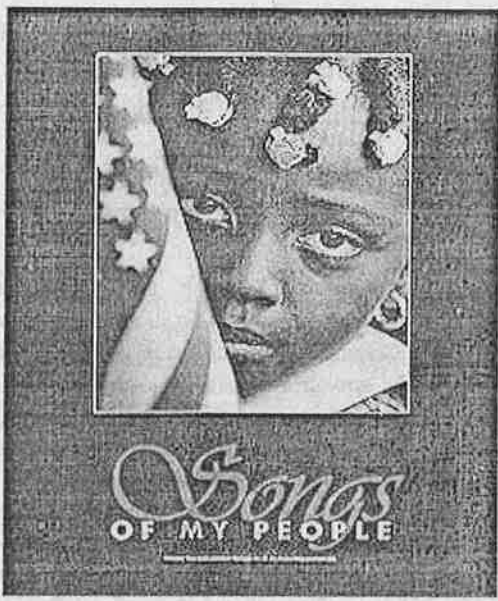
சித்திரலேகா மௌனகுருவின் மட்டக்களப்பு பாரம்பரிய வழிபாடுகளை முன்னிறுத்திய, சடங்குகள் மீதான அவதானம் பெண்ணிலை நோக்கில் மட்டுமல்லாது சமூகவியல் நோக்கிலும் விரிவானதொரு ஆய்விற்கான அவசியத்தை உணர்த்துகிறது. குறிப்பாக மட்டக்களப்பு உள்ளூர் வழிபாட்டு முறைகள் சமஸ்கிருத மயமாக்கலுக்கு உட்பட்டு வருவதாக கட்டுரையாளர் குறிப்பிட்டிருப்பது அதிக கவனிப்புக்குரிய ஒன்றாகும். உண்மையில் இது ஓர் உயர் குடியாக்க முயற்சி (Sanskritisation) அதாவது தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் உயர்நிலை அடிக் கம் பெற்றவர்களின் கருத்தியல்கள் சடங்குகளுக்கு ஆப்படும் நிலையாகும். இவ்வாறான முயற்சிகளினூடாக குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் சாதி, சமூகத் தகுதிகள் மாறிவிடுமா என்பது விரிவான ஆய்விற்குரிய ஒன்றாகும்.

முழுமையாக பார்ப்பின் இந்நூலில் இடம்பெற்றிருக்கும் கட்டுரைகள் பெண்நிலைசார் ஆய்வு நோக்கில் சிறப்பாக இருப்பினும் இன்னும் விரிவான ஆழமான ஆய்வுகளிற்கான சாதகத்தையும் கொண்டிருக்கின்றது.

-யதிந்திரா-

தொடர்புகளுக்கு:
செல்வி திருச்சந்திரன்
பெண்கள் கல்வி ஆய்வுநிறுவனம்
58 தர்மராம வீதி
கொழும்பு - 6

சட்டம்வழி

(01)

ஆபிரிக்க இலக்கியம் பற்றி ஒரு சுருக்கமான அறிமுகத்தை செய்வது சிரமமானதும் சவாலானதுமாகும். ஒரு தனிநாட்டுக்குரிய ருஸ்ய, பிரெஞ்சு, சீன, இந்திய, ஐப்பானிய இலக்கியத்தைப் போலல்லாது ஆபிரிக்க இலக்கியம் மிகப்பரந்த புவியியல் பரப்பை ஒரு கண்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. கரிபியன் இலக்கியமும் லத்தீன் அமெரிக்க இலக்கியமும் அவ்வாறான மிகப் பரந்த புவியியற் நிலப்பரப்பைக் கொண்டன. ஆபிரிக்க இலக்கியத்தின் விரிந்த தன்மையை அக்கண்டத்திலுள்ள நாடுகளின் தொகையைக் கொண்டும், ஆபிரிக்காவிலிருந்தும், பிற இடங்களிலிருந்தும், ஆபிரிக்க இலக்கியங்களை வெளியிடுதலை பிரதானமாகக் கொண்ட ஏகப்பட்ட வெளியீட்டு நிறுவனங்களைக் கொண்டும் அவைகளால் ஆண்டுதோறும் வெளியிடப்படும் நூல்களின் பெருந்தொகையைக் கொண்டும் ஒருவாறு அறிந்து கொள்ள முடியும். ஆபிரிக்க எழுத்தாளர்கள் காலனி ஆதிக்கவாதிகளின் மொழிகளான ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, போத்துக்கீசு ஆகியவற்றிலும் ஆபிரிக்கன் அரபு மற்றும் சதேசிய மொழிகளிலும் எழுதுகின்றனர். காலனி ஆதிக்கவாதிகள் தமது வளத்தையும், வருமானத்தையும் பெருக்கும் நோக்கில் ஆபிரிக்காவைப் பல நிலப்பகுதிகளாகப் பிரித்தனர். காலனித்துவ மொழிகளின் இலக்கியப் பிரயோகம் இதனை பிரதிபலிக்கின்றது. நாங்கள் மேலே போவதற்கு முன் நமது நாட்டில் பரவியிருக்கும் தப்பிப்பிராயத்தை நீக்கிக்கொள்வது இன்னும் தெளிவை ஏற்படுத்தும்.

சில விமர்சகர்கள் சொல்வது போல் ஆபிரிக்க இலக்கியம், நைஜீரிய இலக்கியம் அல்ல. நைஜீரிய இலக்கியம் ஆபிரிக்க இலக்கியத்தில் ஒரு பகுதியாகும். நமது வாசகர்களுக்கு பரிட்சயமான சின்னுவே அச்சபே, கூகி தியாங்கோ மற்றும் தென்னாபிரிக்க கவிஞர்களினதும் நாடக ஆசிரியர்களினதும் எழுத்துக்கள் மாத்திரம் அல்ல, அது மேற்கு ஆபிரிக்காவில் ஆங்கிலத்தில் படைக்கப்படும் இலக்கியம் மாத்திரம் அல்ல கிழக்கு ஆபிரிக்காவிலும் தென் ஆபிரிக்காவில் உள்ள எழுத்தாளர்கள் தங்களது இலக்கிய வெளிப்பாட்டிற்கு ஆங்கிலத்தை பயன்படுத்துகின்றனர். அதனால் இது ஆங்கில இலக்கியத்தின் பகுதியல்ல அல்லது சில விமர்சகர்கள் குறிப்பிடுவது போல் அது ஆங்கில இலக்கியத்தின் நீட்சியுமல்ல. ஆபிரிக்க எழுத்துக்கள் சில கல்விமான்கள் வரையறை செய்வதுபோல் கொமன்வெல்த் இலக்கியத்தின் ஒரு கூறல்ல. அல்லது ஆங்கிலத்தின் புதிய

கண்பு இலக்கியத்தின் கலாச்சார பின்னன்

ஆங்கிலத்தில் - செனதொரதெனிய
தமிழில் - திருவேணிசங்கமம்

இலக்கியமோ அதன் 20ம் நூற்றாண்டு இலக்கியமோ அல்லது அதன் பிரிவோ அல்ல. பிரெஞ்சு மொழி இலக்கியத்தில் தனித்துவமான பங்களிப்பை செய்தமைக்காக “செங்கோர்” பிரெஞ்சு அக்கடமியினால் கௌரவிக்கப்பட்டார். இது ஆபிரிக்க இலக்கியத்தை ஐரோப்பிய இலக்கியத்துடன் இணைக்கும் முயற்சியாகும். ஆபிரிக்க இலக்கியத்தின் உருவம் உள்ளடக்கம் ஆபிரிக்கத்தன்மை என்பவற்றை விளங்கிக் கொள்ளாமையின் வெளிப்பாடாகும். வேல்சொயிங்காவிற்கு பிறகு இரு நோபல் பரிசுக்குரியவர்களை ஆபிரிக்கா கண்டுள்ளது. 1958ல் அதைப் பெற்ற நாகிப்மா பெளஸ் அப்பரிசு பெறும் முதல் எழுத்தாளருமாவார். பொஸ்ட் வானாவில் வாழும் ஐரோப்பிய வம்சாவழியைச் சார்ந்த நாடின் கோடிமர் 1991 ல் பெருமைக்குரிய அப்பரிசை வென்றார்.

(02)

ஆபிரிக்க பின்னணியை நிச்சயமாகக் கொண்ட அல்லது அதன் அனுபவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட படைப்பு எழுத்துக்கள் ஆபிரிக்க இலக்கியம் என 1962ல் சியாராஷ்யொன் போராபெயில் நடந்த கருத்தரங்கு ஒன்றில் வரையறை செய்யப்பட்டது. “மொத்த ஆபிரிக்காவின் தேசியங்களினதும் மற்றும் இனங்களினதும் இலக்கியம் ஆபிரிக்க இலக்கியமாகும்” என அச்சபே வரையறை செய்கிறார். ஒரு தேசிய இலக்கியம் என்பது இனக்குழுக்களிடையே நிலவும் அல்லது இனக்குழு மொழியில் மாத்திரம் உருவாவதாகும். அச்சபே நைஜீரியாவை உதாரணம் காட்டுகையில் அங்கு ஆங்கிலத்தில் எழுதப்படும் இலக்கியம் தேசிய இலக்கியம் என்றும் கூலா, இப்போ, யோருபா, எலிக், இடோ, இயோ ஆகிய மொழிகளில் எழுதப்படுவது இனக்குழு இலக்கியம் என்றும் குறிப்பிடுகிறார். ஐரோப்பிய மொழிகளை இலக்கியப் படைப்பிற்கு பயன்படுத்துவதை கண்டிக்கும் கூகி அவை கலப்புப் பாரம்பரியம் என்று சொல்லத்தக்க ஆப்ரோ யூரோப்பியன் (Afro-European) மரபை உருவாக்கியுள்ளன என்கிறார். காலனித்துவ காலகட்டத்தில் ஆபிரிக்கர்களால் ஐரோப்பிய மொழிகளில் எழுதப்பட்ட எழுத்துக்கள் அவ்வாறானவை ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, போத்துக்கீசு மொழிகளில் எழுதப்பட்டமையால் அவை முறையே ஆங்கிலோ - ஆபிரிக்கன் இலக்கியம், லஸ்ரோ - ஆபிரிக்கன் இலக்கியம் என அழைக்கப்பட்டன. ஆபிரிக்க இலக்கியம் ஆபிரிக்க மொழிகளில் மாத்திரம் சிருஸ்டிக்கப்படுவதாகும் அவைதான் ஆபிரிக்க குடியானவர் தொழிலாளி வகுப்பினர்களின் மொழிகளாகும் என்று கூகி கூறுகிறார். ஆனால் குடியானவர்கள் மொழியில் எழுதப்படும் படைப்புகள் கணக்கெடுக்கப்படாமல் போகும் ஆபத்துள்ளது. 1977ல் கூகி சிக்குயி மொழியில் எழுதத் தொடங்கினார். அவர் இப்பொழுது ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கியிருக்கிறார். நான் விரும்பியபோது கல்யாணம் செய்வேன் என்ற நாடகம் சிலுவையில் தொங்கும் சாத்தான், மிற்றிக்கறி என்னும் நாவல்கள் அவரது அம்மா எனக்காகப் பாடினார் என்ற இசை நாடகம் ஆகிய படைப்புகள் அவராலேயே ஆங்கில மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன. ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு காரணமாகவே கூகியின் படைப்புகள் கூட மிக விரிவான வாசக மட்டத்தை இலங்கை உள்ளிட அடைந்தது. ஆபிரிக்க

மொழிகளில் எழுதி புரட்சிகரமான ஐக்கியத்தையும் நம்பிக்கையையும் குடியானவர்கள் மத்தியில் விதைக்கும் ஒரு எழுத்தாளர் தேசத்துரோகியாகக் கருதப்பட்டு சிறைக்கோ, அஞ்சாதவாசதிற்கோ, மரணதண்டனைக்கோ உள்ளாகும் நிலை ஆபிரிக்காவில் உள்ளது. கூகியும் எந்தவிதமான குற்றச்சாட்டுமில்லாமல் சிறையில் தள்ளப்பட்டார். சொயங்கா நைஜீரியாவில் உள்நாட்டுக்கலவரம் நிகழ்ந்தபோது இந்த நிலைமையை எதிர் கொண்டார். கூகி பின்னர் மாறுவேடத்தில் கென்யாவைவிட்டு வெளியேறினார். ஆபிரிக்க எழுத்தாளர்களில் கூகியும் சொயங்காவும் மாத்திரம் இந்த ஆபத்துக்களை எதிர் கொண்டவர்கள் இல்லை. சிறை எழுத்துக்களும் நாடுகூடத்தட்டவர்களின் படைப்புக்களும் ஆபிரிக்க இலக்கியத்தில் தூக்கலாகத் தெரியும் அம்சங்களாகும்.

நாங்கள் ஆபிரிக்க இலக்கியத்தை காலனித்துவாதிகளின் மொழிகளில் எழுதப்பட்டதாலேயே அறிகிறோம். பிரெஞ்சு போர்த்துக்கீச மொழிகளில் எழுதப்பட்ட ஆபிரிக்க இலக்கியங்களைக் கூட ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பினூடாகவே எம்மால் அறிய முடிகிறது. இந்த வகையில் நிக் குயி மொழியில் எழுதப்பட்ட கூகியின் படைப்புகள் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு மூலம் எங்களின் கைகளில் தவழ்கின்றன. ஆபிரிக்கா உலகிற்கு வழங்கும் நன்கொடையில் இலக்கியமும் பெறுமதிமிக்க பகுதியாகும். உலகமும் இதனை உவப்புடன் ஏற்றுக்கொள்கிறது என்று குறிப்பிடத்தக்க ஆபிரிக்க இலக்கிய விமர்சகராகவும், சியாராஸியோன் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கில மொழிப்பிரிவின் பேராசிரியராகவும் உள்ள எஸ்ரட் குரோஷிமியோன்ஸ் கூறுகிறார். ஆபிரிக்காவில் 750 மொழிகள் வரை உள்ளன, நைஜீரியாவில் மாத்திரம் 400 மொழிகள் வழக்கில் உண்டு. கிட்டத்தட்ட எல்லா இனக்குழு மொழிகளிலும் செழிப்பான வழக்காறுகள் இருந்தபோதிலும் நவீன இலக்கிய வெளிப்பாட்டிற்கு தக்கவண்ணம் அவை இன்னும் விருத்தியுறவில்லை. அவைகளில் பலவற்றிற்கு வரி வடிவம் கூட இல்லை.

நியூயோர்க் பல்கலைக்கழகத்தில் தற்போது மொழித்துறை பேராசிரியராகவும் அவைக்காற்றுக்கலைகள் மற்றும் ஒப்பீட்டுக்கற்கை துறைகளின் பேராசிரியராகவும் உள்ள கூகி ஆபிரிக்க எழுத்துக்கள் ஆபிரிக்காவிற்கான பொதுவான பாரம்பரியத்தை நெருங்கியுள்ளதாக கூறுகின்றார். பொதுவான பாரம்பரியம் என்றால் என்ன? காலனித்துவ ஆட்சிக்கு எதிரான தேசிய எழுச்சி போராட்டங்களின் பின்னர். வெளிப்பட்ட ஒன்றாக ஆபிரிக்க இயக்கங்கள் உள்ளன. இந்த இலக்கிய எழுச்சி முதலில் பிரெஞ்சு மொழி வழங்கும் மேற்கு ஆபிரிக்காவின் கமரூன், செனகால், கினியா ஆகிய இடங்களில் வெளிப்பட்டது. பின்ன்தான் மேற்கு ஆபிரிக்காவின் ஆங்கில மொழிவழங்கும் நைஜீரியா, கானா போன்ற இடங்களிலும் காணப்பட்டது. ஆசியா மற்றும் இலத்தின் அமெரிக்காவில் நடந்ததுபோல் காலனித்துவம் ஆபிரிக்காவின் பொருளாதாரத்திலும் அரசியலிலும் நேரடியாக

காட்டுமிராண்டியாக இருப்பதை உணர்ந்த வெள்ளையன் அதை மறைக்க நீக்குரோவை காட்டுமிராண்டி என அழைத்தான். என்று, மடகஸ்கானாச் சேர்ந்த கவிஞர் யாக்குயிஸ் ஏமஸ்ரா பாடுகிறார். தேசிய இயக்கங்கள் காலனித்துவ ஆக்கத்திற்கு ஒரு முடிவைக் கொண்டு வந்தன. அவைகள் சுதேசிய கலாச்சாரத்தையும், அதை மீளுருவாக்கம் செய்த கலை இலக்கிய உணர்வையும், தேசிய எழுச்சியையும் ஊக்குவித்தன. உண்மையில் தனித்துவம் மிக்க கலாச்சாரத்தை ஆபிரிக்கா கொண்டிருந்தது. அதனை அடிமை வர்த்தகமும் காலனித்துவமும் அழித்துவிட்டது. என்பது கருத்தில் கொள்ளப்படவேண்டியதாகும்.

(03)

'நீக்குரோ உணர்வு' என்று அறியப்பட்ட இலக்கிய எழுச்சி பிரெஞ்சு மொழி வழங்கும் ஆபிரிக்காவில் செல்வாக்குச்செலுத்தியது. இது நீக்குரோ ஆபிரிக்காவின் கலாச்சார மறுமலர்ச்சியை நோக்கமாகக் கொண்ட கருத்தியல் இயக்கமாகும். நீக்குரோ உணர்வு என்ற சொற்றொடர் கவிஞராயும், அரசியல்வாதியாகவும் இருந்த எய்மே சீசெய்யர் என்பவரால் பயன்படுத்தப்பட்டதாகும். இதன் கருத்தியல் செனகால் நாட்டின் கவிஞராயும் அரசியல்வாதியுமாக இருந்தவரும், பிற்பாடு அந்நாட்டின் ஜனாதிபதியாக வந்தவருமான லியோபோல்ட் செடார் செங்கோரினால் வரையப்பட்டது. செங்கோரின் கவிதைத் தொகுப்பிற்கான முன்னுரையில் தத்துவ ஆசிரியரும் எழுத்தாளருமான ஜீன் போல் சாத்ரோ நீக்ரோ தன்மை பற்றி விளக்கி எழுதியுள்ளார். ஆயினும் இதை எல்லா எழுத்தாளர்களும் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. இதை அவர்கள் இனவாதமென்றும், பிற்போக்குவாதம் என்றும், மேலோங்கிவரும் பூச்சவாக்கள் ஆபிரிக்காவின் வெகுஜனங்களையும் புத்திஜீவிகளையும் உணர்ச்சி வசப்படுத்தி மட்டந்தட்டுவதற்கான ஓர் முயற்சி யெனக்கூறி மறுதலிக்கின்றனர். ஆயினும் நீக்குரோ உணர்வு ஆபிரிக்க மண்ணின்மீதும், வளத்தின்மீதும் துடிப்பு மிக்க மாணுத்தின்மீதும் நெருங்கிய பிணைப்புக்கொண்டு கலைகளை பேற்றிப் புகழ்கின்றது. காலனித்துவத்திற்கான எதிர்வினையாக நீக்குரோ உணர்வுக் கவிஞர்கள் நீக்குரோவின் தோற்றப் பொலிவினையும் உடல் வனப்பையும் அதன் பெண்மையின் அழகையும் பாடி பரவசமடைகின்றனர்.

அமெரிக்க நீக்குரோ துருப்பினரை அமெரிக்கா அணியுடையுடனும் போர் உபகரணங்களுடனும் செங்கோர் கண்டபோது கொங்கோ நாட்டின் நிவிழ்ச்சிகளின் ஆர்ப்பரிக்கும் ஓசை காதில் கேட்கிறது என்றார். நியூயோக் என்ற மகுடமிட்ட கவிதையில் உனது இரத்தத்தில் கறுப்பையும் பாயவிடு அது உருக்கு இணைப்புகளில் துருவை துடைக்கும். அது உயிரின் எண்ணெய்போல் உனது பாதங்களின் அடித்தளங்களின் குறுக்குப் பட்டைகளாகவும் இணைப்புக் கம்பிகளாகவும் இருக்கும். நீக்குரோ உணர்வு மேற்கு மனப்பான்மையும் ஆபிரிக்க சுய கலாச்சாரத்தை மீட்டெடுப்பதையும் நோக்கமாகக் கொண்டது.

"ஆபிரிக்க பழங்குடி என்பது காலனித்துவத்தின் கற்பிதமாகும். கலாச்சார மேம்பாடு, நாகரீகமாக்கல் என்ற காலனிய செயற்பாடுகள் பாரம்பரிய ஆபிரிக்க கலாச்சாரத்தின் மது பலாதகாரமாக திணிக்கப்பட்டவைகளாகும். காலனியவாதிகள் தமது நடவடிக்கைகள் 'பழங்குடியினரை' பண்படுத்தி கிறிஸ்தவர்களாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது என்று நியாயப்படுத்தினர். தான், நீக்குரோவைவிட காட்டுமிராண்டியாக இருப்பதை உணர்ந்த வெள்ளையன் அதை மறைக்க நீக்குரோவை காட்டுமிராண்டி என அழைத்தான்.

ஆதிக்கம் செலுத்தியது. அதன் கலாச்சாரத்தையும், கௌரவத்தையும் இழிவுபடுத்தியது. "ஆபிரிக்க பழங்குடி என்பது காலனித்துவத்தின் கற்பிதமாகும். கலாச்சார மேம்பாடு, நாகரீகமாக்கல் என்ற காலனிய செயற்பாடுகள் பாரம்பரிய ஆபிரிக்க கலாச்சாரத்தின் மீது பலாதகாரமாக திணிக்கப்பட்டவைகளாகும். காலனியவாதிகள் தமது நடவடிக்கைகள் 'பழங்குடியினரை' பண்படுத்தி கிறிஸ்தவர்களாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது என்று நியாயப்படுத்தினர். தான் நீக்குரோவைவிட

மேற்கு ஆபிரிக்காவில் ஆங்கிலம் வழங்கும் இடங்களில் நீக்குரோ உணர்வின் பாதிப்பு முதன்மையற்றதாகவும், குறைவானதாகவும் உள்ளது. வோல்சொயங்கா நீக்குரோ உணர்வை கடுமையாக கண்டிக்கிறார். மற்றவர்கள் நீக்குரோ உணர்விற்கு பதிலாக ஆபிரிக்க சார்புத்தன்மையை முன்வைக்கின்றனர். எவ்வாறாயினும் நீக்குரோ உணர்வு பிரெஞ்சு வழங்கும் பிரதேசங்களில் படைப்புச் சிந்தனைகளுக்கு தீவிர உந்துதலாக இருக்கின்றது.

செங்கோர், டேவிட்டியோப் ஆகியோர் இதன் வெளிப்பாடுகளாக உள்ளனர். ஆபிரிக்கா பற்றி எழுதிய காலனிய எழுத்தாளர்கள் அதைப் பற்றிய பிழையான தோற்றத்தினையே தங்களது புனை கதைகளிலும் மற்றும் எழுத்துக்களிலும் வெளிப்படுத்தினர். கறுத்த மனிதனின் பிம்பம் எவ்வாறு வெள்ளை மனிதனின் மனதில் பதிந்துள்ளது என்பதை, ஆபிரிக்கா பற்றிய ஐரோப்பிய இலக்கியப் பிரதிிகள் பிரதிபலிக்கின்றன. உயிர் கொல்லி காய்ச்சலின் விளைநிலம், வெள்ளையரின் புதைகுழி, எதிர்பாராத இயற்கை அனர்த்தங்களும் ஒழுக்கமின்மையும், விகாரமான மனிதர்கள் மலிந்த பூமி, இழிநிலை அடிமைத்தனம், இருண்மை, புதிர் விலங்கு மனிதன், பலதார மணமுறை, மிருகபலம், நராமசிபட்சனி என்றவகையில் ஆபிரிக்காவின் பிம்பம் காட்டப்பட்டது. இவ்வாறு காலனித்துவ எழுத்தாளர்களால் உருவாக்கப்பட்டிருந்த பிம்பத்தை கழைவதற்கு அச்சமயம், கூகியும் கடும் பிரயத்தனங்களை மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. பலருக்கு ஆபிரிக்கா இருண்ட கண்டமாகவே இருந்தது. ஹெகல் கூட இருண்ட இரவின் போர்வை போர்த்திய ஒரு குழந்தைப்பருவ நாடாக ஆபிரிக்காவை கருதினார் ஆபிரிக்காவிற்கு அதன் புவியியல் இருப்புக்கூட மறுதலிக்கப்பட்டது. அதனால் எகிப்து ஆபிரிக்காவிலிருந்து விலக்கப்பட்டது. வட ஆபிரிக்காவில் நிலவிய மத்தியதரக்கடல் சுவாத்தியமும், அங்கே செழித்தோங்கியிருந்த நைல் நதிப்பள்ளத்தாக்கு நாகரீகமும் இந்த விலக்கலுக்கு காரணமாக இருக்கலாம். ஆயினும் ஆபிரிக்கா ஏய்யோ, மாலி, பெனின் போன்ற பெருமைமிக்க நாகரீகங்களைக் கொண்டிருந்தமைய யாரும் மறுக்க முடியாது. மனித சமுதாயத்தில் கீழ் நிலையில் உள்ள ஆபிரிக்காவிற்கு மாத்திரம்தான் அடிமைநிலை பொருத்தமானதென ஹெகல் கூறினார். பாரம்பரிய ஆபிரிக்கச் சடங்குகளை, நாடகங்களை மரபுகளை பிசாசுகளின் வேலைகள் என்று கிறிஸ்தவ மிஷனெரிமார் முகம் சுழித்தனர். சொயிங்காவின் மரணம், அரசனின் குதிரைக்காரன் என்ற தாக்கம் மிக்க நாடகத்தில் காலனித்துவ கால மாவட்ட அதிகாரியும் மனைவியும் பாரம்பரிய ஜேகோ முகபூடிகளை அணிந்து நடனமாடுகின்றனர். அண்மையில் ஆபிரிக்ககலையை புறந்தள்ளியமையால் காலனித்துவ வாதிகள் பிக்காலோ தோன்றுவதற்கு முன்பே அவரின் கலையை மறுதலித்துவிட்டனர். கூகிகாலனித்துவ எழுத்துக்களில் நல்லவர், கெட்டவர் என்ற இரு வகை ஆபிரிக்கர்களை இனம் காண்கிறார். நல்லவர்கள் காலனியவாதிகளுடன் ஒத்துழைப்பவர்கள் அதாவது பிரதானமாக அவர்களுக்கு ஆபிரிக்காவை ஆள ஒத்தாசை

புரிபவர்கள்

ஒரு சமூகத்தின் மோசமான இழப்பு அவர்கள்தங்கள் சுய கௌரவத் - தையும் பெருமையையும் இழந்து போவதுதான் ஒரு எழுத்தாளரின் கடமை இழந்தவைகளை மீட்டெடுப்பதற்கு உதவுவதும் அவர்கள் எதை இழந்தார்கள் அவர்களுக்கு என்ன நடந்தது என்று காட்டுவதும் தான். அச்சுபே இப்போ மக்களின் பழமொழியை மேற்கோள் காட்டியவாறு மேலும் தொடங்கினார் எங்கே தான் மழையில் நனைந்தேன் என்பதை அறியாத மனிதன் எங்கே போய் தன்னை உலர்த்திக் கொள்ளலாம் என்பதையும் அறியான். வரலாறு பற்றிய சரியான பார்வையில்லாமல் இக்காரியத்தை ஆபிரிக்க எழுத்தாளர்களால் முன்னெடுக்க முடியாது

அப்படிப்பட்டவர்கள் புத்திசாலியாகவும், பலசாலிகளாகவும், அழகானவர்களாகவும் சித்தரிக்கப்பட்டனர். ஆனால் வெளி நாட்டவரின் ஆதிக்கத்தை எதிர்ப்பவர்கள் கெட்டவர்கள் பாத்திரத்தைப் பெற்றனர் சியாராஷியெனைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர் நிக்கோல் கூறுவதுபோல காலனித்துவ எழுத்தாளர்கள் மிக அரிதாகவே

ஆபிரிக்கபாத்திரங்களை உயர் குல சீலர்களாக சித்தரித்தனர். பெரும்பாலும் காட்டுமிராண்டிகளாகவும், சேவகர்களாகவும், சேதம் விளைவிப்பவர்களாகவும் சித்தரிக்கப்பட்டனர்.

ஆபிரிக்க எழுத்தாளர்களின் பணி இந்த தவறான அபிப்பிராயங்களைக் கழைவதாகவும், ஆபிரிக்கா ஒரு மகோன்னத வரலாற்றையும், கலாச்சாரப் பெருமையையும் கொண்டிருந்தது என்று காட்டுவதாயும் இருந்தது. ஒரு புதிய தேசத்தின் எழுத்தாளர்களின் பங்கு என்ற தனது கட்டுரையில் அச்சுபே ஐரோப்பா, ஆபிரிக்கர்களை எப்படி கலாச்சாரமற்ற மனிதர்களாக காட்டியது என்பதற்கு பல உதாரணங்களை எடுத்துரைக்கின்றார். ஆபிரிக்கா மக்கள் கலாச்சாரம் என்பதை முதற்தடவையாக ஐரோப்பியர்களிடமிருந்துதான் கேட்கவேண்டிய தேவை இருக்கவில்லை. அவர்களின் சமூகங்கள் அப்படி உணர்வற்றதாக இருந்ததில்லை. அழகும் மதிப்புமிக்க தத்துவஞானத்தையும் அவர்கள் கொண்டிருந்தனர். அவர்களிடம் கவிதை இருந்தது. அவர்கள் கௌரவமிக்கவர்களாக இருந்தனர். தங்கள் கௌரவத்தை காலனித்துவ காலத்தில் இழந்துவிட்டனர். அதை அவர்கள் மீண்டும் பெறும்காலம் இதுவாக இருக்கவேண்டும். ஒரு சமூகத்தின் மோசமான இழப்பு அவர்கள் தங்கள் சுயகௌரவத்தையும் பெருமையையும் இழந்து போவதுதான். ஒரு எழுத்தாளரின் கடமை இழந்தவைகளை மீட்டெடுப்பதற்கு உதவுவதும் அவர்கள் எதை இழந்தார்கள் அவர்களுக்கு என்ன நடந்தது என்று காட்டுவதும் தான். அச்சுபே இப்போ மக்களின் பழமொழியை மேற்கோள் காட்டியவாறு மேலும் தொடங்கினார் எங்கே தான் மழையில் நனைந்தேன் என்பதை அறியாத மனிதன் எங்கே போய் தன்னை உலர்த்திக் கொள்ளலாம் என்பதையும் அறியான். வரலாறு பற்றிய சரியான பார்வையில்லாமல் இக்காரியத்தை ஆபிரிக்க எழுத்தாளர்களால் முன்னெடுக்க முடியாது என்று அச்சுபே முத்தாய்ப்பு வைக்கின்றார். அவர் கலாச்சார பாரம்பரியத்தை மீட்டெடுப்பது பற்றி நன்கு விளக்கிக் கொண்டுள்ளார். 1958 இல் வெளிவந்த சரித்திரம் படைத்த பொருட்கள் சிதறி விழுந்தன என்ற முதல் நாவலும் கடவுளின் அம்பு என்ற மூன்றாவது நாவலும் இதற்கு நல்ல உதாரணம். பொருட்கள் சிதறி விழுந்தன 40ற்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அச்சுபே எழுதுகிறார் என்னுடைய நாவல்கள் (விசேடமாக கடந்த காலம் பற்றிய) கடந்தகாலத்திற்கும் அப்பால் பலவற்றை எனது வாசகர்களுக்கு உணர்த்துமானால் நான் மிகுந்த திருப்தி அடைவேன். ஐரோப்பியர்களால் சொல்லப்பட்ட பாங்கான இருண்ட வாழ்க்கையை கடவுளின் பெயரால் மீட்டெடுக்க வேண்டிய ஒரு வாழ்க்கையை இம் மக்கள் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதும் சலக குறை நிறைகளுள்ளதுமான ஒரு வாழ்க்கையை அவர்கள் வாழ்ந்தனர் என்பதுமே அவையாகும். அவர் மேலும் சொல்கிறார். நாங்கள் சொல்லும் கதை வரலாறு எவ்வளவு சிறப்பானதாகவும் சீரானதாகவும் இருந்தாலும் சொல்லப்படமுடியாததாகும். பொருட்கள் சிதறி விழுந்தன நால் கடந்த காலத் தவறுகளுக்கு கழிவிரக்கம் கொண்டு கழுவாய் தேடும் எத்தனமாக அவர் கருதுகிறார். இப்போ கலாச்சாரமும் நாகரிகமும் தனது எழுத்துக்களின் அடித்தள ஊற்று என்று அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். பிரஞ்சில் எழுதும் கமறான் எழுத்தாளர் கமராலேயே 1972 ல் கூறினார். "இக்கலாச்சாரத்தின் வளப்பையும் வளத்தையும் எனது நாவல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. ஆபிரிக்கா தனக்கு உரிய கலாச்சாரத்தைக் கொண்டது என்பதை அறியாத மக்களுக்கு அவை அதன் பழைய பாரம்பரியத்தையும் நாகரிகத்தையும் உணர்த்துகின்றன. இந்தப் பங்களிப்புத்தான் ஆபிரிக்க இலக்கியத்தில் மிகக் காத்திரமான பணி என்று நான் நம்புகிறேன். நூற்றாண்டு காலமாக காலனியத்தால் உருவாக்கப்பட்ட பொய்மைகளையும் கற்பிதங்களையும் களைந்து மக்கள் இழந்து போன வாழ்வியலை தம் படைப்புகளில் மீட்டுவாக்கிக் காட்டுதலே ஆபிரிக்க எழுத்தாளர்களின் கடமை என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதனால் உள்நாட்டு வாசகர் படிப்பினை பெறவும் வெளிநாட்டு வாசகர் தெளிவு பெறவும் முடியுமென கருதப்பட்டது. இதனால் சில மேல்நாட்டு விமாசகர்கள் ஆபிரிக்க எழுத்தாளர் நாவல்கள் பிரச்சாரத்திற்காக கலையம்சத்தைக் கால

கொடுத்து விட்டன. என ஒதுக்கித் தள்ளி இதை ஆபிரிக்க எழுத்தாளர்கள் கடுமையாக மறுதலித்தனர். இலங்கையிலும் கூட சில அரைவேக்காட்டு விமர்சகர்கள் சிங்களத்தில் வெளிவரும் ஜனரஞ்சப்பாணி போன்றதென்று அச்சபேய்க்கு முத்திரை குத்தினர். ஒரு ஆபிரிக்க எழுத்தாளருக்கு வரலாறு பற்றிய கரிசனையும் கலாசார தேசிய உணர்வுகளும் தவிர்க்க முடியாததாகும். ஆபிரிக்க எழுத்தாளரின் கற்பனை ஆபிரிக்க பாரம்பரியத்தில் நிலைகொண்டது. அப்பாரம்பரியம் கலையை காலாணுவத்திற்கு மாத்திரம் வைத்துக் கொள்ளவில்லை. செயல்மதிப்பிற்காகவும், பயன்மதிப்பிற்காகவும் கலையை பயன்படுத்தி வந்தது. எழுத்தாளன் எங்கே மழை பொழியத் தொடங்கியது என்று மக்களுக்குச் சொல்லுதல் வேண்டும். அவர் முரண்பாட்டினதும், எதிர்வினதும் உண்மையான காரணங்களை வெளிப்படுத்த வேண்டும். இவைகள் ஆரம்பகால எழுத்துக்களின் தொனிப்பொருளாகவும், பின்னணியாகவும் இருந்தன. ஆபிரிக்க அழகியலின் அடிப்படையில் வரும் கலாச்சார அனுகுமுறை அவ்விலக்கியத்தை விமர்சிக்க பொருத்தமானதென விமர்சகர்கள் கருதுகிறார்கள் ஆபிரிக்க நாவலின் கலாச்சார பின்னணியின் பண்புகளே அதனை வித்தியாசமாக்கின்றது. அது ஆபிரிக்கப் பொருளை ஆபிரிக்கா அல்லாத ஊடகத்தில் வெளிப்படுத்துகின்றது. ஆபிரிக்க காலனித்துவப் பாரம்பரியம் இந்த மொழியைத் தேர்கிறது. ஆபிரிக்கத்தன்மையை வெளிநாட்டு மொழியில் வரையறுக்கின்றனர். ஆனால் அதன் பொருள் கருத்துக்கள் பின்னணி உணர்வு யாவும் ஆபிரிக்காவிற்கு உரியது. பல எழுத்தாளர்கள் தாம் தருவியமொழியை உள்ளூர் மயப்படுத்தியுள்ளனர். சிதைவு அல்லது கலப்பு மொழி வழக்கை பயன்படுத்தும் போக்கு பெருகிவருகிறது. புகழ்பிக்க எழுத்தாளரான அச்சபே, சொயங்கா, எக்லென்சி, கூடசிதைவு மொழியை பயன்படுத்துகின்றனர். இரவல் மொழியை தங்களது சொந்த மொழியைப் போல உபயோகிக்கும்போது பல பிறழ்வுகள் ஏற்பட சாத்தியமுண்டு. நைஜீரியாவில் புதியவகை ஆங்கிலம் இப்போ இங்கிலீஸ் உருவாகியுள்ளது.

(04)

ஆபிரிக்காவின் வளமார்ந்த வாய்மொழி மரபு அதன் இலக்கியத்திற்கு ஒரு தனித்துவத்தையும் வீரியத்தையும் கொடுக்கின்றது. தாம் முழுவதுமாக பெற்ற இந்த வாய்மொழி விபரிப்பு முறைகளை கலை உத்திகளாக எழுத்தாளர்கள் பயன்படுத்துகின்றனர். அச்சபே, சொயங்கா, கூகி, ஓக்கற்பிற்றக், லென்ஜி, சுமாடியா, கடைசியாக லோறா, புளோராவாப்பா போன்ற முன்னோடி எழுத்தாளர்கள் உட்பட பலர் இந்த வாய்மொழி வழக்காற்றிலிருந்து உந்துதலால் பெற்று கிளர்ந்தவர்களே. பாரம்பரிய கலை வடிவங்கள் ஆபிரிக்க கவிதையை பெரிதும் பாதித்துள்ளது. கோவிஜலோறு (கானா) ஓக்கேப்பிற்றேக் (உகண்டா) ஜேடி கிளர்க், கிறீஸ்தோபர் ஓக்கிப்போ (நைஜீரியா) ஆகியவர்களை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். கடைசியாக கூறப்பட்டவர் பியாப்டிற்றாவிறகான சண்டையில் கொல்லப் பட்டுவிட்டார். கானா நாவலாசிரியர் ஜ-இக்விஆம்கா பாரம்பரிய கதை சொல்லியின் உகத்தியை நாவல்கள் சிலவற்றை விபரிப்பதற்கு பயன்படுத்தியுள்ளார். சொயங்கா தனது நவீன நாடகத்திற்கு நாட்டுப்புற உபகரணங்கள், புராணக்கதைகள், நடனம், பாட்டுக்கள், சடங்குகள் என்பவற்றைக் கையாண்டுள்ளார். அச்சபேயின் கதையாடல்களில் இப்போ பழமொழிகளும் உவமைகளும், விரவிக் காணப்படும். இவ்வாறு இவைகளை அச்சபே கையாண்டுள்ளார் என்பதைப்பற்றி பல ஆய்வுகள் நிகழ்ந்துள்ளன. கூகியின் பாங்கு சிக்குயி நாகரிகத்தில் வேர் கொண்டது. அச்சபே சியெல் இன்னெஸ் என்பவரோடு சேர்ந்து பதிப்பித்த சிறுகதைகள் என்ற நூலின் முன்னுரையில் கூறுகிறார்.

நாவல்களும் சிறுகதைகளும் சந்தேகமில்லாமல் வாய்மொழி மரபில் வளம் பெற்றுள்ளன. இவைகளின் தனித்துவம் அதைச் சிறப்பாகக் கையாளுபவர்களின் கைகளில் தங்கியுள்ளது. இக்கட்டுரையில் ஆபிரிக்க இலக்கிய வரையறை விபரங்களும் அதன் கலாச்சார பின்னணிகள் மாத்திரமே பேசப்பட்டன. ஆபிரிக்க எழுத்துக்கள் அதன் வாழ்க்கைச் சரித்திரம் போன்றன. ஆபிரிக்க இலக்கியம் அதன் உட்பொருளின் அடிப்படையில் மூன்று கட்டங்களைக் கொண்டுள்ளது.

1. வெளியார் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டதிலிருந்து தேசிய இயக்கங்கள் தோன்றும் வரையான காலம்.
2. தேசிய விடுதலைக்காலத்திலிருந்து அரசியல் விடுதலை பெறும்காலம்
3. விடுதலைக்குப் பின் உள்ள காலம்.

அச்சபே, கூகி ஆகியோரின் எழுத்துக்கள் மிகச்சரியாக இந்த வரையறைகளுக்குள் வருகின்றன. விடுதலைக்குப்பின் ஓர் ஆட்சி, அதிகாரம், மோசடி, அதிகாரப்போட்டி, வன்செயல், இராணுவச் சதிகள் ஆகியவையாக சக்கரம் சுழன்று மக்களின் வாழ்வும் வளமும் நைந்து போயின. பொய்மையும் பித்தலாட்டமும் எங்கும் தாண்டவமாடின.

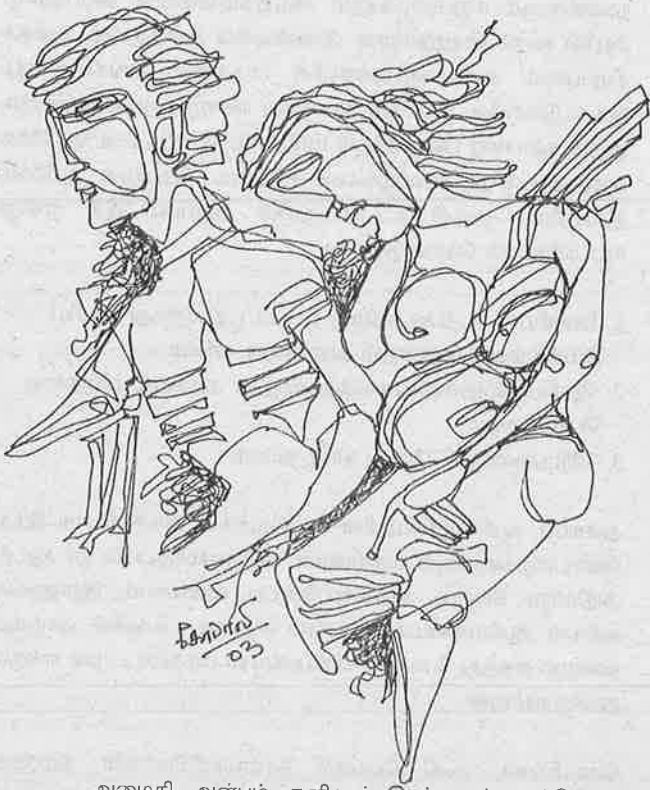
சொயிங்கா, கூகி போன்ற நாவலாசிரியர்கள் தம்முள் ஒன்றிணைந்து வாழக்கூடிய நாடோடி சமூகங்களை சித்தரிப்பதனுடாக எதிர்காலத்தையும் பார்க்கத் தொடங்கியுள்ளனர். சொயிங்காவின்மீதும், கூகியின்மீதும் அவ்வாறான நாடகங்கள் முறையே அனோமியின் பருவகாலம், இரத்தத்தின் இதழ்கள் ஆகும். இவ்வாறு எழுத்தாளர்கள் தமது நாட்டின் உண்மையான விடுதலைக்குப் போராடுவதால் ஆபிரிக்க இலக்கியம் அரசியல் தன்மை கொண்டதாக இருக்கிறது.

அவர்கள் தமது சமூகக் கடமையில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர். கடைசியாக நாங்கள் கிழக்காபிரிக்கா கவிஞர் ஓகல்லோ ஓக்குஷயின் குரலைக் கேட்போம்.

பட்டினியால் கழைத்து நிற்கும் தொழிலாளர் ஆக்க எழுத்தாளரிடம் கேட்பதோ அதிகம் அது நோமியோவின் மெல்லிய காதுகளுக்கு கேட்கும் யூலியட்டின் அழைப்புக் குரலைவிட அதிகம்

எழுத்தாளனே உனது குழந்தைகள் நேபாம் குண்டுகளால் பொசுக்கப்படுகிறார்கள் நீ போருக்கும் கொலைக்கும் எதிராக கலைக்குரல் எழுப்பு கழியாட்டத்திற்கோ கோடையின் குட்டித் தூக்கத்திற்கோ அல்லாமல்.

இக்கட்டுரையை எழுதிய சென்தொர்தெனிய அச்சபேயின் 'கடவுளின் அம்பு', கூகி தியங்கோவின் 'கோதுமையின் ஒரு மணி' ஆகிய படைப்புக்களை சிங்களத்திற்கு மொழி பெயர்த்தவர். இவர் தனது நைஜீரிய அனுபவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு கார்மட்டான் என்னும் நாவலையும் சிங்களத்தில் எழுதியுள்ளார். இவர் ஆபிரிக்க இலக்கியம் பற்றி சிங்களத்தில் பல கட்டுரைகளையும் எழுதியவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

நீலப்பயணம்

ஏ.டபிள்யூ. முஷ்சீன்

அமைதி, அன்பும், கனிவும், இரக்கமும் ஊற்றெடுக்கும் பேரமைதி. குளிர் உறைந்து தழுவும் சுகமான அமைதி. சிறு சுளிப்பும் தெளிவாய்க் கேட்கும் அளவுக்கு நிசப்தம் பாவிய அமைதி எங்கும் படர்ந்திருந்தது. எத்தனை நாட்கள்...? எத்தனை மாதங்கள் ... வாரங்கள்? காலப்பிரக்கை முற்றாக மறைந்து விட்டது. சூழ நிலவும் அமைதியைப் போன்று அசைவற்ற ஓய்வே நிலையாகிவிட்டது. நிறைந்த அமைதியுடன் கலந்து, பழகிவிட்ட இதமான குளிர் எங்கும் தழுவிப் போர்த்தியிருந்தது. இன்னும் எவ்வளவு காலம் ... இங்கே இப்படியே ?!

ஒலியற்று எழுந்த ஒரு கனத்த சலனம், பாதங்களில் தொடங்கி, முழுஉடலையும் அசைத்து நெளித்தது. வேகமாக வந்த பெரிய சுறா ஒன்று, சடுதியாக வாலாச்சுழற்றி, வந்த வழியே திரும்பிச் சென்றது. சிறுபொழுதுள் நடந்துவிட்ட இச்சலனம் விரிந்து பரந்து, தொங்கிய கனத்த அமைதியின் ஆழத்துள் ஒடுங்கி மறைந்தது. மீண்டும் மெல்ல மெல்ல தளும்பிப் படிந்தது அமைதி. சலனமற்று குளிர்ந்த நிசப்த அமைதி.

இடது கையில் எனது குழந்தை தோளோடு இறக அணைக்கப்பட்டுக்கிடந்தது. அசைவுகள் குறைந்த என் கடைசிக் குழந்தை . காப்பத்தில் அவன் இருக்கும் போதே தெளிவான வேறுபாட்டை உணர்ந்தேன். அசைவுகள் குறைவாகவே இருந்தன. எப்போதாவது ஒரு தடவை மெல்லிய ஒரு உதைப்பு மட்டும்தான். பின்பு நாட்கள், வாரங்கள் நீண்ட மௌனம். திரும்பவும் ஒரேயொரு உதைப்பு, மெல்லியதாய். அவன் பிறந்தபோது அழவில்லை. அவனிடமிருந்து வேறு எந்த ஒலியும் எழுவில்லை. மௌத்தாகிவிட்டான் என்றுதான் நினைத்தேன். நான்கு பெண்களுக்குப் பிறகு பிறந்த ஆண் குழந்தை. அந்த சந்தோசத்தை, உள்ளத்தின் ஆழத்தில் இருந்து பிரிட்டெழுந்த மகிழ்ச்சியை அசைவு குறைந்த, அவனது அசாதாரணத்தோற்றம் பெருஞ்சுவராய் தடுத்து நிறுத்தியது. நீர் நிறைந்த, சோகம் கவிழ்ந்த மங்கிய விழிகளை எப்போதாவது ஒரு தடவையே அவன் திறந்தான். அதுவும் ஒரு பாதியளவுக்கு, உடனேயே கனத்த பாரம் அழுத்தியதுபோல் இமைகளை மூடிக்கொள்வான். பின்னும் வீங்கிப்புடைத்த பெரிய தலை, அவனுடைய கழுத்தில் அழுத்தி ஓய்ந்திருந்தது. எங்கிருந்து வந்தது அவனுக்கு இந்த நிறம் ! பால் புகைபோல் வெள்ளைக் கட்டியாய்.

நான்கு பிள்ளைகளும் இப்போது என்ன செய்வார்கள்? இதை நினைக்கும் போதெல்லாம் நெஞ்சு பிளந்து வெடித்து விடுகின்றது. சின்னப் பிள்ளைகள் நாலில்லாமல் எப்படி வாழ்வார்கள்? அடித்தாலும் ஏசினாலும் காலுக்குள் சுற்றிவரும் மும்பாஜ் இப்போது என்ன செய்வான்? அவன் ஒரு நாளும் என்னை விட்டு விலகியதில்லை. எங்கே போனாலும் என்னோடுதான். அந்தத்தடவை மட்டும்தான் அவன் என்னோடு வரவில்லை. தொண்டை வெடிக்கக் கத்திய அவளின் அழுகையை நிறுத்த முடியாமலேயே ஆட்போவில் ஏறினேன். இப்போது எப்படி இருப்பான்? எல்லோரும் வளர்ந்து, பெரியதாகியிருப்பார்கள். கல்யாணம் முடித்து குழந்தைகளும் பெற்றிருப்பார்களா? நினைவின் விரிவு சந்தோஷமாய் மலர்ந்தது.

“ஆண்டவனே என் கணவராவது பிள்ளைகளுடன் இருக்கவேண்டும்.”

எத்தனை முறை பிரார்த்தித்து விட்டேன். என் பிரார்த்தனையை இறைவன் கபுல் செய்திருப்பானா?

மீண்டும் ஒரு சலனம். இது முன்னரை விட கனதி குறைந்த சலனம். என் இடதுபாதம் மட்டும் மெல்ல அசைந்தது. அந்தச் சலனமானது எங்கும் பாவிப் பரவியிருந்த அடர் குளிரையும் அசைத்தது. மெல்லியதாய் அசைந்த நீரின் குளிர், ஒரு இதமான சிலிர்பாய் உடலெங்கும் பரவியது. கையளவு நீளம், புள்ளிகள் நிறைந்த சென்றிற மீன் ஓயாது அசையும் வாபுடன் வியப்பு நிறைந்த விழிகளினால் எதையோ தேடுவதுபோல் அங்கும் இங்கும் விரைவாக பார்த்துவிட்டு சட்டென்று திரும்பிச் சென்றது.

மீன்களின் வரவு குறைந்து நீண்ட நாட்களாகி விட்டது. முன்பு கொஞ்ச நாட்களாக எம்மைச் சூழ்ந்து எண்ணற்ற மீன்கள் ஓயாது மொய்த்துக் கொண்டேயிருந்தன. இப்போதோ அரிதான நிகழ்வுகளாய் அமைந்து விட்டன அவற்றின் வரவுகள். இத்தகைய வரவு என்பது ஒரு தற்செயல் நிகழ்வு என்பதுபோல் அல்லது வழி தவறிவிட்ட சந்தர்ப்பம் என்பதுபோல் அவை உடனடியாகவே திரும்பிவிடுகின்றன.

என் வலக்காலைப் பற்றியிருந்த கரத்தில் இப்போது கனத்த அழுத்தம் எதுவும் தெரியவில்லை. அதன் வலு குறைந்து, தளர்ந்து விட்டதை உணர்கிறேன். அவ்வப்போது வருகின்ற பெரிய மீன்களின் சடுதியான அசைவுகள் ஏற்படுத்தும் கடுஞ்சளிப்புகள் இப்போதெல்லாம் என் முழு உடலையும் அசைத்து விடுகின்றன. வலக்காலையும் சேர்த்தே. எனக்கேற்பட்டுள்ள இந்த நிலைக்கு என் வலக்காலைப் பற்றியிருக்கின்ற அந்தக் கரமும் ஒரு காரணம் என்று சொல்ல முடியுமா? அன்றைய அந்தக் கனத்தின் பதகளிப்பு, ஆவேசம் எல்லாம் அடங்கிவிட்ட நிலையில், அந்தக் கரத்தின் பற்றுக்கை குற்றச்சாட்டுக்குரிய நிகழ்வாக இப்போது தெரியவில்லை. அது தவிர்க்க முடியாதது என்ற புரிதல் எனக்குள் தெளிவாக உறைந்துவிட்டது. அந்தக் கரத்துக்குரியவர் மட்டுமல்ல, வேறையாராக இருந்தாலும் அந்த கனத்தில் அப்படித்தான் நடந்திருப்பார். அத்தகையதொரு பிடிமானத்திற்காக நானும் எப்படியெல்லாம் ஏங்கிப் பதைத்தேன்.!

என் கணவர் பாவம்! எதையும் வெளிப்படுத்தாத மனிதர். வீச்சுத் தொழில் ஒன்றுதான் என் கணவருக்குத் தெரியும். காலையில் எழுந்து வீச்சுக்குப் போனால் மத்தியானம் வருவாங்க. பிறகு செக்கல் வீச்சு. நான்கு பெண் குழந்தைகள், வறுமை, ஐந்தாவது குழந்தையின் அசாதாரண நிலை எதுவும் என் கணவரை பாதித்ததில்லை. எப்போதும் போலத்தான். காலையில் இருப்பதைச் சாப்பிட்டு விட்டு காலையில் வலையை தோளில் போட்டபடி போனால் மத்தியானம் பிறகு மாலையில் செக்கல் வீச்சு. இப்படிப்பட்ட மனுஷந்தான் முதன் முதலாக வெளியூர் பயணம் போவதற்கு சம்மதிச்சாங்க. அவங்க உடன்படுவாங்க என்று நான் நினைக்கவேயில்லை. சின்னவனை பெரியாஸ்பத்திரியில் கொண்டு போய் காட்டுவோம் என்று சொன்னவுடன் தலையசைப்பால் சம்மதம் தெரிவித்தபோதுதான் அந்தக் குழந்தை மீது அவங்களுக்கிருந்த பாசத்தை உணர்ந்தேன். அந்த ஊரை விட்டு, அதுதான் தனக்கென வகுத்திருந்த குறுகிய எல்லையை விட்டு பயணம் செல்வதற்கு என் கணவர், சம்மதம் தெரிவித்தது எவ்வளவு பெரிய விஷயம்! சின்னவனைக் குணப்படுத்த வேண்டும் என்ற ஆர்வம், கிணற்றுக் குமிழியாய் என் கணவருக்குள் உருக்கொண்டிருந்ததை அப்போதுதான் நான் அறிந்தேன்.

தழுவும் இந்த நிசப்தம், நிரந்தரத் தனிமை, உறை குளிர் என்பதெல்லாம் இயல்பானவை என்றாகி நெடுநாட்களாகி விட்டன, என்னைச் சூழ்ந்து, என்னுள் கலந்தவையாகி விட்டன.

கருவம் நெருக்க நிசப்தம். நிரந்தரத் தனிமை. உறை குளிர் விட்டன. என்னைச் சூழ்ந்து, என்னுள் கலந்தவையாகி நிசப்தமும் என்னை எப்படி அச்சத்தின் ஆழத்திற்குள் பதைப்பூட்டியது. வாசலின் குறுக்கே ஓடும் முன்குறின் குரைப்பு, அருட்டப்பட்ட பூணயின் சீறும் ஒலி.....

ஆனால் முன்பென்றால்.....! தனிமையும் நிசப்தமும் என்னை எப்படி அச்சத்தின் ஆழத்திற்குள் மூழ்கடித்திருந்தன! ஒரு சிறு சருக்கைவும் என்னை பதைப்பூட்டியது. வாசலின் குறுக்கே ஓடும் முன்குறின் கீச்சொலி, சட்டென்று ஓடுகின்ற நாய்களின் தொடர் குரைப்பு, அருட்டப்பட்ட பூணயின் சீறும் ஒலி..... அனைத்தும் என்னை அச்சப்படுத்தின. இவை எதுவும் இல்லாத நிசப்தம் இன்னும் மோசமாக என்னை அச்சமூட்டியது. விழிப்புடனேயே கழியும் இரவுகளில், அருகே உறங்கும்

பிள்ளைகள், என் கணவரின் குறட்டை, பக்கத்து மாலுக்குள் இருந்து அடிக்கடி கேட்கும் வாப்பாவின் இரும்பு ஒலி.... எதுவும் இறுக்கக் கவிந்துள்ள தனிமை உணர்வை போக்கியதில்லை. அச்சம் படிந்த விழிப்பே என் இரவுகளாகியிருந்தன. என் நானாவின் மெளத்துடன், அச்சம் ஒரு நிரந்தர இருப்பாய் என்னுள் படிந்து கொண்டது. நானாவின் மையத்தை நான் பாக்கவில்லை. அதைப் பார்ப்பதற்கு பெண்களும், குழந்தைகளும் அனுமதிக்கப்படவில்லை. நானா காணாமல் போய், நான்கு நாட்களுக்குப் பின் நானாவின் மையத்தை கண்டெடுத்தார்கள். கைகளும், கால்களும் வெட்டப்பட்டு, சிறிய சேற்றுக் குழிக்குள் அது புதைக்கப்பட்டிருந்தது.

உம்மம்மா வெற்றிலையை இடித்துக் கொண்டிருக்கிறாங்க. சிறிய மர உரலுக்குள், தேய்ந்து வழுவழப்பான இரும்புலக்கை ஒடுங்கிய ஒலியுடன் இறங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. தளர்ந்த, பலவீனமான முயற்சி. ஒரு மூக்குப் பீ அளவு வெற்றிலை போடுவதற்கு, பெருமலையேறும் பிரயாசை. இடித்து ஓய்ந்ததும், உலக்கையின் முனையில் ஓடியிருந்த சிறு துகளையும். உரலுக்குள் நசிந்து, தூளாகியிருந்த வெற்றிலை, பாக்குத் திரளையும் வலக்கையின் நடுங்கும் விரல்களால் எடுத்து, வாய்க்குள் போட்டுக் கொள்கிறாங்க. தாடைகளின் வேகமான அசைவுகளுக்கேற்ப, தொங்கிச் சுருங்கிய முகத்தின் அத்தனை பகுதிகளும் அசைகின்றன. கடைவாயில் வழிந்த வெற்றிலைச் சாற்றை துடைத்தவாறு, வெள்ளை படர்ந்த கண்களை இடுக்கி தூரத்தே பார்க்கிறாங்க. எதையாவது அடையாளம் காணத்தாடிக்கும் பேராவல், ஒரு பரிதாபச் சிரிப்பாய் முகத்தில் படிந்தது. அவ்வப்போது தோன்றும் கருநிழல் அசைவைத் தவிர, வேறு எதுவும் தெரியவில்லை. பாயின் ஓரத்தில் ஒரு உருவம் வந்தமர்கின்றது.

“உம்மம்மா..” குரலின் ஸ்பரிசும் அடையாளம் காட்ட, தனக்கருகே அமர்ந்த மும்மாவின் தலையை உம்மம்மாவா தடவுகிறாங்க. முகமெங்கும் பரிதாபத்துடன் இழைந்த பொக்கை வாய்ச் சிரிப்பு.

“ராத்தா கடிதம் போட்டிருக்கா”
தொங்கிச் சுருங்கிய விழித்தோல்களையும் மங்கிய கண்களையும் ஊடறுத்து, மெல்லிய பிரகாசக் கீற்று உம்மம்மாவின் முகத்தில் தோன்றுகின்றது.

“வாசிம்மா கிளி”
மும்மாவை வாசிக்க உம்மம்மா முன்னே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாங்க. வாய் அசைபோடுவதை நிறுத்தி விட்டது. ஈரமற்று வரண்ட விழிகளில் சோகம் நிறைகின்றது.
“ராசாத்தி என்ட புள்ள சொகமா வந்து சேரணும்”
“உம்மம்மா, நாளக்கி சலாம் மாமாக்கு வருஷக் கத்தம்”

என்பதெல்லாம் இயல்பானவை என்றாகி நெடுநாட்களாகி விட்டன. ஆனால் முன்பென்றால்.....! தனிமையும் முழுகடித்திருந்தன! ஒரு சிறு சருக்கைவும் என்னை கீச்சொலி, சட்டென்று ஓடுகின்ற நாய்களின் தொடர்

சப்பிச் சாறுறிஞ்சப்பட்ட வெற்றிலை மீதியை பெருவிரலால் துழாவி எடுத்து எறிகிறாங்க. விரல்களை சீலைத் தலைப்பில் துடைத்துக் கொள்கிறாங்க. மங்கித் தடமிழந்து விட்ட ஒரு நினைவை வலிந்தெடுக்கும் பிரயத்தனத்தில் உம்மம்மாவின் முகம் சுருங்கிக் கோணுகிறது.
‘அல்லா என்ட புள்ளக்கி சொர்க்கந்தான் குடுப்பான்.’
நம்பிக்கையின் வலிய கீற்று, உம்மம்மாவின் தளர்ந்து, சுருங்கிய முகத்தின் குறுக்கே விரிகின்றது.

கட்டுமீறி

“என்ட புள்ள நல்ல புள்ளம்மா. அவனுக்கு ஒரு வஞ்சகமுந் தெரியாது. தெரிஞ்சிரிந்தா அன்டக்கி அவன் போயிருப்பானா? எப்பிடெயல்லாஞ் சொல்லிப் பார்த்தன். என்ட புள்ள கேக்க மாட்டேன்ட்டான். பத்தாயிரம் ரூபா காசோட போனான். நெல்லுவாங்க.”

சோகம் கனத்த பெருமூச்சு உம்மம்மாவிடம் வெளிப்படுகின்றது. குத்திட்ட கண்கள் தூரத்தே வெறித்துப் பார்க்க, நடுங்கும் விரல்கள் மும்மத்தாஜின் தலையில் படிந்திருந்தன.

“போவாதா ராசா. ஆளாள் வெட்டிக்கிட்டிருக்காங்க. இந்த நேரத்தில போவாத எண்டு எத்தின தடவ சொன்னன். எனக்கி ஒத்தரும் ஒன்னுஞ் செய்ய மாட்டாங்க எண்டு சொன்னான். அவன் யாரோடும் பகப்பட்டதில்லை. அப்பிடெச் சொல்லிப்புட்டு போனவன்தான். திருப்பி வரவேயில்லை. கடசியா நாலுநாளக்கி பொறவு சேத்துக்குள்ளிருந்து அவன்ட மையத்த எடுத்தாங்க. யாரு செஞ்சு பாவமோ. அவன்ட மொகத்த கூட பாக்கேலாம போச்சுது. என்ட புள்ள தங்கம்.”

கெட்டித்த சோகம் உம்மம்மாவின் குரலில் நடுக்கமாய் வெளிப்படுகின்றது. வரண்ட வெண்ணிற விழிகள் மங்கிச் சுருங்கியிருக்கின்றன. மும்மத்தாஜ் உம்மம்மாவிடம் நெருங்கி, ஒட்டிக் கொள்கிறான். உம்மம்மாவின் நடுங்கிய கரங்கள், மும்மத்தாஜின் தலையிலிருந்து இறங்கி, தோள் மீது மெல்லப் பதிந்து அழுந்துகின்றது.

“என்ட புள்ளக்கி பயமே இல்லம்மா. ராவெண்டுமில்ல, பகலெண்டுமில்ல, எப்பவென்டாலும் போய் வருவான். உன்ட உம்மாக்கென்டா சரியான பயம். நானா ஊட்டுல இருந்தாத்தான் அலு பயமில்லாம இருப்பா. இல்லாட்டி மூசு மூசெண்டு அங்கயும், இங்கயும் பயத்தில பரபரத்துத் திரிவா. அவன் யாரோடும் ஒரு பிரச்சினையும் பட்டதில்லை. தமிழாக்களென்டாலுஞ் சரி நம்மாக்களென்டாலுஞ் சரி எல்லாருக்கும் ஒதுவிதான் செய்வான். நாங்க பள்ளிக் குடத்தில் அகதியா இருந்த நேரத்திலயும், அவன் பயப்பிடாம போய், தமிழாக்களென்டாட்டி: நெல்லு வாங்கி வந்து, நம்மாக்களுக்கு விப்பான். அப்பிடெயொருக்கா நெல்லு வாங்கப் போனவனைத்தான் வெட்டிக் கொண்டுட்டாங்க. என்ட தங்க மவன்ட மொகத்த கூட நான் பாக்கேல்லம்மா. எனக்கி குடுத்து வச்சது அவ்வளவுதான்.”

உம்மம்மாவின் நடுங்கும் கரங்கள், மும்மத்தாஜின் தோளில் ஓய்ந்து கிடக்கின்றன. மங்கிச் சுருங்கிய விழிகள், சோகம் வழிய நிலைகுத்தி நிற்கின்றன. மும்மத்தாஜ் உம்மம்மாவிடம் இன்னும் நெருங்கி ஒட்டிக் கொள்கிறான்.

சலனமற்ற, குளிர்ந்த அமைதி எங்கும் வியாபித்திருக்கின்றது. தூக்கமும், விழிப்புமற்ற ஓய்வு நிலையில், பிரக்கை இன்றி கழிகிறது காலம். இடதுதோளில் ஓய்ந்து கிடக்கும் என் கடைசி மகனின் பாரம் வரவரகுறைந்து கொண்டு போகின்றது. விரைவில் என்னிடமிருந்து அவன் பிரிந்து விடுவான் என்று உணர்கின்றேன். இந்த குழந்தையால் பட்ட சிரமங்கள் ஒரு ஆயுளுக்கு போதுமானது. அச்சம் கவிந்திருந்த சூழலில்தான் இவன் உண்டாகினான். நானாவின் மவுத்துடன் நான் பாதுகாப்புணர்வை இழந்துவிட்டேன். நடுங்கச் செய்யும் அச்சம் எனக்குள் நிரந்தரமாக ஒட்டிக்கொண்டு விட்டது. நெஞ்சப் பட்டப்பை ஓயாது உணர்ந்தேன். இந்த அச்சத்தோடு துடிப்புக்குறைந்த என் வயிற்றின் வீக்கம் என்னை மேலும் அச்சப்படுத்தியது. பேறு காலம் நெருங்க நெருங்க என் அச்சம் தீவிரமாகியது. ஆஸ்பத்திரிக்குச் செல்ல ஒரே ஒரு வீதியைக்கடக்கவேண்டியிருந்தும் அது சாத்தியமற்றதாகிப்

போனது. கடத்தலும், கொலையும் வெடிச்சத்தங்களும் எங்கள் சிறிய ஊரை கடக்கமுடியாத இரு முனைகளாக்கிவிட்டன. மூன்றுமாதங்களுக்குமேல் இங்கு நடந்தவை அங்கும், அங்கு நடந்தவை இங்கும் தெரியாமல் போயின. இவன் பிறந்து இரண்டு மாதங்களின் பின்புதான் இவனின் பிறப்பை என் கணவரின் குடும்பத்தார் தெரிந்து கொண்டார்கள்.

யாருக்கும் இப்படியொரு பிரசவம் நிகழ்ந்திருக்காது. எருக்கு முந்தி தொடங்கிய வலி இஷாவுக்குப் பிறகும் நீடித்தது. விட்டு விட்டு சிறிது நேர ஓய்வுகளுக்கு பின் உச்சிவரை தாக்கியது வலி. ஆத்திரமும் ஆசேவமும் கலந்து என்னை வீரிடச்செய்தது அந்த வலி. என் அத்தனை குத்துக்களையும், பிராண்டல்களையும் கொலிசாத்தா தாங்கிக் கொண்டு சிரித்து அதட்டியபடி என்னுடனேயே இருந்து இவனை வெளியே எடுத்துவிட்டா. அது ஆண் குழந்தை என்று கொலிசாத்தா சொன்னபோது பீரிட்டுக்கிளம்பிய மகிழ்ச்சி துணைக்கும் வலியை மறக்கச் செய்தது. ஆனால் அழகையர் அசைவும் அற்ற அவனை மங்கிச் சொருகிய என் விழிகளால் பார்த்தபோது என் சந்தோஷம் அழிந்தது. அவன் மெளத்தாகி விட்டான் எனறே நினைத்தேன். பலமெல்லாம் இழந்து களைத்துச் சரிந்த போதுதான் குண்டு முழங்கியது.

ஒரு கணத்திற்குள் எல்லாம் மாறியது. உறக்கத் தயாரான எங்கள் ஊர் சட்டென்று அருட்டப்பட்டது. பரபரப்பும் கூக்குரல்களும் குழம்பிய ஒலிகளும் எங்கும் வியாபிக்க தடித்த மரணநிழல் எம்மைச் சூழ்ந்து கவிந்தது. பிச்சை குட்டி நானாவின் ஒற்றை வண்டியில் நான் தூக்கி வைக்கப்பட்ட போதும் சலனமற்ற என் குழந்தையுடன் கொலிசாத்தா என் அருகில் அமர்ந்த போதும் உணர்வின்றி நான் உறைந்து போயிருந்தேன். நெஞ்சிலிருந்து அடிவயிறு வரை ஒரு குளிர் ஊற்று பாய எனக்கு நடுக்கமேற்பட்டது. அடிவயிற்றின் கீழ் தாக்கிய பச்சைப் புண்ணின் கரும் வலியும் நடுக்கமும் ஒன்று சேர நான் பிதற்றத் தொடங்கினேன். இருண்ட தெருக்களில் ஓடக்கொண்டிருந்த- வர்களில் யாரையும் அடையாளம் தெரியவில்லை. கோடிகளின் வீறிட்ட கொக்கரிப்பும் ஆடுகளின் பரிதாப கதறலும் வீதியை நிறைத்திருந்தன. நினைவு மங்கிக் கொண்டிருந்த என் விழிகளில் கொலிசாத்தாவின் மடியில் அசைவற்று கிடந்த என் மகன் தெரிந்தான்.

● ● ●

ஆயிஷா சந்தோஷமாக இருந்தாள். அந்த சந்தோஷத்தினால் அவளுக்குள் உறைந்திருந்த அச்சம் கூட அகன்று விட்டது. அவளுடைய நம்பிக்கையை அல்லா கபுலாக்கி விட்டான் போலத்தான் தெரிந்தது. காலையில் வரும் போது லோஞ்சில் முகைதீன் மாமாவை சந்தித்ததுதான் எல்லாவற்றுக்கும் காரணம். சின்னவனை பெரியாஸ்யத்திரியில் காட்டத்தான் அவளும் புருஷனும் புறப்பட்டிருந்தாங்க. நல்ல காலம். லோஞ்சில் முகைதீன் மாமா அவர்களைப் பார்த்து விட்டார்.

“ஓங்களுக்கென்ன பைத்தியமா? ஆஸ்பத்திரியில் காட்டி என்னத்த செய்யப் போறீங்க? நம்ம ஊர்ல இரக்கிற டொக்டர்மார் மாதிரித்தான் அங்கயும் பாப்பாங்க. நீங்க பிரைவேட்டா காசி கட்டி வீபிகிட்ட காட்டுங்க அவர் நல்லா பாப்பாரு.”

மத்தியானம் ஒரு மணிவரை காத்திருந்து வீபியிடம் காட்டினார்கள். முகைதீன் மாமா சொன்னதுபோல் அவர் நன்றாகத்தான் பார்த்தார். பிறகு சொன்னார்.

“பிள்ளையின்ர தலையில் நீர் இருக்குது அதை வெளியில் எடுக்கவேணும். பிள்ளை சின்னாளா இருக்கிறதால இப்ப அதை செய்ய ஏலாது. ஆறுமாசத்திற்கு பிறகு ஆஸ்பத்திரியில் வைத்து அதைச் செய்வம். இப்ப பிரச்சினை ஒன்றுமில்ல முணு மாசத்திற்கு மருந்து தாரன் பாவிச்சப்போட்டு முணு மாசத்திற்குப் பிறகு கொண்டுவந்து காட்டுங்க.” முகைதீன் மாமாதான் மருந்தும் வாங்கிக் கொடுத்து ஆட்டோவில் ஏற்றி அவர்களை ஜெற்றிக்கும் அனுப்பிவைத்தார். ஆயிஷாவிற்கு

சந்தோஷத்தால் நெஞ்சு வெடித்து விடும் போல் இருந்தது. அதிகமாக கதைக்காத தன்னுடைய புருஷனின் முகத்திலும் சந்தோஷம் தெரிவதை ஆயிஷா கவனித்தாள். வரிசையில் நின்று 'செக்கிங்' முடிந்து லோஞ்சிற்சூள் போய் அமர்ந்தது எதுவும் நேரம் போன காரியங்களாய் ஆயிஷாவிற்குத் தெரியவில்லை.

'அல்லா நீதான் என்ட புள்ளய கொணமாக்கித்தரணும் என்டபுள்ள நல்லா வந்தா புகாரிக்கு என்ட புள்ளட பெயரால் ஒரு ஆடுவாங்கிக் கொடுப்பன்.'

அழுத்தும் குமட்டலுடன் லோஞ்சுக்குள் உட்கார்ந்திருந்த போது ஆயிஷா நிபயத்து வைத்துக் கொண்டாள். தனக்கருகே மெனமாக இருந்த புருஷனைப் பார்த்தபோது ஆயிஷாவிற்கு நிம்மதியாகவிருந்தது. இருவருக்கும் இதுதான் முதல் வெளிப்பாட்டாயின. அதுவும் குழந்தைக்கு வைத்தியம் பார்க்க வெளிப்பாட்டாயின. எவ்வளவு கஸ்டமான காரியம். வீட்டிலுள்ள பிள்ளைகளுக்காக வாங்கிய அப்பிள்பழங்கள் அடங்கிய சொப்பிங் பேக்கை அவன் மடியில் வைத்திருந்தான். ஆயிஷாவின் மடியில் அசைவற்று தூங்கிக் கொண்டு கிடந்தது குழந்தை.

'எப்ப இந்த லோஞ்சி போகும். தலைசத்துது சத்தியும் வரப்பார்க்குது மும்மாதாஜ் இப்பவும் கத்திக்கிட்டுத்தான் இருக்கும். அது சரியான வலுக்காரம். என்ன சொன்னாலும் கேட்காது.'

லோஞ்சில் சனம் கூடிக்கொண்டு இருந்தது. இருக்கைகள் எல்லாம் நிறைந்து இப்போது ஆட்கள் கம்பியைப் பிடித்தவாறும், இருக்கைகளின் மேல் விளிம்பை அழுத்தியவாறும் நிற்கத்தொடங்கினார்கள். ஆயிஷாவின் புருஷனுக்கருகே ஒரு பெண் வந்து நிற்க அவன் எழும்பி இடம் தந்தான். மனித வெப்பமும் குமட்டல் மணமும் அதிகரித்து லோஞ்சிற்குள் செறிந்து படர்ந்தது. லோஞ்சிற்குள் ஒரு சொட்டு காற்றும் இல்லை. இறுகிய அழுக்கம் அனைவரையும் நெரித்தது. வியர்வையில் உடல் நனைய ஆயிஷாவிற்கு தலை கனத்து குமட்டியது. கண்களை மூடி பின்புற இருக்கை விளிம்பில் தலையை சாய்த்துக் கொண்டாள்.

"இஞ்சு மேல ஒருத்தரும் நிற்கப்படாது. எல்லாரும் உள்ளுக்குப் போங்க." கடுமையான அதட்டல் அடிக்கடி கேட்டது. ஒவ்வொரு அதட்டலுக்கும் லோஞ்சுக்குள் நெருக்கம் அதிகரித்தது. லோஞ்சின் உள்ளே அமர்ந்திருந்தவர்கள் மேலே வர வர லோஞ்சிற்குள் நெருக்கம் அதிகரித்தது.

"தம்பி கொஞ்சம் முன்னுக்கு போடாப்பா."

"இனிம முன்னுக்கு போறன்டா லோஞ்சு ஒடைச்சிக்கிட்டுத்தான் போகணும்"

"இவன் லோஞ்சு எடுக்க மாட்டானா?"

"நெருக்காதா மவன்."

"மேல ஒருத்தரும் நிற்கப்படாது உள்ளுக்குப் போங்க."

பல்வேறு குரல்களினதும், உணர்வுகளினதும் கலவையால் அந்தச் சிறிய இயந்திரப் படகு திணறி அமுங்கியது. ஆயிஷா புருஷனைப் பார்த்தாள். காணவில்லை. பின்னால் திரும்பிப் பார்த்தாள் படிக்கட்டுக்கருகே சனத்திரள்களுக்குள் அவன் முகம் மட்டும் தெரிந்தது. சுவாசிப்பதுக்கு காற்றை தேடுவது போல் நெருக்கிய தோள்களுக்கு மேலால் அவன் முகம் அலைந்தது லோஞ் புறப்பட்ட போது பெருமூச்சுக்களும், ஆசுவாச முனகல்களும் நிரம்பித் தளும்பின. கழுத்துக்களின் இடைவெளிகளில் கைகளின் இடையே கால்களுக்கிடையே என கிடத்த இடைவெளிகளுக்கிடையே எல்லாம் கடற்காற்று புகுந்து வந்து தடவிச் சென்றது. ஆயிஷாவிற்கு இப்போது நிம்மதியாக இருந்தது. கடற்காற்றின் தொடர்ச்சியான தடவலில்

வாந்திக்குணம் குறைவதுபோல் இருந்தது. குழந்தை வியர்வையில் நனைந்திருந்தான். சேலைத்தலைப்பால் அவனது வியர்வையைத் துடைத்து சட்டைப் பொத்தான்களை திறந்து தளர்த்தினாள். அவன் கண்களைத் திறந்து அரைப்பாலை பார்த்து விட்டு மீண்டும் மூடிக் கொண்டான். அசைவோ, முணகலோ எதுவும் குழந்தையிடம் வெளிப்படவில்லை. நல்லபடியாக முடிந்துவிட்ட முதல் வெளிப்பாட்டாயின. ஆயிஷாவின் முகத்தில் மலர்ச்சி தொத்தியது.

'ஆண்டவனே என்ட புள்ள நல்லா வந்துணும்.பிபி சொன்னமாரி தலயில இரிக்கிற நீர் எடுத்தா எல்லாஞ் சரியா வந்துரும். இன்னும் ஆறு மாசந்தான அதுக்குப் பொறவு என்ட புள்ள நல்லாவந்துருவான். அவன்ட நெறத்துக்கும், ஓடம்புக்கு தலமட்டும் சரியா வந்தா அவன் ஆணமுகந்தான்.' ஆயிஷாவிற்கு பெருமித உணர்வு தளும்பியது. நின்று கொண்டிருந்தவர்களின் பார்வை தன் பிள்ளையின் தலையில் பதிந்து செல்வது இப்போது ஆயிஷாவை வருத்தவில்லை.

'இன்னும் ஆறுமாசந்தானே என்ட புள்ளக்கி நல்லா வந்துரும்.' சீராக ஓடிக் கொண்டிருந்தலோஞ் இப்போது மேலும் , கீழுமாக அசையத் தொடங்கியது. லோஞ் முன்னே செல்லச் செல்ல , அசைவுகளின் அளவும் வேகமும் அதிகரித்தன. லோஞ்சுக்கு வெளியே கடல் சீறிச் சிலிர்த்தது. பக்கச் ஜன்னல்களுக்கு கூடாக, அவ்வப்போது நீர்த்துளிகள் லோஞ்சுக்குள் வேகமாக வந்து வீழ்ந்தன.

"என்ன புள்ள இது இப்பிடி ஆட்டுது?"

நடுங்கும் பெண்குரல் நிசபத்ததை கிழித்து பரவியது.

"இப்ப பாதான மலைகிட்ட போறும். இதில எப்பவும் லோஞ்சி ஆடுந்தான் கொஞ்சநேரத்தில சரியாயிடும்."

அந்தப் பெண்குரலுக்கு மாத்திரமல்ல ஏனையோருக்கும் நம்பிக்கையுடும் முயற்சியில் ஒரு ஆண் குரல் பேசியது. ஆனால் லோஞ்சின் ஆட்டம் தணியவில்லை. அது அதிகரித்து பெரும் குலுக்கலாக மாறியது. மேலும், கீழும் பக்கவாட்டிலும் லோஞ்ச் ஆடிக் குலுங்கியது. அச்சம் நிறைந்த நிசபம் லோஞ்சிற்குள் அடர்த்தியாய் உறைந்தது. தீவிரெய்யு காற்றின் வேகம் அதிகரித்தது. சீறி உயர்ந்த அலைகளின் மேல் எழுந்த லோஞ்ச், மறுகணமே பலத்த விசையுடன் கீழே தூக்கி எறியப்பட்டது. அடர்த்தியான நீர்த்தாரைகள் லோஞ்சிற்குள் வீசியடித்தன. தொடர்ந்தெழுந்த முணுமுணுப்புக்களாலும் கூக்குரல்களினாலும் லோஞ்சிற்குள் நிலவிய நிசபம் அறுக்கப்பட்டது. வேண்டுகளும், பிரார்த்தனைகளும், அழகை ஒலிகளும் நடுங்கிச் சிதைந்து வெளிப்பட்டன. ஆயிஷா திகைத்துப் போனாள். இதுவரை அவளுக்குள் நிறைந்திருந்த மகிழ்ச்சியுணர்வு முற்றாக மறைந்து அச்சத்தின் ஆழ்ந்த பிடிக்குள் அகப்பட்டாள். தீவிரப்பட்டு வந்து லோஞ்சின் குலுக்கலினால் அவளின் வயிற்றிலிருந்து உறுப்புக்கள் தொண்டைக்குள் முட்டுவதை அவள் உணர்ந்தாள். பின்னால் பார்த்தாள். புருஷன் தெரியவில்லை. பிதுங்கிய விழிகளும், முணுமுணுக்கும் வாப்களும் அவளுக்குத் தெரிந்தன. ஒரு குளிர் ஊற்று அவளின் அடிவயிற்றிலிருந்து, நெஞ்சுவரை தாவிப் பரவியது. அவளுக்கு நடுக்கமேற்பட்டது. 'அல்லா! அல்லா!' அவளின் கெட்டித்துவிட்ட பற்களிலிருந்து சொற்கள் வெளிவரவில்லை. குழந்தையை தூக்கி இடது தோளில் போட்டு அணைத்துக் கொண்டாள்.

அவளது நெஞ்சுத் தாடிப்பு குழந்தையை மேலும், கீழும் அசைத்தது. வானம் கறுத்து இருண்டு விட்டது. காற்று பெருங்குரலெடுத்து வன்மத்துடன் லோஞ்சில் மோதியது. சீறியெழுந்து அலைகளுக்கிடையே லோஞ்ச் தடுமாறிக் குழம்பியது. உயர்ந்தெழுந்த அலைகளில் மிதந்த லோஞ்ச் அடுத்தகணமே அலையின் தாழிக்குள் வேகமாக வீசப்பட்டது. ஒவ்வொரு தடவையும் லோஞ்ச் செங்குத்தாக உயர் எழும்போதும்

பின் கீழே வீசப்படும்போதும் வீறிட்ட அலறல் ஒலிகள் காற்றின் பேரிரைச்சலுக்குள் முழுகிச் சிதைந்தன.

“மேல ஒருத்தரும் இருக்க வேணாம். எல்லாரும் உள்ளுக்குள்ள வாங்க.” கண்டிப்புடன் ஒலித்த குரலில் பதற்றமும் ஆவேஷமும் கலந்திருந்தன. ஆயிஷா எழுந்து நின்றாள். இடது கையால் அசைவற்ற குழந்தையை அணைத்துக் கொண்டு வலது கையால் இருக்கையின் மேல் விளிம்பைப் பற்றிக் கொண்டாள். கால்கள் வலுவிறந்து நடுங்கின. நிற்பது கடினமாக இருந்தது. லோஞ்சின் குலுக்கலும் பாரிய அசைவுகளும் நடுங்கும் கால்களும் அவளின் சமநிலையைக் குலைத்தன. பக்கவாட்டுச் ஜன்னல்களினூடாக கடல் நீரும், மழை நீரும் சீறியடித்தன.

“இஞ்ச.....இஞ்ச வாங்கன” நடுங்கி ஒலித்த ஆயிஷாவின் கதறல் யாருக்கும் கேட்கவில்லை

“என்ட அல்லா எங்கள் காப்பாத்து சனம் நெருக்கியடித்தது. முணுமுணுப்பும் ஆவேசமும் கலந்த பதகளிப்பு அவர்களை முக்கித்தள்ளியது. கனத்த மழைநீரும் கடல்நீரும் தாரை தாரையாக லோஞ்சுக்குள் சீறியடித்தன. ஒவ்வொருவரும் வெளியேறும் படிக்கட்டை நோக்கி நெருக்கித்தள்ளியபடி நகர்ந்தார்கள். ஆயிஷாவும் நகர்ந்தாள். படிக்கட்டு அவள் நின்ற இடத்திற்கு அருகிலேயே இருந்தது. எப்படியாவது அதை அடைந்து புருஷனிடம் போய் விடவேண்டும் என்ற வெறிகொண்ட உந்தல் மட்டுமே அவளுக்குள் நிறைந்திருந்திருந்தது. அவளின் முழு உடம்பும் தொப்பலாக நனைந்து நீர் வடிந்தது. நெருக்கி நெருக்கி முன்னே நகர்ந்தாள். தலைகளின் இடுக்குகளிடையே தெரிந்த மங்கிய வெளிச்சம் மட்டுமே அவளுக்கு வாசலை அடையாளம் காட்டியது. ஆண்டவனே எப்படியாவது அவங்கக் கிட்டப் போயிடலாம். அசைவற்று தோளில் கிடந்த குழந்தையை ஆயிஷாவின் இடது கை இறுகப் பற்றியிருந்தது. அவள் வெறி கொண்டவளாய் முன்னே நகர முயன்றாள். சட்டென்று லோஞ்ச் அவளிருந்த பக்கமாய் பக்கவாட்டில் கவிழ்ந்தது.

‘யாமுகையதீன்’ தன்னில் மோதியவர்களின் பாரத்தால் அழுத்தப்பட்டு ஆயிஷா பக்கவாட்டில் விழுந்தாள். தன்னருகே ஜன்னலுடே கொந்தளிக்கும் கடலை ஆயிஷா கண்டாள். லோஞ்ச் மறுபடியும் நேராகியது. தடுமாறிக் கதறிய சனம் இலக்கின்றி நெருக்கி திணறியது. ‘ஒருத்தரும் சைட்டுக்குப் போகாதீங்க அப்படியே நில்லுங்க. அந்தக் குரலை யாரும் கவனிக்கவில்லை. அதை யாரும் உணரவும் இல்லை. ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் வெளிப்பட்ட சூக்குரலும் வீறிடலும் பேரிரைச்சலாய் உயர்ந்து கொண்டிருந்தது. ஆயிஷா நெருக்கிக் கொண்டு நகர்ந்தாள். அவள் குளிர்ந்து விறைத்துப் போயிருந்தாள். அழுகையும் ஆவேசமும் அவளின் முகத்தில் அப்பிக் கிடந்தது. படிக்கட்டை நோக்கி முண்டி, முண்டி நகர்ந்தாள். அவள் படிக்கட்டை நெருங்கிய வேளையில், குலுங்கித் தத்தளித்த லோஞ்ச் அவளுக்கு எதிர்ப்பக்கமாக கவிழ்ந்தது. அவள் தடுமாறி வீழ்ந்தபோது முதல் படியை அவளது வலது கை பற்றியிருந்தது. அவள் உந்தி எழும்பும் முன்பே லோஞ்சுக்குள் கடல்நீர் புகுந்து விட்டது. பேரிரைச்சலுடன் உள்ளே பாய்ந்த நீர் ஆயிஷாவை எம்பித் தள்ளியது. எனினும் படியை பற்றியிருந்த பிடியை அவள் விடவில்லை. அழுகையும், பதற்றமும் அச்சமும் உந்தித்தள்ள படிகளில் அவள் ஆவேசமாய் ஏறினாள்.

‘ஆண்டவனே! எங்கள் காப்பாத்து’ அவள் கடைசிப் படியை அடைந்த போது அவளது வலது காலை யாரோ இறுகப் பற்றி இழுத்தார்கள். அந்தப் பிடியின் இறுக்கமும், அசுர பலமும் ஆயிஷாவை கீழே தள்ளியது.

“என்டல்லா!” குழந்தையை இறுக அணைத்தபடி வீறிட்டவாறு ஆயிஷா வீழ்ந்தபோது, கடல்நீர் லோஞ்சின் உற்புற விளிம்புவரை நிறைந்து விட்டது. நிதானமான வேகத்துடன் லோஞ்ச் கடலுக்குள் முழுகியது. பிடிப்பேதமன்றி ஆயிஷா பதகளித்தாள். அவளுடைய

வலது கால் மேலும் பலமாக இழுக்கப்பட்டது. அந்தப் பிடியிலிருந்து அவளால் விடுபட முடியவில்லை. இடதுகாலால் லோஞ்சின் அடிபுறத்தில் உதைத்தாள். வலது கை எதையாவது பற்றிக் கொள்ள அலைந்தது அவள் முச்சுத் திணறினாள். உருட்டித்தள்ளும் கடலுக்குள் லோஞ்ச் வேகமாக அமிழ்ந்தது. சுற்றிலும் இருண்டு, சூழ்ந்திருந்த கடல்நீர், ஆயிஷாவின் முக்கினூடாகவும், வாயினூடாகவும் உடலுக்குள் புகுந்து கொண்டிருந்தது. திணறித்தத்தளித்த ஆயிஷாவின் இடதுகரம் அசைவற்ற குழந்தையை இன்னும் பலமாக இறுக்கிக் கொள்ள, அவளது நினைவில், கணவனும், மும்தாஜும், மொளத்தாகிப்போன நானாவும் தெரிந்தார்கள். லோஞ்ச் கடலின் அடியில் மோதிச் சரிந்தபோது, ஆயிஷாவின் துடிப்பு முழுதும் அடங்கியிருந்தது.

(25.01.1993 அன்று கொட்டியாரக் கடலில் இடம்பெற்ற இயந்திரப் படகு விபத்தில் மரணமடைந்த மக்களின் நினைவாக)

சிறுகதைத் தொகுப்பு

30, VANNIAH STREET
BATICALOA (EP)
SRILANKA.

சிறுகதைத் தொகுப்பு

திருமகள் பதிப்பகம்
இல.144
2ஆம் குறுக்குத் தெரு
வவுனியா.

கண்ணுக்குட பார்

என்ன தெரிகிறது என்று சொல்
உனக்கு ஒரு மண்ணும் தெரியவில்லை.
ஏனென்றால் உன்னால் என்னோடு உறவு பூண இயலாது.

நீ நம் வோறுபாடுகளால் குருடாக்கப்பட்டிருக்கின்றாய்
உனக்கு என் வாழ்வு பொருளற்றது
நான் வாட்டப்படும் பலஸ்தீனத்தவன்
நீ சிவப்பு வெள்ளை நீல அமெரிக்கன்
நீ நாள்தோறும் அமைதியிடையே விழித்தெழுக்கின்றாய்
அச்சம் எதுவும் உன் கண்ணில் விழுவதில்லை
நான் நாள்தோறும் நன்றியுணர்வுடன் எழுகின்றேன்
என்னை எழ அனுமதித்த கடவுளுக்கு நன்றி கூறியவாறு.

உனக்கு உனது கல்வி பற்றியும்
செலுத்த வேண்டிய கட்டணங்கள் பற்றியுமான கவலை
எனக்கு என் பாதுகாப்பற்ற வாழ்வு பற்றியும்
இன்னொரு நாள் வாழ்வேனா என்றும் கவலை

நீ உன் கடிலாக் காறோட்டுகையில் உன் மீது
அபராதம் விதிக்கப்படுமோ
என்பதுதான் உன் மிகப்பெரிய அச்சம்
இப்போது போன கவச வாகனம் திரும்பி
மீள வருமோ என்பதுதான் எனது அச்சம்

அமெரிக்கனே நீ செலுத்துகிற வரிகள்
என் வாழ்நாள் ஒவ்வொன்றையும்
வேதனைக்குள்ளாக்கும் சுக்திக் கு ஊட்டமளிப்பதை
நீ உணர்வாயா?

புள்டோசர்களும் தாங்கிகளும்
வாயுக்களும் துப்பாக்கிகளும்
என் வாயிற் கதவின் வெளியே விழும் குண்டுகளும்
அமெரிக்க நிதியாலேயே இயலுமானவை

உன்பணம் எங்கே போகிறது என்பதன்
உண்மையை நீ அறிவாயா?
உன் ஊடகங்கள் உன் மனதை ஏய்க்க நீ
அனுமதிக்கிறாயா?
இது எவருமே அறியாத ஒரு உண்மையா?

ஸியோனிஸவாதிகளின் நடைமுறைகளுக்கெதிராக
என்னை நான் தற்பாதகப்பட்டற்காக என்மீது பரி சொல்கிறாய்.
என்மண்ணிலே நான் அஞ்சி வாழ்கிறேன் எனினும்
நான் ஒரு பயங்கரவாதியா?

பயங்கரவாதம் பற்றி நீ எல்லாமும் அறிவாய் என என்னுகிறாய்
ஆனால் அதை நானறியும் விதமாக நீ அறியாய்
எனவே அச்சொல்லின வரைவிலக்கணத்தை நான் உனக்குச்
சொல்லவிடு
நீ அறிந்ததாக நினைத்ததை உனக்கு கற்பிக்கவிடு

நான் பயங்கரவாதத்தை சில காலமாக அறிவேன்
ஐம்பத்தநான்கு ஆண்டுகள் அல்லது அதிகமாக

அது என் முற்றத்தில் வேறுக்கப்பட்ட பயனற்ற
தோட்டம்

அது என் வாயிற் கதவின் முன் நிற்கும் புள்டோசர்.

நான் சுவாசிக்கும் காற்றை பயங்கரவாதம் சுவாசிக்கிறது
அது என் பாடசாலையில் டோகும் வழியில் உள்ள சோதனைச்
சாவடி
அது என்னை என் சொந்த வீட்டில் சிறைவைக்கும் ஊரடங்கு
அது ஊரடங்கு விதியை மீறுவதற்கான தண்டனைகள்.

பயங்கரவாதம் என்பது என் மண்ணைக் கொள்ளையிடுவதும்
என் தாயை வதைக்குப்படுத்துவதும்
என தந்தையை சிறையிலடைப்பதும்
என் குழந்தைத் தம்பிக்குள் கிடக்கும் துப்பாக்கி: குண்டுமாகும்

எனவே அமெரிக்கனே நான் உணர்வதையும் காண்பதையும்
பற்றி எல்லாமே நீ அறிவாய் என்று எனக்குச் சொல்லாதே
நான் என் மண்ணிலேயே அச்சுறுத்தப்படுகின்றேன்
எனினும் என்மீது பரிசுமத்தப்படுகிறது.

எனினும் நான் ஓயமாட்டேன் - எனது மக்கள் தூங்கும்
அந்தியை நான் என்றும் ஏற்கமாட்டேன்.
பாலஸ்தீனம் எமது மண், எமது தாயகம் என்று இப் நீங்குகிறதோ
அன்று வரை நாம் அங்கேயே இருப்போம்.

அந்த நாள் என்றுமே வரமாட்டாதெனின்
நீ என்றுமே அமைதியான நாள் எதையும் காணாட்டாய்
நான் என் வீட்டைவிட்டு வெளியேற்றப்படமாட்டேன்
நீதிக்கான போரும் ஓயமாட்டாது.

நான் கொல்லப்பட்டால்
என் மூச்சில் பலஸ்தீனம் என எழுதியிருக்கும்
உன்னுடைய சொற்களில் சொல்கிறேன்
எனக்கு விடுதலையைத் தா அல்லது எனக்குச் சாவைத் தா.

இலண்டன் நாடக விழா: சில பதிவுகள்.

மு.புஷ்பராஜன் - இலண்டன்

இலண்டனில் நாடக அரங்க முயற்சிகள் மிக அருந்தலாகவே நடைபெறுவதுண்டு. அவைக் காற்றுக் கலைக்கழகத்தின் முயற்சிகளோடு முன்னர் 'களரி' அமைப்பும் செயற்பட்டு வந்தன. இன்று 'களரி' அமைப்பின் செயற்பாடுகள் இல்லாமலே போய்விட்டது. பின்னர் அரங்காற்று குழுவின் செயற்பாடுகள் தொடர்ந்தாலும் அரங்க முயற்சிகளில் அருந்தல் தன்மை நீடித்துக்கொண்டுதான் இருக்கின்றது. 27-09-2003ல் இலண்டன் அரங்காற்றுக் குழுவின் பிரான்ஸ், சுவீஸ் ஆகிய நாடுகளில் இயங்கும் தமிழ் நாடகக் குழுக்களுடன் இணைந்து இலண்டன் லூசியம் பகுதியிலுள்ள கோல்ட் சிமித் கல்லூரியின் நாடக அரங்கில் ஒரு நாடகவிழாவை நடாத்தியிருந்தனர்.

பிரான்ஸ் நாடகப் பயிற்சியாளரான அக்ளி அலா. ப் உதவிபுடன் தயாரிக்கப்பட்ட 'மேட் இன் சிறிலங்கா', 'நான் ஒரு கரப்பான் பூச்சி', 'விலங்கோடுதல்' ஆகிய ஓரங்க நாடக வகையில் அமைந்திருந்த இம்மூன்று அளிக்ககைகளின் கருவும் சிறுசிறு அனுபவ சம்பவ வித்தியாசங்களைக் கொண்டிருந்தாலும் பொதுவாக ஒரே தளத்தில் இயங்குபவைதான். புலம்பெயர் வாழ்வில் வேலைத்தளங்களில் எதிர்கொள்ளும் துயர்வாழ்வு, தந்திரமாக நாகரிக வார்த்தைகளால் அவனைத் தனக்குரிய விதத்தில் வார்த்தெடுக்கும் முதலாளிகள், உழைத்தாகவேண்டிய நிர்ப்பந்தங்களால் உணர்வுகள் உறுத்தியபோதும் புறமொதுக்கி தனக்காகவும் தொலைதூர உறவுகளுக்காகவும் வாழும் வகைமாதிரியான உருவாக்கம். தா.பாலகணேசனே இம்மூன்று அளிக்கையிலும் பெரும்பாலும் தனிநபர் நடப்பாக வெளிப்படுத்தினார். இதில் உணர்வு நிலைகள் கவிதை வரிகள் கூர்மையாக பளிச்சிடுகின்றன. நடப்பில் வழமையான நாடகப்பாங்குகளே வெளிப்பட்டன. ஓரங்க நாடகத்திலும் ஒற்றைமனிதன் அளிக்கையிலும் நேராளவு கவனிக்கப்பட வேண்டுமென கருதுகின்றேன். மேட் இன் சிறிலங்காவில் முதலாளியின் மன உணர்வுகளை அல்லது சிறிலங்கன் பற்றிய பார்வையை முதலாளியின் மூலமே வெளிப்பட வைத்திருந்தால் கருத்து ரீதியாகவும் பார்வையாளர் மனநிலை ரீதியாகவும் சமநிலை ஏற்பட்டிருக்கலாம். சுவீஸ் தமிழ் நாடக கல்லூரியின் தயாரிப்பாக 'ஆடுகளம்', 'அம்மையே அப்பா ஒப்பிலாமணியே..' அளிக்கை செய்யப்பட்டன. சிலம்ப் கிளித்தட்டு ஆகிய கிராமிய விளையாட்டு வடிவங்களுடன் ஏனைய குறியீட்டு வடிவங்களுக்கூடாக இலங்கையின் இனப்பிரச்சனையின் போராட்ட நிலைகளையும், சமாதான முயற்சியின் பல்வேறு வடிவங்களையும் மக்கள் மனநிலைகளையும் ஆடுகளம் கொண்டுள்ளது. இலங்கை அரசு சிலம்புக் கம்பால் ஒரு முழுவட்டம் போட முனைந்தபோது தமிழ்த் தரப்பு அதைத்தடுத்து அரைவட்டம் போடுவது வித்தியாசமாகவும் ஆர்வமாகவும் இருந்தது.

கருத்துரீதியாக சர்வதேச மத்தியத்துவம் ஏற்பட்டவுடன் இந்தியாவின் பிரதிநிதித்துவம் விலகியதாக அரங்கில் காட்டப்பட்டுள்ளது. இன்றைய பேச்சுவார்த்தையின் ஒவ்வொரு அசைவிலும் இந்தியா தன் இருப்பை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டே இருக்கின்றது. தென்னாசிய மேலாதிக்க பின்னணியில் அமெரிக்கா, பிரிட்டன், இந்தியா, யப்பான், பாகிஸ்தான் என ஒரு பெரிய சூதே நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றது. இந்தியாவின் பிரச்சன்னத்தை தொடர்ந்திருக்கலாம்.

வழமையான வில்லுப்பாட்டு வடிவத்தின் பின்னணியில் அரங்க அளிக்கைகள் இணைந்த ஒரு கலப்பு வடிவம் அம்மையே அப்பா ஒப்பிலாமணியே..! இது தலைமுறை இடைவெளிகளின் கலாசார நெரிதல் மோதல் பற்றியது. பெரும்பாலும் புலம்பெயர்ந்த பழைய தலைமுறையினரின் பார்வையிலேயே சொல்லப்பட்டுள்ளது. இருதலைமுறையினரும் வெவ்வேறு உலகங்களுடன் வாழ்கிறார்கள். பழைய தலைமுறையினர் புலம்பெயரும் போது தம்மோடு கொண்டுவந்த கலாசார பண்புகள் தொடர்புபடுவதில் தான் வாழ்வின் அர்த்தம் இருக்கின்றதென நினைக்கிறார்கள். இதற்கெதிரான கூரிய சவால்களை வெளியே இவர்கள் எதிர்கொள்வதில்லை. புதிய தலைமுறையினர் இருகலாசார கலவையில் திக்குமுக்காடுகிறார்கள். வீட்டில் ஒரு பண்பு வெளியில் பாடசாலை நட்பு என்று வேறெதனை தெரிவு செய்வதென்பதின் அல்லாட்டம் சீரிய ஆய்வுக்கும் பண்புக்கும் உரிய தளம். எதிரில் எல்லையற்று விரியும் ஒரு தளத்தை எதிரில் எல்லைகளுடன் தெரியும் ஒரு தளத்திலிருந்து நோக்கலாமா...? அவர்கள் தரப்பிலிருந்தும் ஆராய்வதுதான் பிரச்சனையின் வேரினைத்தொடும்.

இலண்டன் அரங்காற்றுக் குழுவின் மயானகாண்டம்-2 செம்மணியின் மனித புதைகுழி தோண்டுவது பற்றியது. ஆயினும் மயானகாண்டம்-2 என்ற தலைப்பு வலுவான உணர்வினை ஏற்படுத்திகின்றது. அரிச்சந்திரன் தன் சந்திரமதியையும் லோகிதாசனையும் மயானத்தில் தான் கண்டுகொண்டான். ஆனால் தான் காவல் கொண்ட கடலைக் கப்பால் எந்த மயானமும் இருக்கவில்லை. ஆனால் இலங்கையின் தமிழ் நிலப்பரப்பு மயானங்களால் தான் நிறைந்திருக்கின்றது. எத்தனை அரிச்சந்திரர்களும் சந்திரமதிகளும் லோகிதாசன்களும். இவர்கள் சித்தப்பிரமை பிடித்தவர்களாய் உறவுகளின் புகைப்படங்களைக் கையில் கொண்டு அலைபவர்களாய் தானே ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தலைவிரிகோலமாய் கல்லறையைக் கட்டியமும் அந்தத்தாய் தமிழீழ மாதாவின் குறியீடா? வெவ்வேறு வகைகளில் பலரும் அனுபவித்த துயரங்களின் பிரதி அரங்கின் அளிக்கையில் மிகவும் கூர்மையாக உணர்வுகளை தொற்றவைத்தார்கள். அரங்க அளிக்கை என்ற வகையில் மயானகாண்டம் -2, ஆடுகளம் ஆகியவைகள் ஏனையவைகளைவிட பல சிறப்புத் தன்மைகள் கொண்டவை. பாத்திரங்களின் அசைவுகள் அரங்கைப் பகிர்வு கொண்ட விதம் குறிப்பிடத்தக்கவையே. பொதுவாக எல்லா நாடகங்களிலும் இசை ஒளி ஆகியவைகளின் பங்கு குறைவாக இருந்தமை அதன் செழுமைத்தன்மைக்கு எதிராக இருந்தது. ஏல்லா நாடகங்களும் சீரிய தளத்தில் இயங்க முயன்றிருப்பது நல்ல அறிகுறிதான். இன்னும் செல்லவேண்டிய தூரம் வெகுதூரத்தில்தான் இருக்கின்றது. பார்வையாளர்களின் பங்கு வருந்தத்தக்க நிலைதான். இது ஆரோக்கிமான நிலையல்ல.

நன்றி

அப்பால் தமிழ்

டென்மார்க் அலைகள் மூவீஸ் வழங்கும் பூக்கள்

கி.பி.அரவிந்தன்

டென்மார்க்கில் வாழ்ந்தும் தமிழ் கலைஞர்களால் பூக்கள் என்ற திரைப்படம் தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது. கடந்த பதினெட்டு ஆண்டுகளாக டேனிஸ் மக்கள் மத்தியிலும், ஐரோப்பாவில் வாழும் தமிழ் மக்கள் மத்தியிலும் வாழ்ந்து கலைப்பணியாற்றும் கலைஞர்களின் படைப்பு இதுவாகும். உலக நாடக விழாக்கள் உள்ளிட சர்வதேச நாடக அரங்குகளில் பங்கேற்ற கலைஞர்கள், தொழில்நுட்பவியலாளர், கணினி கலைஞர்கள் இணைந்து பணியாற்றுகிறார்கள். இதன் கதை திரைக்கதை இயக்கம் ஆகிய பணிகளை கி.செ.துரை ஏற்றுள்ளார். இவர் 100 மேடை நாடகங்களை மேடையேற்றிய அனுபவமுடையவர். அமெரிக்கா முதல் ஜப்பான் வரை உலகின் பல மொழிகள் அடங்கிய நாடகக் கலைஞர்கள் பங்கேற்ற உலக நாடக விழாவில் வெற்றிபெற்ற யாத்திரை என்ற நாடகத்தை தயாரித்தவர். அத்துடன் பல நாவல்கள், இசைப்பேழைகள், இணையப்பக்க உருவாக்கம் என்று பல்வேறு தளங்களில் பணியாற்றி இம்முயற்சியில் இறங்கியுள்ளார். கடந்த ஆண்டு மொத்தம் 100 கலைஞர்கள் நடத்த உயிரோவியங்கள் நாடகத்தை இங்கிலாந்து, டென்மார்க் ஆகிய இடங்களில் மேடையேற்றியவராவார். கலைமணி, கலைமாணி, கலைப்பெருவேந்தன், கலைக்காவலன் போன்ற பட்டங்கள் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டவராவார். இந்தத் திரைப்படத்திற்கான இசையமைப்பை எஸ். வஸந்த் கவனிக்கிறார். இவர் சமீபத்தில் இளமை இனிமை புதுமை என்ற இசைத்தட்டை வெளியிட்டு பெரும் பாராட்டைப் பெற்றவர். இவர் ஐரோப்பிய, கீழைத்தேச இசையை உயர் கல்வியில் கற்கும் மாணவனாவார். படத்தொகுப்பையும் படப்பிடிப்பையும் இணைய வடிவமைப்பாளர் அலைகள் ரவிசங்கர் பொறுப்பேற்றுள்ளார். காட்சி உருவாக்கத்தில் இவருடைய தொழில் நுட்ப தயாரிப்புகள் டேனிஸ் மக்கள் மத்தியில் பெரும் வரவேற்புப் பெற்றுள்ளன. இப்போது தமிழ் மக்களுக்கான திரையில் அவர் பணியாற்ற முற்பட்டுள்ளார்.

சுமார் 200ற்கு மேற்பட்ட புலம் பெயர் தமிழ் கலைஞர்கள் இத்திரைப்படத்தில் பங்கேற்கிறார்கள். டென்மார்க், இங்கிலாந்து, நோர்வே, சுவீடன், சுவீட்சலாந்து, ஜேர்மனி ஆகிய நாடுகளில் படப்பிடிப்புகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. இதுவரை தயாரான பகுதிகளை ஆய்வு செய்த பிரபல ஸ்கன்டினேவிய திரைப்படத் தர நிர்ணய நிறுவனம் இப்படத்தின் ஒளிப்பதிவு, எடிட்டிங், ஒலியமைப்பு யாவும் சர்வதேச தரத்தில் இருப்பதாக மகிழ்ச்சி தெரிவித்துள்ளது. தமிழ் புத்தாண்டுக்கு வெளியிட திட்டமிட்டு பணியாற்றுகிறார்கள். தற்போது காலநிலை பணி மழையாகக் கொட்டிக் கொண்டிருக்கும் நிலையிலும் படப்பிடிப்புகள் தொடர்ந்து நடக்கின்றன. இதில் தமிழ், பொஸ்னிய, துருக்கி, டேனிஸ் ஆப்கானிஸ்தான், சோமாலிய நாடுகளின் நடிகர்கள் நடிக்கிறார்கள். இது முழு நீள தமிழ் படமாகும். உலகம் பூராவும் வாழும் தமிழ் மக்களிடையே வெளியிட ஈந்தணிக்கப்படும் இப்படம் தமிழ்நாடு மிக இலாவகமாகக் கையாடலாகிறது. தமிழை எப்படிக்கையாடலாகிறது என்ற கேள்விக் கான பதிலாகவும் இது வெளிவரவுள்ளது.

பல கோடி ரூபா செலவில் அமைக்கப்பட்ட ஐரோப்பாவின் அழகிய காட்சிகளை எல்லாம் உள்ளடக்கி வெளிவருகிறது. வெறும் அறைகளுக்குள் திரைப்படத்தை அடக்கி வைக்காமல் ஒவ்வொரு காட்சியும் ஒரு அழகான வர்ணப் புகைப்படம்போல உருவாகிவருகிறது. திரைப்படம் கெமராவால் பிடிக்கப்படுவதல்ல அது ஒவ்வொரு செ.மீ. ஆக செய்யப்படுவது என்ற புரிதலில் உருவாக்கப்பட்டு வருகிறது. புத்தம் புதிய அதிசக்தி வாய்ந்த கணினிகளில் தமிழ் கணினி விற்பனர்கள் இதை உருவாக்கி வருகிறார்கள்.

மொத்தம் 300 அற்புதமான லொக்கேஷன்களில் கதை நடைபெறுகிறது. இதுவரை வந்த தமிழ்ப் படங்களில் பாடல்களுக்குள் மட்டும் வரும் ஐரோப்பா இத்திரைப்பட மூலம் கதைக்குள்ளும் விரவி வரப்போகிறது. இதுவரை தயாரான காட்சிகளைப் பார்த்த தொழில் நுட்பக் கலைஞர்கள் நம்மாலும் முடியும் என்ற காலத்திற்குள் இலங்கைத் தமிழ் திரைப்படமென்று கால் பதித்திருக்கிறதென்று தெரிவித்துள்ளனர். தமிழகத்தின் பிரபல இயக்குநர் ஒருவர் இப்படத்தை தமிழகத்தில் பிலம் சேய்ப்பில் பதிவு செய்து வெளியிட ஏற்பாடுகள் செய்து வருகிறார். இப்படயான புதிய முயற்சிகள் தமிழகத்திலும் வெளியாவதே எதிர்கால வெற்றிக்கு சிறப்பாக அமையும். புலம் பெயர் தமிழரும், தமிழக கலைஞரும் இணைந்து திரைப்படங்களை தயாரிக்கும் புதிய காலம் பூப்பதற்கும் இத்தகைய முயற்சிகள் கைகொடுக்கலாம். இளம் கலைஞர்கள் பட்டாளம் நம்பிக்கையுடன் பணியாற்றி வருகிறது. சினிமா வர்த்தகத்தில் இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் திரைப்படங்களும் உலகளாவிய பயணம் செய்வதற்கான ஏற்பாடு இதுவாகும்.

கட்டுரைத் தொகுப்பு

எஸ்.கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்கள் எவ்வாறு இப்புதிங்களை கட்டவிழ்ப்பதில் டார்வின்ன் கூர்ப்புக் கொள்கையையும் (பரிமாணக்கோட்பாடு) தன் வாழ்வியல் அனுபவங்களையும் இணைக்கிறார் என்பதை அவருடைய சில கட்டுரைகளினூடாக அனுகலாம். பொதுவாக இக் கட்டுரைகள் முழுவதும் விரவிக்கிடக்கூடும். பொது அம்சம் மானிட கூர்ப்பில் இருந்து பரிணாம வளர்ச்சியின் படிக்கட்டுகளில் இயற்கையின் சீற்றத்தால் அவன் அடையும் இழப்புகள் தயாரங்கள் ஏனைய விலங்குகளுக்கு ஏற்படும் மரணம் ஏனைய விலங்குகளால் மனிதனுக்கு ஏற்படும் அச்சுறுத்தல் தன்னுடைய நடத்தையால் அவனுக்குள் ஏற்படும் குறுகுறுப்பு அச்சம் என்பதையே தன்னை மீறிய ஒரு சக்தியை கற்பிதம் செய்ய தூண்டியது என்பதாக அமைகிறது. சுருங்கக் கூறின் குற்ற உணர்வு மரணபயம் என்பவைகளையே கட்டுவனர்களையும் அவதாரங்களையும் மனிதன் நம்ப வேண்டியவனானான் என கூர்ப்பின் படி நிலையில் வைத்து தெளிவு படுத்துகிறார்.

-கௌரிபாலன்-

தொடர்புகளுக்கு:

நன்விலி
200A ஹிலானந்தர் வீதி,
குருக்கள்மடம்
மட்டக்களப்பு.

இனி வானம் வெளிச்சமும்

பந்திய சீல குழப்புகள்

தாவீது கிறிஸ்ரோ.

ஈழத்தின் தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரச்சினைகளை வைத்து பல நாவல்கள் வெளிவந்துள்ளன. செ.யோகநாதனின் “அசுரவித்து” தொடரில் “நேற்றிருந்தோம் அந்த வீட்டில்” நாவலும், தேவகாந்தனின் நாவல் வரிசையும் குறிப்பிடத்தக்கன.

உட்கட்டுப்பிரச்சனைகளை வெளிக்கொணர்ந்த கோவிந்தனின் புதியதோர் உலகம், வரலாற்றின் சில விளைவுகளை வித்தியாசமாக எடுத்துரைத்த ஷோபாசக்தியின் “கொரில்லா”, வன்னிமண்ணின் போர் அணர்த்தத்தை சித்திரித்த தாமரைச் செல்வியின் “தாகம்” ஆகிய நாவல் களுக்கு அடுத்ததாக வன்னிப் பிரதேச மண்ணின் மணத்தைச் சொல்லும் ஒரு நாவலாக தமிழ்க்கவியின் “இனி வானம் வெளிச்சமும்” நாவல் வெளிவந்துள்ளது.

வன்னிப் பிரதேசத்தின் ஒரு குக்கிராமத்தில் வாழும் பார்வதி எனும் பெண் அவளோடு சேர்ந்து அக்கிராமத்து மக்கள் அனுபவிக்கும் துன்ப துயரங்கள் வாழ்க்கையின் சவால்களை அவள் எதிர்கொள்ளும் விதம், பொறுப்பற்ற கணவன், வறுமையின் கோரப்பிர, தனது பிள்ளைகளை வளர்த்தெடுக்க அவள் படும் துயரங்கள், இயக்கமோதல்கள், மகனைப் பறி கொடுக்கும் துயரம், எதனையும் எதிர்கொள்ளும் மனநிலை.. இவையே வானம் வெளிச்சமும் நாவல் தரும் செய்திகள்.

இலங்கையில் இனப்பிரச்சனை தோன்றியபோது மிகவும் பாதிப்புற்றவை எல்லாப்பறக் கிராமங்களே. பல்வேறு இயக்கங்களுக்கும் தவிர்க்க முடியாது ஈர்க்கப்படும் இளம் தலைமுறை ... இயக்க முரண்பாட்டினால் ஒருவரை ஒருவர் பகைத்துக் கொள்ளுவதும்.. அடித்துக்கொள்வதுவும் இயல்பாக கதையோட்டத்தோடு கூறப்படுகிறது. ஐ.பி.கே.எவ். இலங்கையில் நுழைந்து வெளியேறும் தருணம் வரை நடந்தவைகள் ஆவணப்பதிவுபோல தொடர்புறாவண்ணம் சொல்லப்படுகிறது.

தமிழ்க்கவியின் முதல் நாவல் இது. தனது அனுபவங்களை ஒரு தாயின் மன உணர்வுகளோடு எந்தவித வார்த்தைச் சோடனைகளும் இல்லாது மிகவும் எளிமையாக இந்நாவலின் மூலம் வெளிப்படுத்துகின்றார் தமிழ்க்கவி.

ஒரு வித்தில் “பெண்ணியம்” பற்றிப் பேசுபவர்களுக்கு உதரண்படுத்தத்தக்க பாத்திர வார்ப்பாக பார்வதி எனும் பாத்திரம் இந்நாவலில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒரு பாத்திரத்தின் வெற்றியே அதன் சுய அனுபவ வெளிப்பாட்டில்தான் தங்கியுள்ளது என்பதை இந்நாவலில் வரும் பாத்திரங்கள் நிரூபித்துள்ளன.

கிராமிய வாழ்க்கையும் போராட்ட வாழ்வும், வன்னி மண்ணில் வேருன்றிய மனிதர்களின் அகவய புறவய உணர்வுகளும் சரளமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஆசிரியை -தமிழ்க்கவி
தொடர்புகளுக்கு
அறிவுமுது பதிப்பகம்
பிரதான வீதி,
கிளிநொச்சி.

நாவல்

இன்று பின் நவீனத்துவம், தலித்தியம், பெண்ணியம் என பல வகைத் தனவாக நாவல்களும் சிறுகதைகளும் படைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் சூழ்நிலையில் “இது என்னுடைய முதலாவது கதை இது நாவலா, கதையா, இதன் வடிவம் என்ன என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் இது என்னுடன் இருந்து என்னைத் தாக்கி என் உணர்வுகளைக் கிழித்துத் தைத்த ஒரு விவகாரம். என் அனுபவங்களைக் கலந்து இந்தக் கதையை எழுதினேனா? இந்தக் கதையில் அனுவங்களைக் கலந்தேனா என்பதும் புதிரல்ல”

எனக் கூறும் தமிழ்க்கவி எதுவித ஆடம்பரமுற்று தான் கூற வந்ததை யாருடைய நிபந்தனையிலும் கோட்பாடுகளுக்கும் உட்படாது இயல்பாக கூற முனைந்து அதில் வெற்றியும் பெற்றுள்ளார்.

இன்றைய இலக்கிய உலகில் ... கலைத்துவத்தையும், உயர் ரசனையையும் பேணுபவர்களுக்கு சில வேளைகளில் இந்நாவல் மிகச் சாதாரணமாக தெரியக்கூடும். நிச்சயமாக அவர்களைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக தமிழ்க்கவி இந்நாவலை எழுதவில்லை. அதற்கான நேரமும் அவருக்கிருப்பதாக தெரியவில்லை.. அவருக்கு இதைவிட பாரிய வேலைகள் இருப்பதை இந்த நாவல் ஒளிவு மறைவின்றி கூறுகிறது.

2002 ம் ஆண்டில் வடக்கு கிழக்கில் வெளிவந்த நாவல்களில் சிறந்த நாவலுக்கான வடக்கு கிழக்கு மாகாண சாகித்தியப் பரிசினை இந்நாவல் பெற்றுள்ளது.

“இனிவானம் வெளிச்சமும்” என்பதற்கு இதுவும் ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

தமது அனுபவங்களை இலக்கியமாக்கும் எழுத்தாளர்கள் பலரை நாமறிவோம். தமக்குப் பிடிக்காதவர்களை கிண்டல் பண்ணுவதற்கு அல்லது அம்பலப்படுத்துவதற்கு தமது எழுத்தாற்றலைப் பயன்படுத்தும் எழுத்தாளர்களையும் நாமறிவோம். இதற்காக துண்டுப் பிரசுரங்களையும், சஞ்சிகைகளையும், பத்திரிகைகளையும் வெளியிட்ட சாதனைகள் பலவற்றை ஈழத்து இலக்கிய உலகு கண்டிருக்கிறது. “வல்வைமுனி” என்கின்ற பெயரில் ஒரு அநாமேதய பத்திரிகை வட பிரதேசத்தில் அறுபதுகளில் வெளிவந்து பலரது அதிருப்தியை சம்பாதித்தமையும், அதற்குப் பின்னால் இன்று மிகப் பிரபலமாகப் பேசப்படும் எழுத்தாளர்கள் சிலர் இருந்தமையும் பரம ரகசியம்.

அறுபதுகளின் பிறகூற்றில் எஸ்.பொ.“உதயம்” எனும் பத்திரிகை ஒன்றைத் தொடங்கி சில எழுத்தாளர்களை துகிலுரிந்தமையும் நடந்தேறியுள்ளது. அவரது ‘அவா’ சிறுகதைத் தொகுதியின் சில கதைகள் உண்மைச் சம்பவங்களையும், பாத்திரங்களையும் கொண்டவை. கே. டானியலின் “நெஞ்சின் சுவடுகள்” எஸ்.பொன்னுத்துரையின் “அணி” என்கே.ரகுநாதனின் “பெருவிரல்” போன்ற கதைகள் சிலரைக் குறிவைத்தே எழுதப்பட்டன. தமது கதைகளுக்காக கோடேறி வழக்காடியவர்களும், அடி உதை பட்டவர்களும், ஊரை விட்டே வெளியேறியவர்களும் நம் மத்தியில் இன்னும் உள்ளனர்.

நாடறிந்த கவிஞராகவும் இன்று கலாநிதியாகவும் விளங்கும் ஒருவர் தனது இளமைக்காலத்தில் செய்த ஒரு திருவிளையாடலை வைத்து அவரது கொள்கை சார்ந்த ஒரு வாரப்பத்திரிகையில் “பெரியமனிதன்” எனும் கதை பிரசுரமாகியிருந்தது. அந்தக்கதைக்காக அக்கதையை எழுதியவர் புலனாய்வுத்துறையைச் சேர்ந்தவர்களால் விசாரணைக் குட்படுத்தப்பட்டமையும் மேற்படி கவிஞர் சாகித்திய மண்டலப்பரிசு பெற்றபோது “தங்கக்கத்தி என்பதற்காக எடுத்து வயிற்றில் குத்திக் கொள்வதா” என்ற துண்டுப்பிரசுரம் வெளியிடப்பட்டமையும் ஒரு காலம் யாழ்ப்பாணத்தில் பெரிய பரபரப்பாகப் பேசப்பட்ட ஒரு சங்கதி.

குந்தவை எழுதிய “யோகம் இருக்கிறது” கதைபற்றியும், சண்முகம் சிவலிங்கம் எழுதிய “எதிர்முகம்” கதை பற்றியும் அவற்றின் உயிருள்ள கதாமாந்தரைப்பற்றியும் நிறைய விடயங்கள் எழுதப்படாததுள்ளன. உமவரதராஜனின் பல கதைகளின் கதாமாந்தர்கள் அவருக்குத் தெரிந்தவர்களே. சுந்தரராமசாமியின் “ஜே.ஜே. சில குறிப்புக்கள்” நாவலின் பாத்திரங்கள் பலவும் உண்மைப்பாத்திரங்களே. நீலபத்மநாதனின் “பைல்கள்” நாவலுக்காக அவர் தாக்கப்பட்டமைக்கு அந்த நாவலின் உண்மைக்கதாபாத்திரங்கள் சில காரணமாய் அமைந்தன. சமீபத்தில் சொல்புதிதுவில் வெளிவந்த ‘நாற்சார்மடவிவகாரங்கள்’ எனும் வேதாவினால் எழுதப்பட்ட சிறுகதை சுந்தரராமசாமியைப் பற்றியதென்ற சர்ச்சையும் அதை ஜெயபோகன் பன்னாட்டுப்பிரிவில் எழுதினார் என்ற சர்ச்சையும் சிவப்பி ஜெயமோகன் மறுப்பறிக்கை விட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அக்கதையை எழுதியவர் வேதசகாயகுமார் என்பதுவும் தற்போது தெரியவந்துள்ளது.

ஈழத்து எழுத்தாளர் என்கே. ரகுநாதனினால் எழுதப்பட்டு பின்னர் அவரது சிறுகதைத் தொகுதிக்கு தலைப்பாகச் சூட்டப்பட்ட “நிலவிலே பேசுவோம்” சிறுகதையில் வரும் கனவான் மறைந்த பேராசியர் கைலாசபதி என சிலரால் குறிப்பிடப்பட்டதாக சில சஞ்சிகைகளில் செய்தி வெளியாகியிருக்கிறது. 1962 கால கட்டத்தில் கைலாசபதி இவ்வளவு தூரம் பிரபலமானவராக இருக்கவில்லை. சிவத்தம்பி கூறுவதுபோல் வடமராட்சியின் ஒரு

பிரதிநிதியாகவே அக்கதையின் கதாபாத்திரம் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பது ஒரு சிலரது அபிப்பிராயம். இச்சர்ச்சைக்கு முடிவு காணும் அல்லது முடிவு கூறும் வல்லமை திரு.என்.கே. ரகுநாதனுக்கே உள்ளது.

தனிப்பட்ட மனிதர்களை வைத்து கதையெழுதும் ஆற்றல் வாங்கிய எழுத்தாளர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் ரகுநாதன். அவரது (முன்னாள்) மத்திய கல்லூரி அதிபரைப் பற்றிய ‘கற்றா ரபிளுக்கு ஆட்டுப்பால் நல்லது’ என்ற கதையும் “திசை” யில் தனது மைத்துனரான கே.டானியலை வைத்து எழுதிய கதையும் மிகப் பிரபலமானது. எனவே திரு.என்.கே. ரகுநாதன் தனது கதையான “நிலவிலே பேசுவோம்” கதையின் கனவான் கைலாசபதியா? அல்லது வேறு ஒருவரா? என்பதை மௌனத்தைக் கலைத்து தெளிவு படுத்தவேண்டும்.

என்.கே.ரகுநாதனின் மௌனம் ஆமோதிப்பா? அல்லது அலட்சியமா? என்பது... உண்மையில் கேள்விக்குரிய ஒன்றுதான்.

இனியாவது ரகுநாதனின் மௌனம் கலையுமா?

தி. ஞானசேகரன்
19/7 பேராதனைவீதி
கண்டி

www.geocities.com /
ghanam_magazine

ஞானம் இதழ் - 46 பெண்கள் சிறப்பிதழாக வெளிவந்திருக்கிறது. தொடர்ச்சியாகவும், ஒழுங்காகவும் வெளிவரும் மாதாந்த கலைஇலக்கிய இதழான ஞானம் தனக்கானதொரு வாசக தளத்தை உருவாக்குவதில் வெற்றி பெற்றுள்ளது.

சிறப்பிதழில் சித்திரலேகா மௌனகுருவின் நேர்காணல் அம்மன்கிளி முருகதாஸ், கலாநிதி செ. யோகராசா, தேவகௌரி, யதிந்திரா, அன்னலட்சுமி ராஜதுரை, அந்தனிஜீவா ஆகியோரின் கட்டுரைகளும், ரானிசீதர்ன், பத்மாசோமகாந்தன், ஆகியோரின் சிறுகதைகளும் இடம்பொற்றுள்ளன.

-கதிர்-

கல்வி நிர்வாகத்தில் மத்திய கட்டுப்பாடும் அதிகாரப் பரவலாக்கமும் - உலக நாடுகளின் அனுபவங்கள்.

பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரன்.

இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கான முக்கிய ஆலோசனையாக அதிகாரப் பரவலாக்கம் (devolution of power) முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனடிப்படையிலேயே 1978 ஆம் ஆண்டின் யாப்புக்குப் 13 ஆவது திருத்தமும் மாகாணசபைச் சட்டமும் கொண்டுவரப்பட்டது. 1995 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் முன்வைக்கப்பட்ட அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தங்கள் யாவும் இவ்வாறான அதிகாரப் பரவலாக்க அம்சத்தையே வலியுறுத்தின. அண்மைக்கால ஆலோசனைகள் பிராந்தியங்களுக்கு மத்திய அரசின் அதிகாரங்களை பகிர்ந்தளிப்பது பற்றிப் பேசுகின்றன. பிராந்தியங்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்படும் அதிகாரங்களில் கல்வியும் ஒன்றாகும். இவ்வதிகாரப்பரவலாக்கம் என்னும் கருத்தாக்கம் கல்வியைப் பொறுத்தளவில் உலகளாவியரீதியில் எவ்வாறு விரவிக்காணப்படுகின்றது என்பதை நோக்குவது இக்கட்டுரையின் உள்ளடக்கமாகும்.

உலக நாடுகள் இவ்வதிகாரப் பரவலாக்கத்தைக் கல்வித்துறையைப் பொறுத்த வரையில் செயற்படுத்தியுள்ளன என்பதை ஒப்பிட்டு ரீதியில் அறிவது பயனுடையதாகும். வெவ்வேறு வகையான ஏற்பாடுகளின் சிறப்புக்கள் குறைபாடுகள் பற்றிய ஆய்வும் இவ்விடயம் பற்றிய தெளிவினை ஏற்படுத்தலும் அதிகாரப் பரவலாக்கம், பன்முகப்படுத்தல், மத்தியப்படுத்தல் போன்ற ஏற்பாடுகள் உறுதியான ஒரு நிலைமையை சுட்டிக்காட்டாது அவற்றை ஒரு தொடர் நிகழ்வாக இருப்பதனையே காட்டுகின்றன. பன்முகப்படுத்தப்பட்ட (decentralized) அமைப்புகள் மேலும் மத்தியமயத்துக்குள்ளாகி உள்ளன. மத்தியமயப்படுத்தப்பட்ட பல அமைப்புகள் காலப்போக்கில் மத்தியமயத்தைத் தளர்த்திக் கொண்டன. அவ்வாறே பன்முகப்படுத்தப்பட்ட அமைப்புகள் காலப்போக்கில் இன்னும் அதிகமாகப் பன்முகப்படுத்திக் கொண்டன.

இரண்டாவதாக, மத்தியமயம், பன்முகப்படுத்தல் ஆகிய இரு ஏற்பாடுகளும் ஆட்சிபீடத்தின் உயர்மட்டத்தினாலேயே அறிமுகம் செய்யப்படும் செயற்பாடுகளாக உள்ளன. சில சந்தர்ப்பங்களில் மத்திய ஆட்சி பீடத்தின் எதிர்ப்புகளுக்கிடையே அதன் அதிகாரம் அகற்றப்படுவதும் உண்டு.

முன்றாவதாக, மத்தியமயம், பன்முகப்படுத்தல் என்பவை பலவகைப்படுவதால் அவற்றில் காணப்படும் வேறுபாடுகளை அறிதல் வேண்டும். இவற்றில் பிராந்திய ரீதியான அம்சங்களும் நடைமுறைசார்ந்த (functional) அம்சங்களும் காணப்படுகின்றன.

நடைமுறை சார்ந்த மத்தியமயமாக்கமானது பல்வேறு அரசாங்க பீடங்களுக்கிடையே அதிகாரங்கள் மாற்றப்படுவதைக் குறிக்கின்றது. இந்த அதிகார பீடங்கள் சமாதானமாகச் செயற்படுவதுண்டு. உதாரணமாக,

* சில நாடுகளில் ஒரேயொரு கல்வி அதிகாரபீடம். நாட்டின் பொதுக்கல்வி முறையின் சகல அம்சங்களுக்கும் பொறுப்பாக இருக்கும். இவ்வமைப்பு அடிப்படைக்கல்வி அமைச்சு, உயர்கல்வி அமைச்சு என்று பிரிக்கப்படும்போது இதனை நடைமுறை சார்ந்த பன்முகப்படுத்தல் எனலாம்.

சில நாடுகளில் பொதுப்பரீட்சைகளும் கல்வி அமைச்சினால் நடாத்தப்படும் பரீட்சைப் பணிக்கெனத் தனியான பரீட்சை அதிகாரபீடமொன்று அமைக்கப்படுவது நடைமுறைசார்ந்த பன்முகப்படுத்தலாகும். இப்புதிய அதிகாரபீடம் தொடர்ந்து அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டிலேயே இருக்கும்.

* பல நாடுகளில் அரசாங்கங்களும் தொண்டு நிறுவனங்களும் பாடசாலைகளை நடாத்துகின்றன. தொண்டர் நிறுவனங்கள் மீதான அரசாங்கக் கட்டுப்பாடு தளர்த்தப்படுவதும் நடைமுறை சார்ந்த பன்முகப்படுத்தலாகும். இத்தொண்டர் நிறுவனங்களின் பாடசாலைகள் அரசாங்கங்களால் பொறுப்பேற்கப்பட்டு கட்டுப்படுத்தப்பட்டால் அது நடை முறை சார்ந்த மத்தியமயப்படுத்தலாகும்.

* அடுத்து பிராந்திய ரீதியான மத்தியமயம் பன்முகப்படுத்தல் என்பது அரசுகள், மாநிலங்கள் மாகாணங்கள், மாவட்டங்கள், பாடசாலைகள் போன்ற பல்வேறு அரசாங்கக் கூறுகளுக்கு அதிகாரத்தை மறு பங்கீடு செய்வதாகும். உயர் ஆட்சி பீடத்திலிருந்து கீழ் மட்டங்களுக்கு அதிகாரம் மாற்றப்படுவது பிராந்திய ரீதியான பன்முகம் எனப்படும். இதில் பிரதான உட்பிரிவுகள் உண்டு.

* மத்திய அதிகார பீடமானது வெளிக்கள அலகுகளையும் (field units) பிராந்திய அனுபவங்களையும் அமைத்து அதற்கு அதிகாரிகளை நியமிக்கின்றது. மத்திய கல்வி அமைச்சின் அதிகாரிகள் இச் செயற்பாட்டில் மாகாணங்களுக்கும் உள்ளூர்களுக்கும் அனுப்பப்படுவர். இது deconcentration எனப்படும்.

அதிக அளவான தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் அதிகாரம் கீழ்மட்டத்துக்கு வழங்கப்படுவது அதிகார ஒப்படைப்பு (delegation) எனப்படும். இவ்வாறான ஏற்பாட்டில் அதிகாரம் அடிப்படையில் மத்திய அரசிடம் இருக்கும்

அதிகாரப் பரவலாக்கம் (devolution) என்பது இவ்வகையான முன்று பிராந்தியப் பன்முகப்படுத்தலில் மிகத் தீவிரமான சீர்திருத்தமாகும். துணைத்தேசிய மட்டங்களான மாகாணங்கள், மாநிலங்கள் இதனால் அதிகாரங்களையும் பெற்றிருக்கும். அதிகாரிகள் தமது செயற்பாடுகளுக்கு மத்திய அரசின் ஒப்புதலைப் பெறவேண்டிய அவசியமில்லை. மத்திய அதிகார பீடம் தகவல்களைப் பெற்று சேகரித்துவைக்கும் பணியை மட்டும் செய்யும்.

* சில அறிஞர்கள் தனியார் மயத்தையும் ஒரு வகையான பன்முகமாக்கம் என்றே கொள்வர். எடுத்துக்காட்டாக, பாடசாலைகள் தனியார் மயப்படுத்தப்படும்போது அரசாங்கத்தின் அதிகாரம் குறைக்கப்படுகின்றது. ஆயினும் தனியார் பெறும் அதிகாரம் பெரிய தனியார் அமைப்புகளிடமோ (private corporations) சமய அமைப்புகளிடமோ குவித்து வைக்கப்படும் நிலைமையும் ஏற்படலாம்.

கல்வியின் மீதான கட்டுப்பாட்டை மத்திய மயப்படுத்தல் அல்லது பன்முகப்படுத்தலுக்கு அரசியல் காரணங்களும், நிர்வாக காரணங்களும் பொறுப்பாக இருக்கும். அரசியல் ரீதியாக நோக்குமிடத்து சில இனக்குழுக்களின் அதிகாரம் மத்திய மயத் திறுட்டாக வலுப்படுத்தப்படும் அல்லது பன்முகப்படுத்தலினூடாகச் சில (சிறுபான்மைக்) குழுக்களின் அதிகாரம் வலுப்படுத்தப்படும். நிர்வாகரீதியான சீர்திருத்தங்கள், அதிகாரங்களின் பணிகளை இலகுப்படுத்தும் முறையில் அமையும்.

அரசியல் காரணங்களுக்காகப் பிராந்தியரீதியாக ஆக்கக் கூடிய அளவுக்கு அதிகாரப் பரவலாக்கம் நடைபெற்ற நாடுகள் பிலிப்பைன்ஸ், சொலமன் தீவுகள், ஸ்பெய்ன், சூடான் ஆகியன.

சுயாட்சி வழங்காவிடில் பிரிந்து செல்லப் போவதாகப் பிராந்தியக் குழுக்கள் பயமுறுத்தியமையால், இந்த ஏற்பாடு மேற்கண்ட நாடுகளில் செய்யப்பட்டது. இக்குழுக்களை தேசிய வட்டத்துக்குள் நிலை கொள்ளச் செய்ய மத்திய அரசுகள் இந்நாடுகளில் பிராந்தியங்களுக்கு அதிகாரத்தை வழங்கின.

ஆயினும் பிரிந்து செல்லல் அல்லது தனிநாட்டுக் கோரிக்கைகள் வேறு ஏற்பாடுகளுக்கும் வழிகோலலாம். உதாரணமாக 1961 காணா நாடு பிரிவினைவாதத்திற்கு எதிராக மத்திய ஒன்றியாட்சி முறையை மேலும் வலுப்படுத்தியது. 1960 களில் இந்தோனேசிய அரசாங்கம் பிராந்தியங்களின் (Iriyan Jaya) 'கோரிக்கைகளை மறுத்து மத்திய அரசை வலுப்படுத்தியது.

மத்திய அரசுகள் பிரிவினைவாதத்தை எதிர்த்து 'பிரித்தானம்' தந்திரங்களைக் கையாள்வதுமுண்டு.

1967 இல் நைஜீரியாவில் பயாப்ரா (Biafra) பிரிவினை வாதத்தைக் கட்டுப்படுத்த மத்திய அரசு நாட்டின் நான்கு பிராந்தியங்களைப் 12 மாநிலங்களாகப் பிரித்தது. 1996 இல் இம்மாநிலங்களின் தொகை 36 ஆயிற்று.

சிலநாடுகள் தீர்மானம் மேற்கொள்ளலில் சில குழுக்களுக்கு இடமளித்தும் அல்லது அவர்களை அகற்றியும் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முயன்றன. உதாரணமாக.

1972இல் பெரு நாட்டின் பன்முகவாக் கல் சீர்திருத்தங்களின் படி உள்ளூர் இந்திய மற்றும் பின்தங்கிய பிரிவினர்களின் சமூகப் பங்கேற்பு வலுப்படுத்தப்பட்டது.

1989 இல் கொலம்பியா நாட்டில் சகல எதிர்ப்புக் குழுவினர்களையும் பிற மக்கட் பிரிவினர்களையும் இணைக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

அடுத்து மத்தியமயம், பன்முகவாக்கம் ஆகிய இரு ஏற்பாடுகளுமே நிர்வாகத்துறையின் வினைத்திறனை அதிகரிக்கும் என அதிகாரவர்க்கத்தினர் வாதிடுவர்.

மத்திய அரசில் உள்ள ஒரு சில அதிகார பீடங்கள் திறமையான முறையில் தீர்மானங்களை மேற்கொண்டு சிக்கலற்ற முறையில் நடைமுறைப்படுத்த மத்தியமயம் உதவும் என வாதிடப்படுகின்றது. மத்திய அரசாங்கம் தவிர்ந்த ஏனைய மாகாண, மாவட்ட அதிகார பீடங்கள் அதே பணிகளைத் திரும்ப செய்வது (Duplication of functions) இதனால் தவிர்க்கப்படுகிறது. இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் டென்மார்க், நெதர்லாந்து, சுவிடன் ஆகிய நாடுகளின் மாநகரசபைகளின் தொகை குறைக்கப்பட்டது.

மறுபுறம், அதிகாரம் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட போது, உள்ளூர் மக்களுடன் நெருங்கிய தொடர்புள்ள, அவர்களது பிரச்சினைகளைப் பற்றி நன்கு அறிந்த பிராந்திய மாவட்ட அலகுகள் சிரப்பாகப் பணியாற்ற முடியும் என வாதிடப்படுகிறது.

சிறிய உள்ளூர் பிரதேசங்களின் கல்வித் தேவைகள் கலாச்சாரம் என்பவற்றில் வேறுபாடுகள் காணப்படுவதால் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட உள்ளூர் அதிகாரபீடமே இவ்வேறுபாடுகளைக் கவனித்துத் தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளும் தகுதி வாய்ந்தது.

உலகின் பெரும்பாலான நாடுகளில் காணப்படும் வேறுபட்ட சமூகங்கள், கலாச்சாரங்கள் என்பன கற்றுக்கொள்ள சமூக, கலாச்சார அணுகுமுறையைப் பொறுத்த வரையில் வேறுபாடுகளைக் கொண்டவை. உதாரணமாக வரலாறு, உயிரியல், சமூகக் கல்வி ஆகிய பாடங்களை வட இத்தாலியிலும் தென் இத்தாலியிலும் அல்லது ஐக்கிய அமெரிக்காவில் அலபாமாவிலும் கலிபோர்னியாவிலும் ஒரே அணுகு முறையைக் கொண்டு கற்பிக்க முடியாது. இது போன்ற வேறுபாடுகள்

காரணமாகவே ஐக்கிய அமெரிக்கா, ஜேர்மன் குடியரசு ஆகிய நாடுகளில் வரலாற்றுரீதியான கல்விநிர்வாகத்தில் சமஷ்டி அல்லது உள்ளூர் அதிகார பீடங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

இதற்கு அப்பாற்பட்ட முறையில் மத்திய மயம் மற்றொரு காரணத்துக்காகவும் கல்வித்துறையில் வேண்டப்படுகின்றது. சர்வதேசரீதியாகக் கற்றல் பண்பாட்டிலும் அணுகுமுறையிலும் காணப்படும் அதிக அளவான வேறுபாடுகள் (excessiv diversities) காரணமாக பாட ஏற்பாட்டின் சில முக்கிய அம்சங்களையாவது தராதரப்படுத்திப் பொதுமை காண வேண்டியுள்ளது. இதன் காரணமாகவே ஐ.அமெரிக்காவில் 1930களில் ஓரளவு (partially) மத்தியமயம் அனுமதிக்கப்பட்டது. அண்மைக் காலங்களில் இங்கிலாந்தில் மேற்கூறப்பட்ட பொதுமை காணும் நியாயத்தின் அடிப்படையில் 1988இல் மத்தியமயப்படுத்தப்பட்ட தேசிய பாட ஏற்பாடு அறிமுகம் செய்யப்பட்டது.

பன்முகப்படுத்தலுக்கான ஒரு எதிர்மறைக் காரணமும் உண்டு. மத்திய அரசு எதிர்போக்கும் நிதித்துட்பாடு காரணமாக தனது கல்விப் பொறுப்பை மாநிலங்களுக்கும் மாகாணங்களுக்கும் மத்திய அரசு பகிர்ந்தளிப்பது பின்பற்றப்படுகின்றது. அர்ஜென்டினா, சீனா, கிரீஸ்தான் ஆகிய நாடுகளில் பிராந்திய அலகுகளுக்குக் கல்வி அதிகாரம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட இது ஒரு முக்கிய காரணமாகும். கல்வித்துறையைத் தனியார் மயப்படுத்தும் முயற்சிகளுக்கும் இச்சிந்தனை காரணமாகும்.

இவ்வகையில் கல்விநிர்வாகம் பற்றிய பலவகையான முன்மாதிரிகளை உலகளாவியரீதியில் இனங்காண முடிகிறது. நாடுகளின் அரசியல் சித்தாந்தம், வரலாற்று மரபுகள், பன்மொழித்தன்மை, புவியியல் பருமன், தொடர்பாடல் வசதிகள் என்பவற்றுக்கேற்ப கல்வி நிர்வாகங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அரசாங்க அமைப்பு என்ற முறையில் நோக்கும்போது அவுஸ்திரேலியா, கனடா, இந்தியா, ஐக்கிய அமெரிக்கா முதலிய நாடுகளில் காணப்படும் கூட்டாட்சி அமைப்புகளில் (federal systems) அதிகாரங்கள் மாநில அரசுகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. கனடாவில் அதிகளவு அதிகாரங்கள் இவ்வாறு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளமையால் பிரெஞ்சு மாகாணமான கியூபெக்கிலும் ஆங்கிலம் பேசும் அல்பேட்டாவிலும் கல்வி அமைப்பும் உள்ளடக்கமும் பெரிதும் வேறுபடுகின்றன. ஐக்கிய அமெரிக்க மாநிலங்களின் கல்வி முறையிலும் அதிகமான வேறுபாடுகளைக் காணமுடிகின்றது. இந்நாடுகளின் கல்விமுறைகள் கூடிய அளவிற்கு பன்முகப்படுத்தப்பட்டவை. பல ஒற்றை ஆட்சி நாடுகளிலும் கூடிய அளவு பன்முகப்படுத்திய கல்விமுறைகளைக் காணமுடிகின்றது. உதாரணமாக:

- பப்புவா நியூகினி : 1976 தொடக்கம் 19 மாகாண அரசுகளுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்படலாயிற்று. இவை கல்வித்துறையில் கூடிய அதிகாரங்களைக் கொண்டவை.

ஐக்கிய இராச்சியம் (U.K.): கூட்டாட்சி அமைப்பற்ற இந்நாட்டில் இங்கிலாந்து, ஸ்கொட்லாந்து, வேல்ஸ் ஆகிய பகுதிகளின் கல்வி முறைகள் வெவ்வேறுபட்டவை. இங்கிலாந்து, வேல்ஸ் ஆகிய பகுதிகளின் கல்விமுறைகளில் ஒருமைப்பாடுண்டு ஆனால் ஸ்கொட்லாந்து, வட அயர்லாந்து ஆகிய இடப்பகுதிகளின் கல்விமுறைகள் தனியாக கூட்டாட்சி வகை (confederal) நாடுகளில் அதிக அளவிலான பன்முகப்படுத்தல் உண்டு. 26 காண்டன் பிரிவுகளைக் கொண்ட சுவிட்சர்லாந்தில் ஒவ்வொரு காண்டன் பிரிவுக்கும் தனியான கல்விமுறையும் கல்விச் சட்டங்களும் உண்டு. காண்டன் பிரிவு அதிகாரிகளுக்கும் பல அதிகாரங்கள் உண்டு.

கல்விமுறையின் அமைப்பு

பாட ஏற்பாடு

பயிற்று மொழி

ஒரு பாடத்துக்கு ஒதுக்கப்படும் நேரம்

இவை பற்றி இவ்வதிகாரிகளின் முடிவில் தேசிய (மத்திய அரசு) அரசு அதிகம் தலையிடுவதில்லை.

நைஜீரியா, கனடா, சுவீட்சர்லாந்து போன்ற நாடுகளில் காணப்படும் பன்மொழிச் சமூகம் காரணமாக அதிகாரப் பரவலாக்கல் விரிவாக இடம் பெற்றுள்ளது. பெல்ஜியத்தில் பிரெஞ்சு மொழி பேசுவோருக்கும் (Flemish) மொழி பேசுவோருக்கும் வெவ்வேறு முறைகள் உண்டு. பன்மொழிக் குழுக்கள் வாழும் பப்புவா நியூகினி நாட்டில் இவ்வாறான பிராந்தியப் பரவலாக்கல் முறையுண்டு.

புவியியல் பருமன் காரணமாகக் கனடா, இந்தியா, ரஷ்யா, ஐ.அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளின் விரிவான பன்முகப்படுத்தல் உண்டு. உயினும் இந்நோனேசியா முதலிய நாடுகளும் பெரிய நிலப்பரப்புகளையுடைய நாடுகளாயினும் அண்மைக்காலம் வரை அந்நாட்டின் கல்வி நிர்வாகம் கூடிய அளவுக்கு மத்தியமயப்படுத்தாகவே இருந்தது.

அவ்வாறே நாடுகள் சிறியவை என்பதற்காக அங்கு கல்வி நிர்வாகம் பெரிய அளவில் மத்தியமயப் படுத்தப்பட்டிருக்கும் என்று கூறவும் இயலாது. எனினும் மால்ட்டா, புருணை ஆகிய சிறிய நாடுகளில் மத்தியக்கட்டுப்பாடே மேலோங்கியுள்ளது. ஆனால் சென்ட் லூசியா, கம்பியா போன்ற சிறிய நாடுகளில் அதிகாரம் பெற்றுள்ள கல்வி மாவட்டங்கள் உண்டு. பாடசாலைகள் தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் அதிகாரம் பெற்றவை.

அண்மைக்காலப் போக்குகளின் படி (1980களில்) பாடசாலை மட்டமுக்காமைத்துவம் பல நாடுகளில் விரிவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் சீர்திருத்தமாக உள்ளது.

நியூசிலாந்தில் 'நாளைய பாடசாலைகள்' என்ற செயற்திட்டத்தின் அடிப்படையில், 1988 தொடக்கம் பாடசாலைகள் நிர்வாக அதிகாரங்களைப் பெற்று வருகின்றன. அந்நாட்டிலிருந்து வந்த கல்வித் திணைக்கூடம் அகற்றப்பட்டு பாடசாலை மட்ட பொறுப்புச் சபைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இச்சபைகள், தமது சமூகங்களுடன் ஒப்பந்தங்களைச் செய்து கொள்ள வேண்டும், பாடசாலை வரவு செலவுத் திட்டம், ஆசிரியர்களை நியமித்தல் விலக்குதல் போன்ற விடயங்களிலும் அவை அதிகாரம் பெற்றுள்ளன.

இதே காலப்பகுதியில் அவுஸ்திரேலியா, கனடா, ஐக்கிய அமெரிக்கா, ஐக்கிய இராச்சியம் ஆகிய நாடுகளில் இது போன்ற நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

ஸ்பெய்ன் நாட்டின் சனநாயக சீர்திருத்தங்களின்படி, பாடசாலைச் சபைகள் பாடசாலை அதிபர்களையும் தெரிவு செய்ய முடியும். கல்வி நிர்வாகச் செயல் முறையானது, நாட்டின் தொடர்பாடல்வசதிகளின் நிலைமைகளைப் பொருத்தும் மாற்றத்துக்குள்ளாகின்றது. கம்போடியா, கொங்கோ முதலிய நாடுகளில் தொடர்பு வசதிகளின் (போக்குவரத்து) தொலைத்தொட்பு புறாக்குறை காரணமாக கல்வி நிர்வாகத்தைப் பன்முகப்படுத்தவேண்டியிருந்தது. மத்திய அரசுக்கு நாட்டின் மூலை முடுக்குகளில் என்ன நடக்கின்றது என்பது தெரியாது. துரப்பிரதேச கல்வி நிலையங்கள் மத்திய அரசிடமிருந்து தகவல்களையும் அறிவுறுத்தல்களையும் பெறுவது கடினம். பிறநாடுகளில் மின் அஞ்சலும் இணையமும் தொடர்புகளை இலகுவடுத்தி மத்திய அரசின் கட்டுப்பாடுகளை வலுப்படுத்தியுள்ளன.

வெளிச்சம்

புதுக்குடியிருப்பு - 4

முல்லைத்தீவு

www.velicheham.com

ஈழத்தில் தொடர்ச்சியாக வெளிவரும் சிற்றிதழ்களில் வெளிச்சமும் ஒன்று. விதலைப்புலிகள் கலைப்பண்பாட்டு கழகத்தினால் வெளியிடப்படும் வெளிச்சம் ஒரு போராட்ட அமைப்பின் வெளியீடு என்பதற்கு அப்பால் சிற்றிதழ்க்குரிய தனித்துவத்தையும் பேனிக்கொள்கின்றது.

இதழ் - 84

தமிழ்தேசியத் தலைவர் வே. பிரபாகரன் அவர்களின் கருத்துரையுடன் வெளிவந்திருக்கிறது. இதழில் சிங்கள - தமிழ் கலைக்கூடல் தொடர்பான ஆக்கங்கள், கட்டுரைகள், மொழிபெயர்ப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன. கலைக்கூடல் பற்றி பேராசிரியர் சுசரிதகம்லத், கௌசல்யா பர்னாந், இனோகா சத்தியாங்கனி, அசோகா ஹந்தேகம, பராக்கிரம நிரியல்ல, சத்தியஜித்மாஇடிபே ஆகியோரின் குறிப்புரைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.

தோழர்களை எழுந்திருங்கள் இது

குருதிக் குட்டைக்குள்

ரிசைங்களைத் குவிக்கும்

காட்டுநீர்ராண்டுகளின் காவை

தோற்றடிக்க வேண்டிய

தருணமாகும்.

சஞ்ஜயவொன்சேகா

வெளிச்சம் இதழ் - 84.

- கதிர் -

சிலவரலாற்றும் பதிவுகள்

மா.ஓ.சே.தூங்கை காலால் தூக்கியவர்

கிறுக்கன்.

1976ம் ஆண்டு.

செஞ்சீனத்தின் தலைவரும், பெரும்பாலான உலக இடது சாரிகளின் மானசீக தலைவருமான தோழர் மா-சே-தூங் மரணித்துவிட்ட செய்தி பரவத் தொடங்கியது. பலமுறை முதலாளிய உலக பத்திரிகைகளால் சாகடிக் கப்பட்ட மா-சே-தூங் உண்மையிலேயே மரணம் அடைந்துவிட்டார். மா-சே-தூங் இயற்கை எய்திய செய்தியை செஞ்சீனம் உத்தியோகபூர்வமாக உறுதிப்படுத்தியது பெரும்பாலான இடது சாரிகளின் மனதில் மௌனமான ஒரு சோகம் குடிக்கொண்டது. மா-சே-தூங் உயிருடன் இருக்கும்வரை இடதுசாரிகளுக்கு ஒரு முன்னுதாரணமான உந்து சக்தியாகவே விளங்கினார்.

மா-சே-தூங் பெயரால் பல நாடுகளில் புரட்சிக் கொந்தளிப்புகள் இடம் பெற்றுக்கொண்டே இருந்தன. மா-சே-தூங் ஒரு இயங்கு சக்தியாகவே விளங்கினார் என்றால் மிகையல்ல! மா-சே-தூங் மறைந்த செய்தி கேள்விப்பட்ட எங்கள் மனதிலும் துக்கம் பரவியது. எங்கள் எண்ணத்திலும் மா-சே-தூங் விரவியே காணப்பட்டார். பல்கலைக்கழகம் எங்குமே இதுதான் செய்தியாகியது. ஒன்றுபட்டு இயங்கிய நாம் ஒன்றுசுடினோம். எங்களிடையே மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ், லெனின், ஸ்டாலின், மாவோ, பொல்பொட், மக்ஸிம் கார்க்கி, லூசன் என பட்டப்பெயர்கள் பொறிக்கப்பட்ட பலரும் இருந்தோம்.

“என்ன செய்யலாம்.....?” இதுதான் எங்கள் கேள்வி.

ஏற்கனவே, ஒரு இலக்கிய அமைப்பை நிறுவி அதன் மூலம் கல்வி வட்டம் ஒன்றை பரவலாக்கி இருந்தோம். கொழும்பில் அது பிரபலமாக இருந்தது. பலர் அதில் இணைந்து கொண்டார்கள். மா-சே-தூங்கின் யெனான் கலை இலக்கிய உரை எங்களிடையே மிகவும் பிரசித்திபெற்று விளங்கியது. அது பல வாதப்பிரதி வாதங்களுக்கு தூண்டுகோலாக விளங்கியது. “இப்போ ஏதாவது செய்ய வேண்டும்” இதுதான் எங்கள் அவா. மா-சே-தூங் நினைவாக ஒரு அஞ்சலி நிகழ்வை நிகழ்த்த ஆயத்தமானோம். குறுகிய காலத்தில் நடத்த வேண்டி உள்ளதால் மிகவும் துரிதமாக இயங்கினோம். நிகழ்வு இடமாக கொழும்பு தமிழ் சங்க மண்டபம் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. உரையாற்ற வேண்டிய முக்கியஸ்தர்களையும் ஒழுங்கு செய்து பட்டிப்பளிட்டுக் கொண்டோம். அதில் அவர் முக்கிய இடம் பிடித்துக்கொண்டார். எல்லாம் சரி. மா-சே-தூங்கின் நிழற்படம் ஒன்று தேவை... எங்கே எடுக்கலாம் என்று யோசித்தபோது.....“ஏன் அவரிடம் இருக்கும்தானே? கேட்டுப்பார்ப்போம்.....? என பொல்பொட் என பெயர் பெற்றவன் கூறினான். “சரியான யோசனைதான்” அவருடன் ரெலிபோனில் தொடர்புகொண்டு நிழற்படத்தை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டோம். “வந்து பெற்றுக்கொள்ளும்படி” அவர் கேட்டுக்கொண்டார். நாம் அவரின் கொள்ளுப்பிட்டி இல்லத்திற்குப் பயணமானோம்.

ஒரு காலத்தில் அவர் இலங்கையின் பொதுவுடைமை இயக்கத்தின் பிரபலமான முக்கிய தலைவர்.

இளமையிலேயே அதற்கென தன்னை அர்ப்பணித்து தீவிரமாக இயங்கியவர். இளைஞர்களுக்கு தீவிரமான முன்னுதாரணமான உந்து சக்தியாக விளங்கி வந்தவர். அவர் பேச்சு...செயல்...யாவும் தீவிரமாகவே விளங்கின.

அவரின் தீவிர செயற்பாட்டினால் இலங்கை அரசின் தீவிர கண் காணிப்புக்கு உள்ளாகப்பட்டவர். தேடப்பட்டவர்.....பலமுறை சிறைக்குள் தள்ளப்பட்டு சித்திரவதைக்கும் உள்ளானவர். இதனால் பெரும் நோய்களுக்கும் ஆளானார். கடைசிக்காலம் நோயாளியாகவே மாறிவிட்டார். என்றபோதும் அவரின் மிடுக்கும், பேச்சும், செயலும் மாறவே இல்லை! அவர் அவர்தான்.....!

அவரின் எழுச்சிக் காலத்தில் இடதுசாரி இயக்கம் மிகவும் உன்னத நிலையை அடைந்தது. தெற்கு,வடக்கு,கிழக்கு,மலையகம் என எழுச்சி கொண்டு பரவியது. மலையகத்தின் எழுச்சியில் உருவானவர்கள்தான் நாங்கள். அப்படி பலபேர் உருவானார்கள்.

எழுச்சிக் காலத்தில் சீன தேசம் சென்று மா-சே-தூங்கையும் சந்தித்து உரையாடி வந்தவர் என்ற மதிப்புக்கும் உரியவர்.

அதுவெல்லாம் ஒரு பொற்கால கனவுகளாக மாறிவிட்டன. பழங்கதையாகிவிட்டன. அவரின் பிற்காலம் மோசமான வரலாற்று காலங்களாக மாறிவிட்டன. துயரங்கள் தோய்ந்தனவாக மாறிவிட்டன. கஷ்டங்களிற்றிடையில் கண்ணீர்விட்டு படிப் படியாக வளர்த்து எடுக்கப்பட்ட பொது உடைமை இயக்கம் பலவாறாக தேய்ந்து சிதறி உடைந்து விட்டது பெரும் சோகம். அங்கொன்று இங்கொன்றாக உடைந்து உடைந்து இயங்கு சக்தியை இழந்துவிட்டது. அவர் தனிமரமாளார்! என்றாலும் அவர் புகழ் மங்கிவிடவில்லை. அதனார்தான் அவரை இரங்கல் உரையின் முக்கிய இடத்திற்கு நியமித்து இருந்தோம்.

அவர்தான் முக்கிய உரையையும் ஆற்றவுள்ளார். அவரின் கொள்ளுப்பிட்டி இல்லத்தின் வாசற் கதவை திறந்து உள் சென்றோம். வீட்டின் கதவும் திறந்தே இருந்தது.

உள்ளே அவரும், அவரின் வட பகுதிப் பொறுப்பாளரும் கதைத்துக்கொண்டிருந்தனர். எம்மைக் கண்டதும் வந்து விசாரித்தார்

“ஆ..... நீங்கள் தான் அந்த யுனீவேர்சிட்டி பையன்களா....”

“ஓம்” என்றோம் நாம்.

“சற்று இருங்கள் வாறன்” என்றுவிட்டு வீட்டின் மாடிப்பகுதிக்கு ஏறிச் சென்றார். நாம் வீட்டின் வரவேற்பு மண்டபத்தில் போடப்பட்டு இருந்த நாற்காலிகளில் அமர்ந்து வீட்டை நோட்டமிட்டோம். படாடோபம் இல்லாத எளிமையான பெரிய வீடுதான். ஆனால், அவரின் சொந்த வீட்டில்லை அது. எமக்கு முன் வடபகுதி பொறுப்பாளர் எம்மைக் கவனித்தபடி

இருந்தார். எமக்கும் அவருக்கும் அறிமுகம் இல்லை. ஆதலால், அவருடன் நாம் உரையாட முற்படவில்லை. ஒரு சிறிய புன்னகையுடன் ஸ்நேகத்தைக் காட்டிக்கொண்டோம்.

திடீரென வீட்டின் மாடிப்பகுதியில் இருந்து ஏதோ ஒரு பொருள் ஒன்று "தொப்" என விட்டின் கீழ்ப்பகுதி வரவேற்பு மண்டபத்தில் விழுந்தது. நாம் திடுக்கிற்று அதனைப் பார்த்தோம். ஒரு துணிப்பொட்டலம் தான் விழுந்து கிடந்தது. நாம் மாடிப்பகுதியின் படிக்களைப் பார்த்தோம். அவர் நிதானமாக கவனமாக மெது மெதுவாக இறங்கி வந்துகொண்டு இருந்தார். அவர் முகம் இறுக்கமாகக் காணப்பட்டது. கீழே இறங்கி வந்தவர்... அப்படியே துணிப்பொட்டலத்தை நெருங்கினார்... தனது கால் பெருவிரலிடையே துணியை சிக்கெனப் பிடித்து அப்படியே முழங்காலை மடித்து பின்னுக்கு தூக்கிய காலில் இருந்த துணியை கைகளில் பிடித்துக் கொண்டார். துணியை ஒரு முறை உதறிக்கொண்டார். அந்தத் துணியை எம்மிடம் கொண்டு வந்து தந்தார். நாம் அதனை விரித்துப் பார்த்தோம்... பெரியவரான மாசேதூங்கின் படத்தை தாங்கிய துணி அது ! மனது ஒரு கணம் திடுக்கிற்று விழித்தது! ஆனால் அள் முகத்தைப்பார்த்துக் கொண்டோம். பின்பு அவரிடம் இருந்து விடைபெற்று வெளிப்பேறினோம்.

'அவர் ஏன் அப்படிச் செய்தார்...? நாகரீகமாகப் படவில்லை ...' என எனது குறையை வெளியிட்டேன். "சும்மா வா அவருக்கு பெரும் நாரி வருத்தம்.... அது காரணமாக இருக்கலாம்..." என்றான் பொல்பொட்.

"நாரி வருத்தம் என்றால்..." நான் இழுத்தேன்.... சரி... வா ... இப்ப இதுகளை கதைக்க ஏலாது... கூட்டம் முக்கியம்... என்றபடி விரைவாக நடந்தான் பொல்பொட். மாலையில் வெள்ளாவதையில் நூழிச் சங்க மண்டபத்தில் நிறைப அடிகள் கூடினர்.

மண்டபத்தின் மேடைப்பகுதி சுவரில் பெரிய அளவான அந்த துணியில் பதித்த நிழற்படத்தில் 'மா.சே.தூங் உயிர்த்துடிப்புடன் புன்னகைத் தவாயு மண்டபத்தை முழுமையாக்கினார். உரைகள் இடம் பெற்றன. அவரின் பேச்சு கடைசியாகவே இருந்தது. இறுதிப் பேச்சாளராக அவர் மேடைக்கு வந்தார். மிகவும் உணர்வுரிதியாகவும், நெகிழ்வாகவும், சிறந்ததொரு உரையை நிகழ்த்தினார். மா-சே-தூங்கின் முக்கிய கால கட்ட நிகழ்வுகளை சிறந்ததொரு தொகுப்புரையாக மனங்களில் பதியவிட்டார்.

மண்டபம் நிசப்தமாக விளங்கியது. யாவரும் ஆடாமல் அசையாமல் உரையை உன்னிப்பாக கேட்டபடி இருந்தனர்.

எல்லோர் முகத்திலும் ஆச்சரியமும் சோகமும் உணர்வாக விம்மி வடிந்தன. உரையில் கட்டுண்டுக்கிடந்தனர். ஆட்கள் மெய்மறந்து மாவோவின் நினைவுகளில் மிதந்த நிலையில் அவர் தனது உரையினை முடித்துக் கொண்டார்.

அவரின் உரை எல்லோரையும் உலுப்பிவிட்டது. கை தட்டல்கள் மண்டபம் நிறைந்து எதிரொலித்தன.

என் மனம் திரும்பவும் குறுகுறுத்தது.

அவர் காலால் மாவோவின் படம் பதித்த துணியை தூக்கிய விதம்... அப்படியே காலை பின்னுக்கு இழுத்து கையால் எடுத்த விதம்.... எல்லாம் என் மனத்திரையில் பிம்பமாக எதிரொலித்தது....

மனம் சஞ்சலத்தில் ஆழ்ந்தது!

சமரசத்துக்கு வர முடியாமல் தத்தளித்தது!

மனதில் ஏதோ ஒரு நெருடல் தொடர்ந்தது.....

தொடர்புகளுக்கு

தானா, விஷ்ணு
இமையாணன் கிழக்கு
இமையாணன்.
உடுப்பிட்டி.

எப்போதும் நீ ஒரு சரியான வான்

வைத்திருப்பது நல்லது

குறைந்த பட்சம் சின்னக்கத்தியேனும்

அவர்கள் அப்பிள் வெட்ட தமது பரம்பரை வாளை

பயன்படுத்தவதாக சொல்கிறார்கள்

அவர்களின் பரம்பரை வானில்

குறுதி. வெடிகளின் நாறியதாக

பின்னாளில் ஒரு குறிப்பு இருந்தது

அதை அவர்கள் மறைத்து விட்டார்கள்

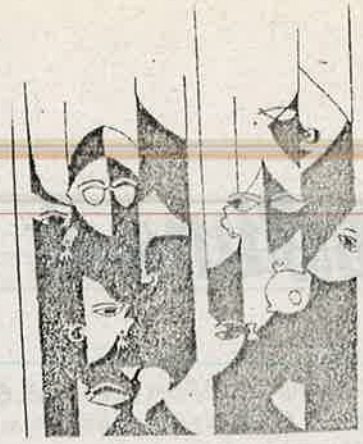
ஆனால் அவர்களிடம் எப்போதும் வான் இருக்கிறது.

(தொகுப்பிலிருந்து)
-பக்கம் 48-

தன்னுடைய முதற் கனவுகளோடும் கவிதைகளோடும் தானா, விஷ்ணு, யுத்தம், அகதி வாழ்க்கை, பிரிவு, அலைச்சல், இழப்பு, துயரம் ஓயாத ஓட்டம் என்று தன்னுடைய இளமைக்காலத்தின் அத்தனை நாட்களையும் இந்தக் காலத்திற்கே பறிகொடுத்த கவிஞன். தீ உமிழ்ந்த இந்த நாட்களின் எரிந்த கனவுகளும், கனவுகள் எரிந்த சாம்பலின் உள்ளிருந்து பூக்கும் மகிழ்ச்சியும்தான் விஷ்ணுவின் கவிதைகள். விஷ்ணு சிறுவயதிலேயே அகதி. இளம் பருவத்திலேயே தன் தோழர்களையும் சக மனிதர்களையும் யுத்தம் பறித்துச் செல்ல துயரத்தோடும் கண்ணீரோடும் ஒரு தனிவழிப் பயணியானவன் என்ற போதும் தோற்றடங்கா மனதோடிபங்கும் இளங்கவிஞன். குறுதியும் கந்தகமும் கலந்து வாசனையாகத் திரண்ட நாட்களில் விஷ்ணுவின் கவிதைகள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

-கருணாகரன்-

காகழம் கறுப்புக் காகழம் (எதிர்வினைக்கொரு பதில்)

துருப்பிடித்தவைகள்

-சந்திரகுமாரி-

-சாந்தன்.-

சுட்டும்விழி' 2வது இதழில் 'எதிர்வினை' யாகப் பிரசுரிக்கப்பட்ட அ.யோகராசாவின் கடிதத்தைப் படித்தபோது நான் ஆச்சரியமடையவில்லை.

இந்த அலுப்புத்தருகிற (விதண்டா)வாத விவகாரத்தில் யேசுராசா என்னை இழுத்தபடியே இருக்கிறார். எனக்கு வாழ்க்கையிலும் சரி, எழுத்திலும் சரி ஆக்கபூர்வமாகச் செய்வதற்கு நிறைய இருக்கின்றன. நேரத்துடன் மல்லுக்கட்டி மாளாதிருக்கிறது. என்றாலும் இந்த 'எதிர்வினை' பற்றி ஒரு குறிப்பு:

'அந்நியமான உண்மைகள்' கதை வெளியானபோது அப்போதை நிறைந்திருக்காமையே அதைக் 'கண்டுசொள்ளாமல் விட்டவர்கள், பின்னர் 'கண்டுகொள்ளவேண்டிய' நிர்ப்பந்தத்துள் காலம் அவர்களைத் தள்ளியபோது அவ்வளவு காலதாமதத்திற்கும் காரணம் தேடவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கும் உள்ளவர்கள். அவ்வாறு 'கண்டுபிடிக்கப்பட்ட' ஒரு காரணமே யேசுராசா 1988 ல் சொன்னது. உண்மையில் '75 ல் வெளியான என் கதையைப் புரிந்துகொள்ள அ.யேசுராசா விற்கு பதின்மூன்றாண்டுகளாகியிருக்கின்றன!

இன்னமுந்தான் சொல்கிறேன். திருகோணமலையில் சிங்களக் குடியேற்றம் என்றாலே அது திட்டமிட்ட குடியேற்றத்தான் என்பது சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை. 'காகம்' என்றாலே போதும் 'கறுப்புக் காகம்' என்பது வேண்டியதில்லை! எனினும் கதையைச் சீரணித்துக்கொள்வதில் சிரமப்பட்டோர்பாற் கொண்ட அநுதாபத்தால் 'கறுப்புக் காகம்' என்றாக்குவதிலும் எனக்கு ஆட்சேபமிருக்கவில்லை. இனி வரப்போகும் பிரதிகளில் 'காக மென்றொடுக்கலாய், கறுப்புக்காகம் என்றும் இருக்கலாம். அது கதையை மாற்றப்போவதில்லை. எப்படியோ கதை விளங்கினால் சரி.

பி.கு.:- இந்த விவகாரத்தை இனியந் தொடர்வதாய் உத்தேசமில்லை.

நிலவு பிளந்து உடையகிறது....

வானம் வெளித்தம்

மண்ணில் இன்னும்

இருளின் தெளிப்புக்கள்

உறைந்தபடி

கரிய கைகள்

நீண்டு ... நீண்டு ...

காலை இடறி உதைக்குது

துருப்பிடித்த இரும்புக் குழாய்கள்

குரல் வளையை நொய்க்குது.

அண்ணாந்து பார்க்க ...

உடலைப் பிய்த்து

குப்பையில் வீசும் ...

நிழிந்து போன

யுத்தத்தின் கோரமுகமல்ல ...

அறிந்து ... தெரிந்து

காலம் தீட்டிய ...

கவடுகள்தான் ...

இடிபாட்டிற்குள் ...

செத்துப் பிழைத்த

பிணத்தின்

நிமிரல் ...

பேச்சுக்கள்

அச்சாணி சுற்றுவது.

ஆண்களின் அதிகார மையத்துக்குள்ளே

அச்சின் ஆணியை மாற்றிவிட

பலர்க்கும் விருப்பமில்லை ...

புண்ணைத் தோண்டித் தோண்டி

வலி கிளப்புவதை

யாரும் அறியவில்லைய ...

சுழியோடத் தெரியாத

யாருக்கும்

ஆழத்தைக் காண

மனம் ஒப்புவதில்லை

பெண்ணவளின்

மூச்சைக்

குடைந்தெடுத்தால்

உள்வலிகள் புரியும்

ஆர் புரிவார்?

தெறிப்புகள்

01

சுட்டும்விழி வாசித்தேன். அது பற்றி நிறையவே உரையாட உண்டு. செறிவான நின்று யோசிக்க வைக்கும் பக்கங்கள். முதலில் புதுவை இரத்தினதுரை நேர்காணல் எந்த காலகட்டத்தில் எவ்வகை இலக்கியம் உச்சம் பெறும் என்ற அவரது கூற்று கவனிப்பிற்குரியது.

ஒரு கவிஞனின் பணி

கவிதை எழுதுவது மட்டுமல்ல

போராடவும் வேண்டும்

என்ற ஹேசியமினின் வாசகம் நடப்பு ஈழச்சூழலுக்கு பொருத்தமானது. காலகட்டத்தினால்தான் படைப்புகள் வடிக்கப்படுகின்றன. காலகட்டம் தாண்டிய இலக்கியம் என்பதில்லை, இலக்கியக் கொள்கைகளும் காலத்திற்கு உட்பட்டதுதான். போராட்டமாய் இலக்கியம் இலக்கியமாய் போராட்டம். புதுவை இரத்தினதுரையின் இலக்கியக் காலமும் போராட்டக்காலமும் சமாந்தரமாய் செல்கிறது.

ஒற்றை மொழியில் பேசுகிறவர்கள் பற்றிய அவருடைய கணிப்புச்சரியானது. “தங்களை விட்டுவிட்டு இலக்கியத்தைப்பார்க்க சிலர் தயாராக இல்லை. உண்மையில் வன்னியில் உயரிய இலக்கியங்கள் தோன்றியிருக்கின்றன... தமிழர் விடுதலைப் போராட்டம் கலை இலக்கிய ரீதியாகவும் சமாந்தரமான பாய்ச்சலுடன்தான் நகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது.” என்பது மெய்யான வாசகம். இலக்கியத்திலிருந்து அரசியலை களைதல் என்னும் சோவியத் ஒன்றிய வீழ்ச்சிக்குப் பின் உருவான போக்கு இங்கு தெளிவான வழிகாட்டுதல்களை அவர் தந்தமைக்கு எனது பாராட்டுக்கள்.

பிறகு - எதிர்வு - இருளின் பெருக்கு வற்றிவரும் அதிகாலைப் பொழுதில் அது நிகழ்ந்தது. என்ற தொடக்கம் ஒரு சீரிய எடுத்துரைப்பு முறை. எல்லோருக்கும் வாழ்வில் மரணம் நிகழ்கிறபோது யாழ்ப்பாணத்துக்காரருக்கும், ஈழத்துக்காரருக்கும் மரணத்துள் வாழ்வாக இருக்கிறது. மற்றவர்க்கு வாழ்வில் மரணம் அவர்க்கு மரணத்துள் வாழ்வு யுத்த தாண்டவத்தில் மரண ஒழுங்குகள் கூட நிறைவேற்ற முடியாமல் போகிறது. பாடசாலை வாத்தியக் குழுவில் அவனது மகன் ஒரு எக்காளவாத்தியக்காரன்” என்ற முடிப்பு ஏராளமான அர்த்தங்களை எடுத்து வீசுகிறது. சாதிப்படி நிலையின் இழிவும் என எழுப்பமான கதை. தமிழ் தேசியத்துள் பெண்களின் நிலையும், நிலைப்பாடும் ஒரு முறை வாசித்தேன். இன்னும் ஆழமாகப் புரிய மீண்டுமொரு முறை வாசிக்கவேண்டும். இங்கேயும் தமிழகப் பெண்களின் பாலியல் கவிதை வெளிப்பாடுகள் பற்றிய கடுமையான (மோசமான) விவாதம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. கவிஞர் அப்துல் ரகுமான் முதல் பழநி பாரதிவரை பழம் பார்வைகளையே கொண்டுள்ளனர். பழநி பாரதிமேல் பெண்கவிஞர்கள் அவமதிப்பு வழக்கு தொடுத்திருக்கின்றார்கள். என் போன்ற இன்குலாப் போன்றவர்களின் பார்வை வேறு

பா.செயப்பீரகாசம்.

தந்திராடு.

02

சுட்டும்விழி - 2 வாசித்ததில் மகிழ்ச்சி. ஆரம்ப இதழ்களே கனதி கூடி வருவது கவனிப்பிற்குரியது. இன்று மழை துமித்ததும் மேற்கிளம்பும் காளான்களாக சஞ்சிகைகள் முளைக்கும் சூழல். ஆனால் கனதியாக இருத்தல் அபூர்வம். (பக்கங்களால் கனதியாதல் வேறுவிடயம்) இந்நிலையில் சுட்டும்விழியினை மெச்சலாம். தரம்மிக்க சிற்றிதழ்களை பட்டியலடுகையில் பூரணி, அலை, புதுசு, மூன்றாவது மனிதன் என்னும் மிகச்சில பெயர்களே எங்கள் சூழலில் அடங்கும் நிலை. சுட்டும் விழியும் இந்தப் பட்டியலில் நெருங்கிக் கொண்டு ஏறி பயணிக்கும் போலிருக்கின்றது.

“வந்தனாசிவாவின்” விஞ்ஞானம் இயற்கை பால்வேறுபாடு” மூலம் சிதைவறா மொழிபெயர்ப்பு. சிந்தனைப்புரட்சிக்கு வித்திடும் இந்தகைய கட்டுரைகள் காலத்தின் தேவையாக இருக்கிறது. என். தேவசகாயத்தின் தெரிந்தவையும் தெரியாதவையும் குறிப்பிடும் கருத்துக்கள் முக்கியமாகக் கவனிக்கத்தக்கன. வி.கௌரிபாலனின் ‘அன்பே சிவம்’ சினிமாவை முன்னிறுத்தி சில அவதானக் குறிப்புகள் ஒரு பக்க அவதானமாகக் குறுகிவிடுகிறது. சோலைக்கினியின் “பேச்சியும் ஊஞ்சல் சத்தமும்” ஜிப்ரான் மொழிபெயர்த்த தடம், அருமையான இடம் ஆகிய இரு கவிதைகளும் வாசிப்பின் பின் அதிர்வுக்கிட்சு செல்கின்றன. நந்தினி சேவியரின் “எதிர்வு” (சிறுகதை) பதிவு செய்தேயாக வேண்டிய காலத்தை பிரதிபலித்தாலும் வீரியமிழ்ந்து நிற்கிறது. அவருக்கேபரித்தான தனித்துவம் எதிர்வில் இல்லை.

மேலும், இன்னொன்று வி.கௌரிபாலனின் ‘ஒப்பனை நிழல்’ சிறுகதைத் தொகுப்புக்கான குறிப்பு - எவரது கருத்து எனக் குறிப்பிடவில்லை. இது கௌரிபாலனின் கருத்தாகவும் இருக்கலாம் என வாசகர்கள் எண்ணும் அபாயமுள்ளதால் இது போன்ற விடயங்களில் கவனம் செலுத்தவும். ஏனெனில், டானியல் அன்ரனியின் ‘வலை’ சிறுகதைத் தொகுப்பு வெளிவந்த போது அவரைப்பற்றி எழுதப்பட்ட பின்னடைக் குறிப்பு எவரால் எழுதப்பட்டதென குறிப்பிடப்பவில்லை - டானியல் அன்ரனியே அதனை எழுதியிருக்கலாம் தானே? என அலையில் அ.யேசுராசா கேள்வி எழுப்பியதாக ஞாபகம்.

இராகவன்

கரவெட்டி.

பி.ஏ. காதரின் இரு நூல்கள்

அப்பால் தமிழின் வெளியீட்டில்

appaal_tamil.com

தேசியம், சுயநிர்ணயம் ஆகிய கருத்துருவாக்கங்கள் இன்றுவரை முற்றுப்பெறாத விவாதப் பொருள்களாக இருந்து வருகின்றன. தேசியம் என்றால் என்ன? சுயநிர்ணயம் என்றால் என்ன? என்பதற்கு திட்டவாட்டமான வரையறைகளை வகுப்பதில் தொடர்ந்தும் அரசியல் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் சவால்களையே எதர்கொண்டு வருகின்றனர். உண்மையில் தேசியம், சுயநிர்ணயம் ஆகிய கருத்துருவாக்கங்கள் மார்க்சியப் பாரம்பரியத்திலிருந்து பிறந்தவை. காலத்திற்கு ஏற்ப இவைகள் தொடர்பான விவாதங்களிலும் புதிய சிந்தனைத் தேடல்களிலும் கூட மார்க்சியர்களுக்கே முன்னோடிப்பாத்திரமுண்டு. எனினும் ஈழத்தமிழ் சூழலைப் பொருத்தவரையில் மார்க்சியர்கள் தமிழ் மக்களின் பிரச்சனையை கையாள்வதில் சற்று தவறிவிட்டனர் என்ற குற்றச்சாட்டையும் அடிக்கடி கேட்கவே முடிகிறது.

எமது சூழலைப் பொருத்தவரையில் இக் கருத்துருவாக்கங்கள் தொடர்பான தேடல்களுக்கும், விவாதங்களுக்கும் நெடிய வரலாறுண்டு. எமது தேசியம் குறித்த தேடல்களானது தமிழ் மக்களின் விடுதலைக்கான பொறுப்பினை மிதவாதத் தலைமைகள் கைக்கொண்டிருந்த காலத்தில் ஒரு மாதிரியாகவும், மிதவாதத் தலைமைகளை மேலி அயுதரீதியான இயக்கங்கள் மேலெழுந்த காலத்தில் பிற்தொரு மாதிரியாகவும் நோக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனினும் இவ்வாறான அனைத்துத் தேடல்களும் அவ்வவ் காலகட்ட அரசியல் சூழல்களுமே இன்று ஈழத்தமிழர்கள் ஒரு தனித்தேசமாக பரிணமிப்பதற்கான, படிமுறை சார்ந்த கருத்துருவாக்க வளர்ச்சியில் செல்வாக்க செலுத்தியிருக்கின்றன என்பதே உண்மை.

இந்த வகையில்தான் சமீபத்தில் அப்பால் தமிழின் வெளியீடாக வந்திருக்கும் பி.ஏ காதரின் 'சுயம், நிர்ணயம், உரிமை, 'சர்வதேச இயக்கங்கள் வழங்கும் படிப்பினைகள்' ஆகிய இரு நூல்களும் அதிக கவனிப்பைப் பெறுகின்றன. இவ்விரு நூல்களும் மார்க்சிய நோக்கில் எழுதப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சுயம் நிர்ணயம் உரிமை -

இந்நூலானது தேசியங்களின் சுயநிர்ணய உரிமை தொடர்பான வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்தை வழங்குகிறது. தேசியங்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், தேசியங்களின் சுயநிர்ணய உரிமை தொடர்பான சர்ச்சைகள், விடுதலைப்புலிகளின் உள்ளக சுயநிர்ணய உரிமை என்பவற்றை காதர் இந்நூலினூடாக ஆராய்ந்திருக்கின்றார்.

சர்வதேச இயக்கங்கள் வழங்கும் படிப்பினைகள் -

தேசம் தேசியம் வளர்ந்த வரலாறு, சர்வதேச தேசிய இயக்கங்களின் வளர்ச்சியில் பல்வேறு காலகட்டங்கள், இலங்கையின் தனித்துவ நிலைமை இன்றைய உலகில் இலங்கையின் முக்கியத்துவம், தமிழ் பேசும் தேசியங்களின் ஒன்றிணைந்த விடுதலைப்போராட்டத்தை முன்னெடுப்பது எவ்வாறு! என்பவற்றை பன்முக நோக்கில் ஆராய்முற்பட்டிருக்கிறார் ஆசிரியர்.

மேற்படி இரு நூல்களும் கருத்தியல் ரீதியாக ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்தவையாகும். இவ்விரு நூல்களையும் ஒருவாசகர் ஒருங்கே வாசப்பிடுகின்றாக்கும் போதே ஆழமான புரிதலைப் பெறமுடியும். தற்போதைய அரசியல் சூழலில் மேற்படி இரு நூல்களும் தமிழ் தேசியர்கள் அதிக கவனிப்பைச் செலுத்தவேண்டிய நூல்களாகும்.

அபிநந்தன்

தொடர்புகளுக்கு

Jeyamuragan
02, urban council qts
Gandhi nagar
Trincomalee
T.P- 94 0777 248235
E - mail : Jeyamuragan@hotmail.com

பா ரி ஸ் அ றி வா ல ய ம்

ஐரோப்பாவில் பாரிஸ் மாநகரில்
வாசிப்பின் பயனை நுகர்வதற்கும்
நியாய விலையில் பெறுவதற்கும்
நல்ல நூல்களை தெரிவதற்கும்
நீங்கள் நாடவேண்டிய இடம்

பாரிஸ் அறிவாலயம் புத்தகசாலை

இலங்கை - இந்திய - புலம்பெயர்ந்த தமிழ் எழுத்தாளர்களின்
புதிய தேடலுக்கான நூல்களின் சுரங்கம்

மொழி
கலை இலக்கியம்

நண்கலை

சமூகம்

வரலாறு

அரசறிவியல்

ஆன்மீகம்

தொழில்நட்பம்

அறிவியல்

மொழிபெயர்ப்பு

என பல்துறை சார்ந்த, உங்கள் வாசிப்புக்கான நூல்கள்
சஞ்சிகைகள் பத்திரிகைகள்.

ISSN - 1391 - 8095

PARIS ARIVAALAYAM

7.Rue Perdonnet – 75010 Paris

Tel:01 44 72 03 34. Fax:01 44 72 03 35

e-mail: arivaalaya@aol.com